

E 1689

ARHITECTURA R.P.R.

ANUL IX • Nr. 1 (68) IANUARIE - FEBRUARIE • 1961

(101) 777

ARHITECTURA R.P.R.

1
1961

ORGAN AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R. ȘI AL COMITETULUI
DE STAT PENTRU CONSTRUCȚII, ARHITECTURĂ ȘI SISTEMATIZARE

Colegiul de redacție:

Conf. arh. M. Alifanti, arh. M. Bercovici, arh. M. Caffé, prof. arh. M. Locar, ing. A. Lupescu,
arh. M. Melicson (redactor șef), arh. C. Moșinski, arh. Gh. Pavlu, conf. arh. G. Petrașcu

Redacția: București — Raionul I. V. Stalin — str. Episcopiei nr. 9 — Tel. 13.98.80
ANUL IX — Nr. 1 (68) IANUARIE — FEBRUARIE 1961

2 Calitatea — obiectivul principal

Arh. N. Porumbescu, arh. C. Rulea

4 Noua construcție a Cîrcului de stat din București

LUCRĂRILE VALOROASE DE ARHITECTURĂ PREMIATE ÎN ANUL 1960

	Arh. Sofia Ungureanu	
17	Premiile anuale acordate de Uniunea Arhitecților lucrărilor valoroase de arhitectură și urbanism	
	Arh. Elena Pleniceanu-Iotzu	
22	Combinatul de produse lactate din București	CONSTRUCȚII INDUSTRIALE
	Arh. I. Deșcu	
24	Un atelier de reparat locomotive și vagoane	
	Arh. N. Vasilescu	
26	Farul maritim Constanța	
	Arh. Th. Sassu, arh. Gh. Rosetti	
28	Fabricile de zahăr de la Luduș și Bucecea	
	Arh. Sarah Marcovici, arh. C. Săvescu	
31	Detalii de sistematizare a centrului orașului Ploiești	URBANISM
	Arh. G. Hussar	
34	Sistematizarea Pieței Unirii din Iași	
	Arh. Al. Iotzu	
37	Complex de odihnă la Vasile Roaită	CONSTRUCȚII SOCIAL-CULTURALE
	Arh. Virginia Petrea	
40	Sanatoriul t.b.c. osteo-articular pentru 500 de copii de la Mangalia	
	Arh. M. Damian	
42	Cinematograf cu 800 de locuri și bloc de locuințe la Tg. Mureș	
	Arh. M. Bercovici, arh. C. Gherghiceanu	
44	Ansamblul de locuințe din piața Gării de Nord — București	
	Arh. R. Cosma	
46	Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 103—105	LOCUINȚE
	Arh. N. Sculy	
48	Ansamblu de locuințe la Suceava	
50	Din activitatea Uniunii Arhitecților	CRONICA

CALITATEA —

Analiza activității desfășurate în toate sectoarele economiei naționale, făcută de Congresul al III-lea al P.M.R., a scos în evidență dezvoltarea în ritm înalt a tuturor ramurilor economiei naționale, inclusiv a ramurilor hotărâtoare pentru industrializarea socialistă, a arătat succesele obținute, reflectate în creșterea însemnată a acumulărilor socialiste și continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Documentele de partid au subliniat că în etapa actuală este necesar să se pună pe prim plan realizarea unei sarcini de o deosebită însemnătate: îmbunătățirea continuă a calității produselor în toate sectoarele economiei noastre. Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România subliniau în această privință că «menținând și dezvoltând rezultatele obținute în lupta pentru economii în toate domeniile de activitate, una din condițiile fundamentale pentru creșterea venitului național și a nivelului de trai, în fața muncitorilor, maistrilor, inginerilor, oamenilor de știință stă sarcina de mare importanță de a desfășura o activitate susținută și sistematică pentru obținerea de produse de calitate superioară, la nivelul celor mai bune produse de pe piața mondială».

Această sarcină de cinstă a oamenilor muncii revine în egală măsură și celor care făuresc noile orașe ce apar pe harta țării, noile cartiere ce împodobesc majoritatea orașelor noastre: arhitecților proiectanți, inginerilor și tehnicienilor constructori, muncitorilor de pe șantiere și din fabricile producătoare de materiale de construcții. În prezent există toate condițiile necesare pentru ridicarea activității constructive pe o treaptă mai înaltă, pentru realizarea unor construcții de calitate superioară, confortabile, economice și frumoase, care să satisfacă și pe cei mai exigenți locatari ai lor.

În institutele de proiectare, arhitecții și inginerii proiectanți dispun de posibilități largi de studii și cercetare care le permit să elaboreze proiecte cu un înalt nivel de tehnicitate, introducând idei noi, soluții de plan raționale și economice, sisteme constructive îndrăznețe, la nivelul tehnicii mondiale. Pe șantiere, constructorii au la dispoziție mașini și utilaje moderne, procedee noi tehnologice, rezultat al muncii creatoare duse de oamenii de știință din domeniul tehnicii, precum și materiale noi, superioare celor clasice, produse în numeroasele fabrici de materiale de construcții din țara noastră.

Aceste condiții au permis de altfel să se obțină în anul trecut o serie de importante succese, care au la baza lor colaborarea strânsă a celor care lucrează în cele trei ramuri ale sectorului de construcții. Mărturie stau în capitală construcțiile moderne din piața Palatului R.P.R., dominate de noua sală a Palatului R.P.R., noul local al Circului de stat, blocurile de locuințe din piața Gării de Nord, ansamblurile de locuințe Mărășești și Pieptănari sau frumoasele hoteluri și sanatorii de la Mamaia, Mangalia și Vasile Roaită; noile construcții industriale ale celor 34 întreprinderi și secții construite în anul care s-a scurs la Roman, Săvinești, Hunedoara etc., noile construcții de locuințe în curs de ridicare în capitală pe magistrala nord-sud, calea Griviței, Mihai Bravu etc., precum și la Brașov, Galați, Pitești, Craiova ș.a.

Aceste construcții moderne, confortabile și frumoase, construite într-un ritm rapid, au cucerit aprecierea favorabilă atât a maselor de oameni ai muncii din țara noastră, cât și a miilor de străini care le-au vizitat în ultimul timp.

În fața întregului sector de construcții stă astăzi sarcina largirii acestor succese, a lichidării lipsurilor încă existente și a îmbunătățirii continue a calității construcțiilor,

Așa cum se sublinia în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie—1 noiembrie 1960, «desfășurarea normală a lucrărilor pe șantiere este uneori stânjenită de lipsa proiectelor; trebuie luate măsuri pentru îmbunătățirea activității institutelor de proiectare prin folosirea mai judicioasă a documentației tehnice existente, simplificarea și reducerea duratei de elaborare a proiectelor. Proiectele trebuie supuse, înainte de a fi prezentate spre aprobare forurilor superioare, unei analize aprofundate, îndeosebi în legătură cu nivelul tehnic, capacitatea, soluțiile constructive, economicitatea producției propuse și variantele de amplasare.

Realizarea volumului sporit de investiții și construcții impune o folosire mai rațională a proiectanților cu pregătire superioară, astfel încât cunoștințele și experiența acestora să fie valorificate din plin în munca de concepție și îndrumare.

Conducerea ministerelor și comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să îndrumeze activitatea institutelor de proiectare și a consiliilor tehnice-științifice, întărind aceste organe cu cadre care au cea mai înaltă pregătire profesională în ramurile respective, în scopul adoptării, la întocmirea proiectelor, a celor mai raționale soluții tehnice și economice».

O B I E C T I V U L P R I N C I P A L

În anul 1961 urmează să se construiască o suprafață locuibilă de 1,1 milioane m², adică circa 37 000 de apartamente. Aceasta reprezintă o creștere de peste 20% față de rezultatele anului 1960.

«Pentru asigurarea îndeplinirii acestei sarcini — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — vor trebui eliminate lipsurile care s-au manifestat în 1960. Vor trebui stabilite din timp amplasamentele noilor construcții și asigurate proiectele, folosind cele mai reușite și economice proiecte-tip.

În ultimii ani s-au ridicat multe clădiri frumoase, care au fost construite într-un ritm rapid și care se bucură de aprecierea meritată a oamenilor muncii. Cu toate acestea, mai sînt încă deficiențe îndeosebi la calitatea finisajelor și a instalațiilor interioare. Trebuie pornit cu toată hotărîrea la îmbunătățirea substanțială a calității finisajelor și a lucrărilor de instalații din locuințe, pentru a construi apartamente durabile, frumoase și confortabile. Pentru realizarea acestor sarcini, întreprinderile producătoare de materiale de instalații și finisaj, de tâmplărie de binală să treacă grabnic la îmbunătățirea calității și lărgirea sortimentului acestor materiale. Întreprinderile de construcții trebuie să organizeze școli de pregătire a muncitorilor și tehnicienilor în toate specialitățile lucrărilor de instalații și de finisaj, care să dispună de ateliere proprii de însușire a cunoștințelor profesionale, organizînd în același timp practica elevilor pe șantiere.

Organele locale de partid și comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să asigure folosirea chibzuită a fondurilor pentru construcția de locuințe, urmărind realizarea și predarea în termen a noilor apartamente, să acorde totodată grija necesară problemelor legate de calitatea construcțiilor, în așa fel încît, în 1961, să se construiască cu mijloace echivalente locuințe mai bune, mai confortabile».

În sectorul proiectării, organizarea mai bună a muncii trebuie să ducă rapid la reducerea duratei de întocmire a proiectelor de construcții industriale și social-culturale și la îmbunătățirea calității lor. Ridicarea productivității muncii proiectanților, folosirea pe scară largă a celor mai bune și mai economice proiecte tip și adaptarea celor existente, lărgirea cooperării între institutele de proiectare, reprezintă mijloace importante pentru realizarea și depășirea planului de proiectare, asigurarea din timp a șantiierelor cu documentația tehnică, scurtarea timpului de proiectare și de execuție.

O sarcină permanentă pentru proiectanți este aceea de a da o mai mare atenție creșterii confortului locuințelor. Un rol deosebit în obținerea acestui însemnat obiectiv îl are spiritul creator, inițiativa proiectanților în adoptarea celor mai reușite soluții de plan, constructive și de finisaj al construcțiilor, soluții care să asigure o bună funcționalitate, durate reduse de execuție și un aspect arhitectural cît mai plăcut. Această sarcină trebuie strîns legată de cea a reducerii costului de deviz al lucrărilor, de obținerea unui cost redus pe fiecare apartament, prin folosirea în proporții însemnate a materialelor locale, a materialelor ușoare de zidărie și a înlocuitorilor materialelor de construcții deficitare, micșorarea cheltuielilor de regie și organizare a șantiierelor, prin creșterea simțitoare a gradului de industrializare a lucrărilor de construcții și, îndeosebi, prin extinderea pe scară largă a folosirii prefabricatelor și mecanizării.

De o deosebită importanță pentru continua îmbunătățire a calității construcțiilor și reducerea costului lor este justa soluționare a problemelor de sistematizare urbană și teritorială. Rezolvarea în ansamblu a complexelor de construcții de locuințe, raționala folosire a terenului, utilizarea dotărilor existente cu apă, electricitate, canal etc., precum și construirea intensivă pe terenurile libere centrale, influențează direct modul de satisfacere a necesităților de trai ale oamenilor muncii, mai ales în condițiile, încă existente, ale orașului vechi — construit prin încălcarea oricărei reguli de sistematizare — moștenite de la regimul burghezo-moșieresc.

Succese importante au fost obținute și în această direcție de arhitectii noștri. Dar ele trebuie continuate, urmărindu-se rezolvarea în întregime a problemelor pe care le pune condiționarea reciprocă între noile construcții și vechiul oraș, în condițiile dezvoltării industriei și creșterii continue a numărului populației centrelor urbane. O mare importanță o are reducerea duratei de realizare a lucrărilor. Pentru aceasta e necesară adoptarea unor soluții de execuție rapide, utilizarea pe scară largă a mecanizării, prefabricării elementelor de construcție și preuzinării, a cofrajelor de inventar etc.

Introducerea unor materiale de calitate superioară — oțel-beton torsionat și cu profil periodic și alte materiale eficiente — a unor materiale noi — materiale

și obiecte sanitare de mase plastice, plăci aglomerate — va duce la mărirea rezistenței construcțiilor și totodată la un aspect estetic al finisajelor și al interioarelor.

Constructorilor le revin sarcini deosebite în lupta pentru ridicarea calității lucrărilor executate. De munca lor depinde în ultimă analiză execuția rapidă, soliditatea, aspectul, rezistența în exploatare a construcțiilor realizate. Constructorii trebuie să facă față unui volum mare de investiții prevăzute pentru anii viitori: planul de 6 ani prevede construirea a peste 180 de noi fabrici și uzine și a unei suprafețe locative totale de peste 9 000 000 m², echivalentă cu circa 300 000 apartamente. Acest volum pune în fața constructorilor răspunderi deosebite, cerînd eforturi sporite pentru creșterea ritmului de execuție, folosirea eficientă a utilajelor și în special, pentru creșterea nivelului calitativ al construcțiilor, pentru îmbunătățirea substanțială a calității finisajelor și a lucrărilor de instalații.

Acest lucru îl pot realiza prin folosirea în practica de șantier a unor procedee noi, avansate, printr-o atentă supraveghere a execuției, prin folosirea tuturor rezervelor existente pe șantiere.

Sectorului de construcții îi mai revine — alături de scurtarea termenelor planificate și de creșterea nivelului calitativ al construcțiilor — și sarcina de a reduce prețul lor de cost. Aceasta se poate realiza printr-o mai bună gospodărire a materialelor de construcție, prin reducerea consumurilor specifice — îndeosebi la metal, ciment și cherestea — prin creșterea productivității muncii și a indicilor de folosire a utilajelor, prin reducerea cheltuielilor pentru lucrările de organizare a șantiierelor și a cheltuielilor de regie.

Sprijinul colectivelor de muncă din fabricile și uzinele producătoare de materiale de construcții are un rol important în realizarea sarcinilor privind îmbunătățirea calității construcțiilor. În momentul de față, în țara noastră numeroase fabrici de materiale de construcții sînt profilate special pentru fabricarea unor materiale noi, rod al cercetărilor științifice din ultimii ani, care prezintă caracteristici de rezistență și aspect calitativ superioare materialelor clasice. În fața colectivilor din întreprinderile industriei materialelor de construcții stă sarcina de a îmbunătăți continuu calitatea materialelor de construcții și instalații și de a lărgi sortimentul cu produse care au dovedit, în timpul cercetării și experimentării, caractere deosebite de calitate și ieftinătate.

În fabricile de materiale de construcție trebuie introdusă pe scară industrială producția unor materiale cu eficiență economică sporită, ca: cimenturi superioare și cu rezistențe inițiale mărite, blocuri ceramice cu goluri, corpuri ceramice pentru planșee, plăci termo- și fonoizolatoare, noi modele de armături, obiecte și instalații tehnice-sanitare, feronerie etc.

Trebuie continuată cercetarea și experimentarea unor sortimente noi de materiale de construcții și de instalații ieftine și cu calități superioare, care să asigure o eficiență tehnică-economică sporită și un aspect plăcut.

Planul de producție la materialele de construcție și de instalații de primă necesitate trebuie depășit, pentru a se asigura șantiierelor cantități sporite de ciment, geamuri armate și șlefuite, carton asfaltat, tuburi de presiune din fontă, prefabricate din beton armat, țigle ceramice, fișii autoclavizate, radiatoare, convectori, băi, armături și obiecte pentru instalații tehnice-sanitare, feronerie etc.

Paralel cu această creștere trebuie realizată și reducerea prețului de cost al producției tuturor materialelor de construcții și de instalații peste sarcina planificată, prin creșterea indicilor de folosire a utilajelor, scăderea consumurilor specifice de combustibil și energie, extinderea mecanizării proceselor de producție cu volum mare de muncă, reducerea cheltuielilor de regie și a celor de desfacere.

★

Lupta pentru ridicarea calității construcțiilor constituie astăzi obiectul principal pe care trebuie să-l urmărească arhitecții, inginerii proiectanți, inginerii constructori, maiștrii și muncitorii de pe șantiere, inginerii, tehnicienii și muncitorii din fabricile de materiale de construcții. Prin efortul lor comun, ei trebuie să dea viață sarcinilor trasate prin Directivele Congresului al III-lea al Partidului, punînd inițiativa lor creatoare, întreaga lor putere de muncă, în slujba satisfacerii la un grad sporit de exigență, a necesităților de trai și culturale ale oamenilor muncii, construind locuințe frumoase, confortabile și ieftine, ridicînd noi obiective industriale și social-culturale, transformînd fața orașelor și satelor țării, pe măsura societății noastre noi și a epocii de construire a socialismului.

NOUA CONSTRUCȚIE A CIRCULUI DE STAT DIN BUCUREȘTI

Colectiv de proiectare

Autori: arhitecții N. Porumbescu, C. Rulea, S. Bercovici, N. Pruncu
inginerii constructori Ad. Lupescu, N. Ardare, V. Vasilache
inginerii de instalații R. Iliescu, D. Manasian, V. Cvașa, I. Benghiuș

Colaboratori: arhitecții A. Aioanei, I. Podocea
inginerii constructori A. Progreseanu, I. Dumitrescu, E. Simiu, O. Verșescu
Institutul Proiect — București

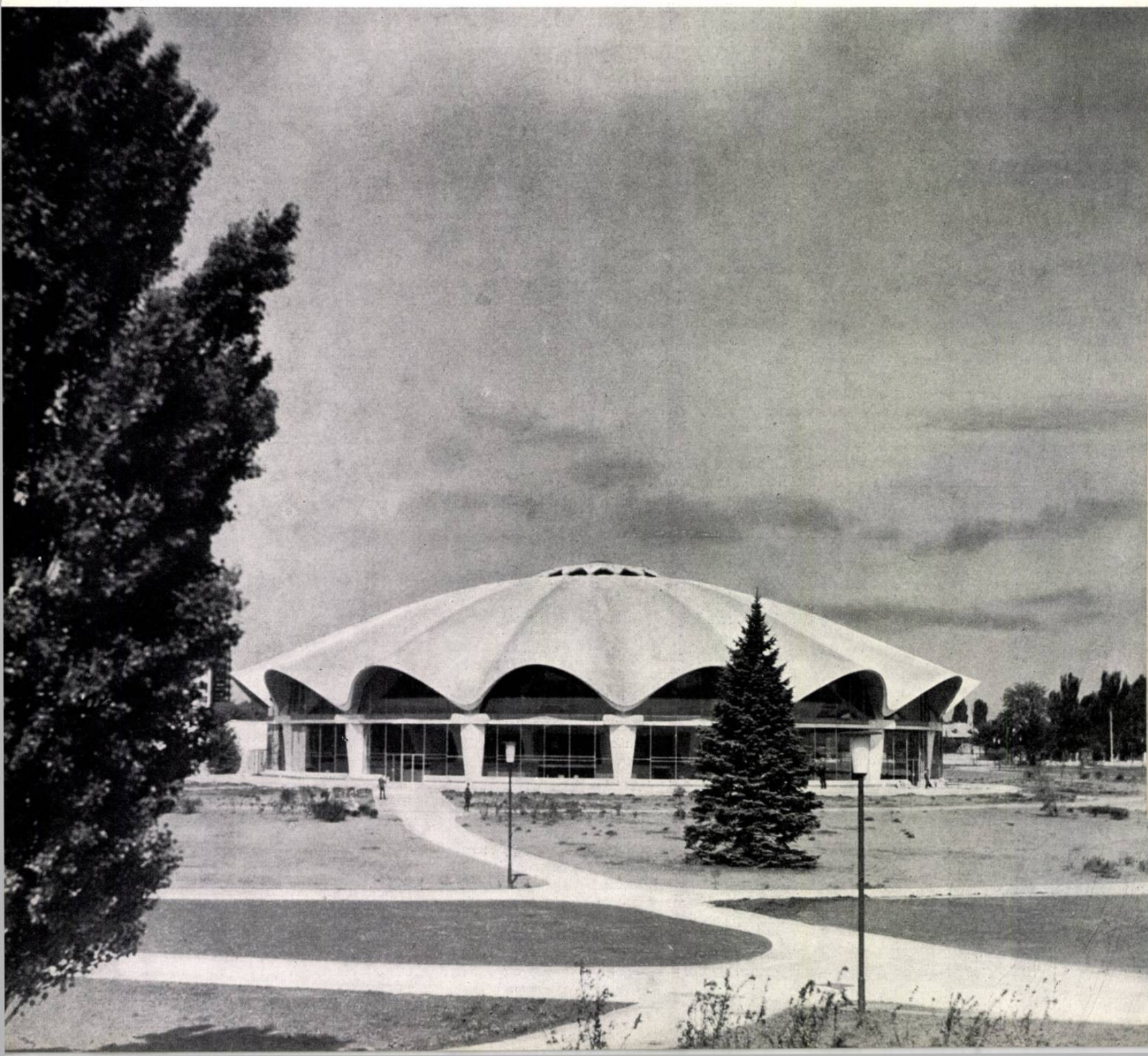
Execuția

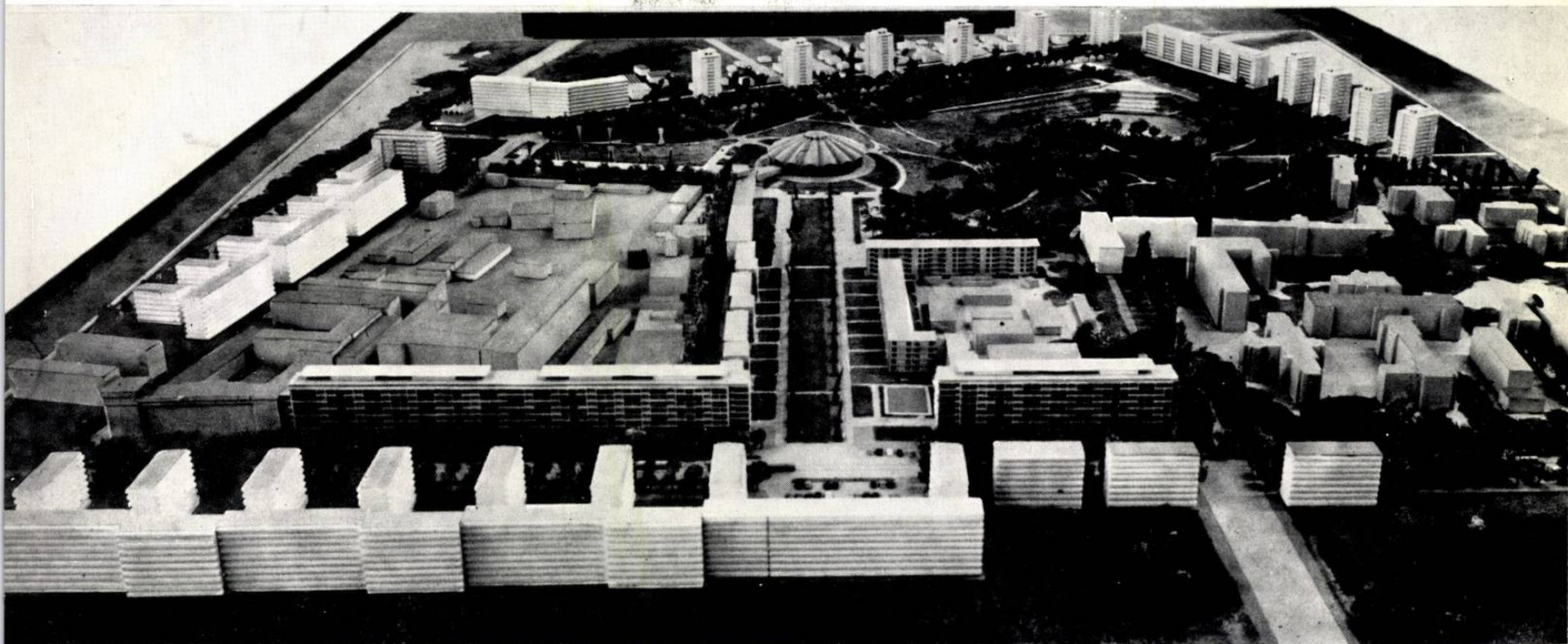
Construcția executată de I.C.M.C. — D.G.C.M. a Sfatului Popular al Capitalei

Ing. I. Ocroș (șef de șantier), ing. M. Hodovanu, ing. C. Pașcu, ing. C. Carabin;
maștrii A. Simon, Burei

Marmura: Întreprinderea Marmura — București — Director arh. C. Gurgui, ing. I. Moraru

Mobilier: Întreprinderea Tehnica Modernă — Coordonator M. Petrescu

2

- 1 — Cîrcul de stat din București — Vedere
- 2 — Cîrcul și locuințele din jurul cîrcului — machetă (variantă)
- 3 — Plan de situație

1—7. Blocuri de locuințe executate sau în curs de execuție — 8—19. Blocuri de locuințe care se vor executa în 1961—1962 — A. Clădirea Cîrcului de stat — B. Parcul Cîrcului de stat. — C. Lacul — D. Extensiunea spitalului Colentina — E. Blocuri de locuit propuse a se construi într-o etapă viitoare — F. Șoseaua Ștefan cel Mare — G. B-dul B. Văcărescu — I. Str. Județului — J. B-dul Lacul Tei — L. Parcul sportiv «Dinamo»

Ansamblul Cîrcului de stat din București, una dintre importante lucrări ale capitalei, a fost amplasat pe un teren viran, la intersecția a trei mari artere de circulație: șos. Ștefan cel Mare, b-dul Lacul Tei și b-dul Barbu Văcărescu, pe inelul II de circulație al orașului.

Acest spațiu viran a fost transformat într-un mare parc înconjurat de blocuri de locuințe, clădirea cîrcului fiind amplasată central, complet degajată și bine pusă în valoare.

Soluția urbanistică se compune pe două axe formînd esplanade de acces către circ, una pornind din șos. Ștefan cel Mare, iar cealaltă din intersecția b-dului Lacul Tei cu b-dul Barbu Văcărescu.

Aceste esplanade duc la centrul de greutate al întregului ansamblu, sala de spectacole. Corpurile anexe se subordonează compoziției, alăturîndu-se celor două axe și intrînd în aliniere cu construcțiile de locuințe, care amplifică și întregesc ansamblul.

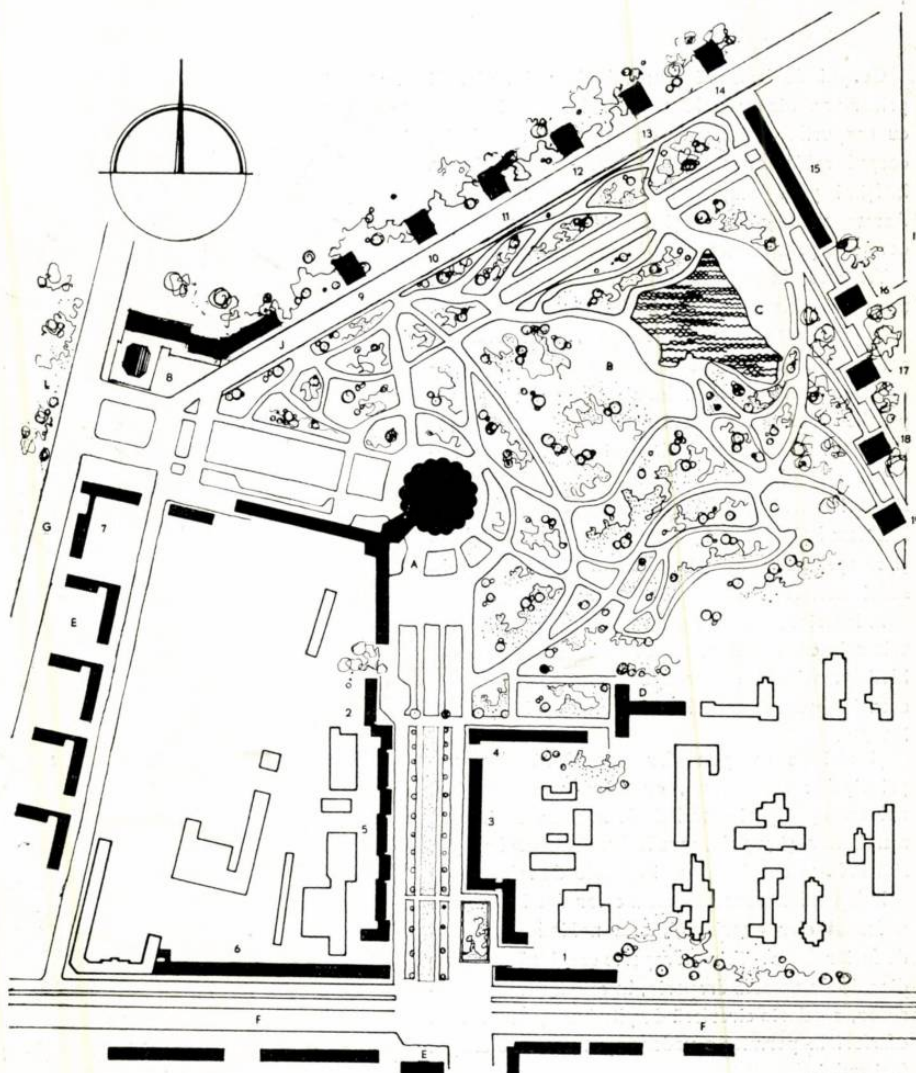
Pe bisectoarea celor două axe de compoziție se dezvoltă parcul, tratat liber, cu denivelări care se înscriu într-o concavitate generală, avînd variate puncte de perspectivă spre ansamblul cîrcului.

Sala de spectacole preia ideea tradițională a cîrcului, amplificată la scara posibilităților noastre. Ea centrează întregul ansamblu, atît ca poziție și formă în plan, cît și ca tratare spațială. Ea este formată din două elemente: amfiteatrul, ca o imensă farfurie, și cupola, care acoperă întregul spațiu al sălii și foaietul ca un vîl de beton armat.

Volumul e unitar și ușor, la scara omului, în ciuda mărimii sale.

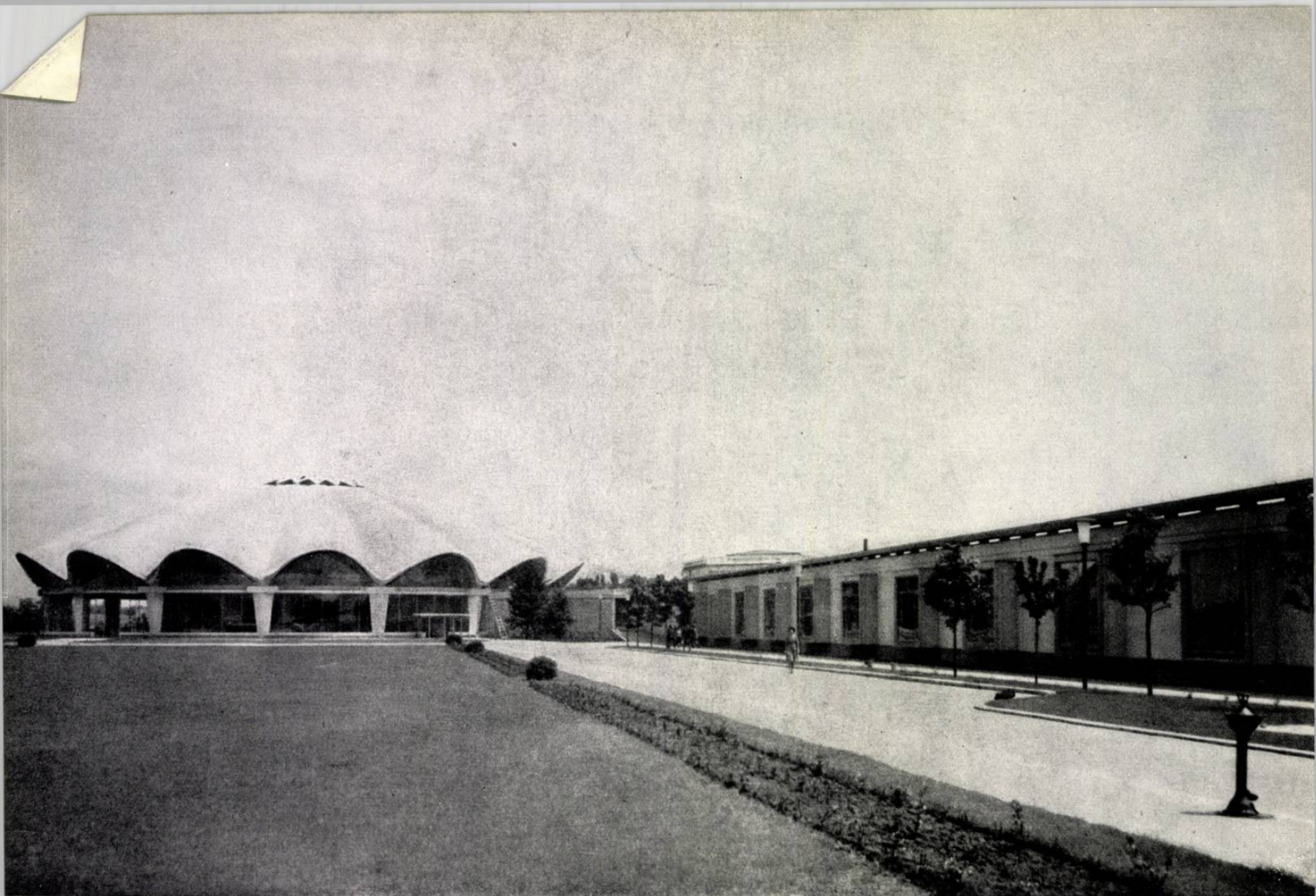
Forma elansată a stîlpilor exteriori — care se opresc la nivelul tirantului, lăsînd linia sinuoasă a cupolei să se desfășoare fără întrerupere — silueta cupolei și culcarea ei sînt elemente care contribuie la această impresie de ușurință.

Închiderea foaietului cu un perete de sticlă introduce adînc în interior peisajul parcului, permițînd în același timp citirea din exterior a imensei farfurii, prezentată ca un obiect de preț.

3

5

1

Corpul de legătură pătrunde în volumul sălii printr-una din cele 16 travee. El face legătura cu corpurile anexe (sala de repetiții, menajeria, corpul cabinelor artiștilor), care se înscriu ca înălțimi pînă la nivelul de naștere al cupolei. Aceste volume lungi și de formă regulată se compun, prin contrast, cu forma și volumul sălii.

Tratarea întregului ansamblu în culori din aceeași familie contribuie la impresia de unitate.

Cupola este o pînză subțire, autoportantă, generată de 16 parabole, fiecare dintre ele dilatîndu-se liniar și deplasîndu-se de-a lungul unei parabole radiale. Această regulă a suferit ușoare corecturi în exteriorul planului stîlpilor de susținere, asigurîndu-se o mai accentuată zveltețe siluetei exterioare. Se nasc astfel 16 unde care se întîlnesc în inelul comprimat din dreptul cupolei și se sprijină, prin nervurile din dolii, pe cei 16 stîlpi exteriori.

În interior, sala de spectacole, cu toate elementele sale concentrice, se subordonează ca tratare ideii principale de compoziție, fixînd întreaga atenție asupra arenei ca punct principal de interes.

Și aici se compun clar cele două elemente principale: amfiteatrul, cu o pantă continuă și neîntreruptă perimetral decît în zona de intrare a artiștilor, și cupola, care îmbracă imensul spațiu, simțîndu-se continuarea ei dincolo de sală.

Independența structurală a celor două elemente e foarte clar exprimată, sala nefînd despărțită de foaier decît printr-o draperie continuă, mobilă; dincolo de această draperie, în continuarea grădinelor, o galerie circulară de plimbare pe marginea «farfuriei» permite o vedere spectaculoasă asupra foaierei.

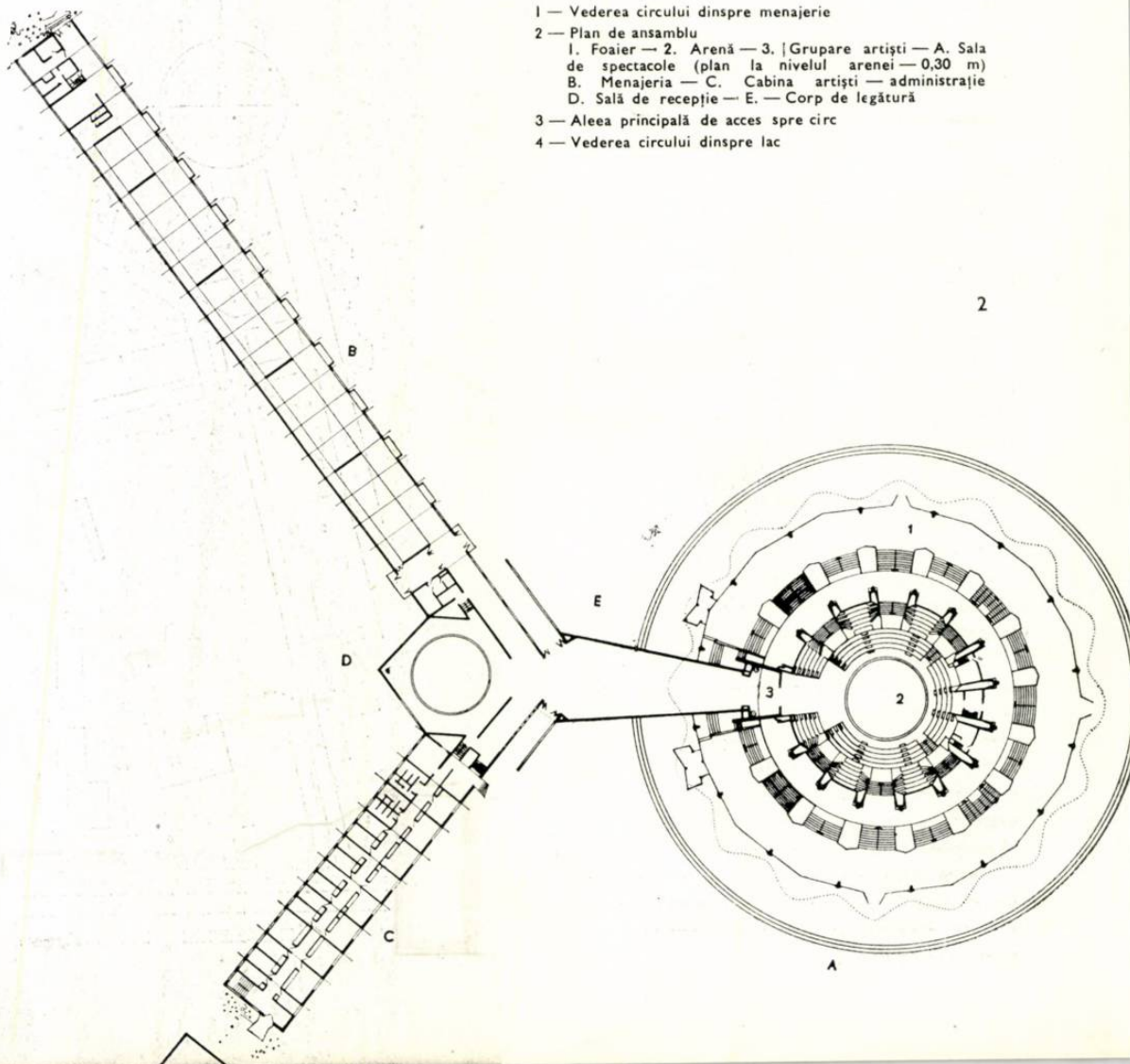
1 — Vederea circului dinspre menajerie

2 — Plan de ansamblu

1. Foaier — 2. Arenă — 3. Grupare artiști — A. Sala de spectacole (plan la nivelul arenei — 0,30 m)
B. Menajeria — C. Cabina artiști — administrație
D. Sală de recepție — E. Corp de legătură

3 — Aleea principală de acces spre circ

4 — Vederea circului dinspre lac

2

3

Efortul făcut pentru a se rezema cupola pe stâlpii exteriori, departe de marginea amfiteatrului, lăsând fiecare element să se dezvolte degajat, este justificat de efectul plastic obținut.

Cupola are culoarea albastră, iar prin contrast, pe suprafața amfiteatrului predomină culoarea galben-auriu a tapițeriei.

Amfiteatrul e susținut de 16 cadre radiale având la interior goluri pentru circulația aerului condiționat. La intradosul acestor cadre, o placă de beton de forma unui hiperboloid de rotație constituie partea văzută dinspre foaier a amfiteatrului. Deasupra, o serie de grinzi circulare și radiale leagă aceste cadre între ele, permițând așezarea plăcilor prefabricate ale gradenelor.

Spațiul dintre placa hiperboloidului și gradene constituie o cameră de detentă pentru aerul condiționat care sosește aici prin cadrele amfiteatrului, dintr-un canal circular aflat la subsol, urmînd să fie introdus în sală prin contratreapta gradenei.

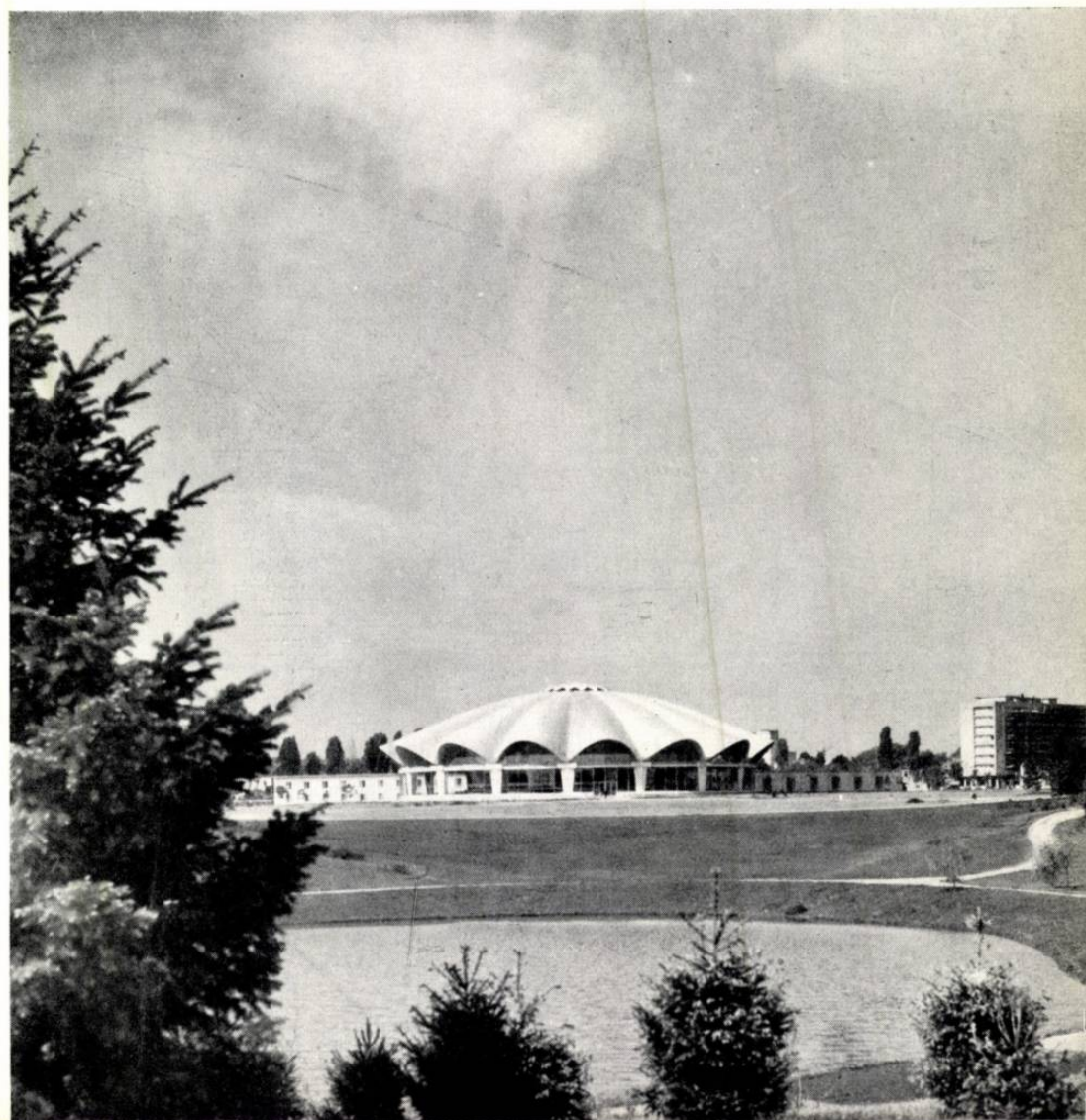
Peste gradenele prefabricate e lipit linoleum de culoare verde, iar pe culoarele de circulație, mochetă. Scaunele sînt tapisate cu material plastic.

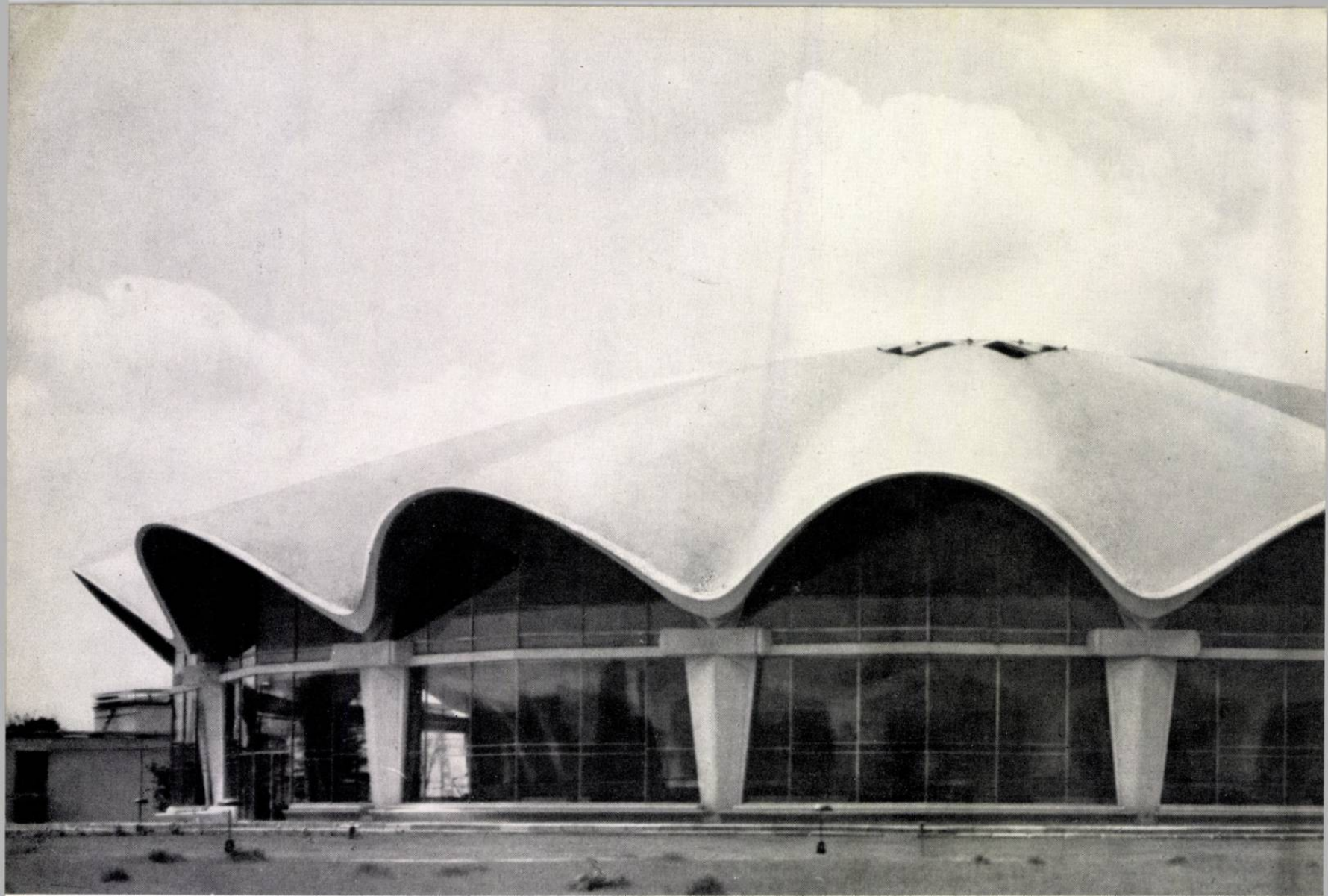
Vomitoriile (6 superioare și 2 inferioare) fac legătura directă a sălii cu foaierul, respectiv cu nivelul garderobelor.

Intrarea artiștilor (avînd posibilități multiple de regie pentru diferite feluri de spectacole) are deasupra o platformă peste care se află spațiul rezervat orchestrei.

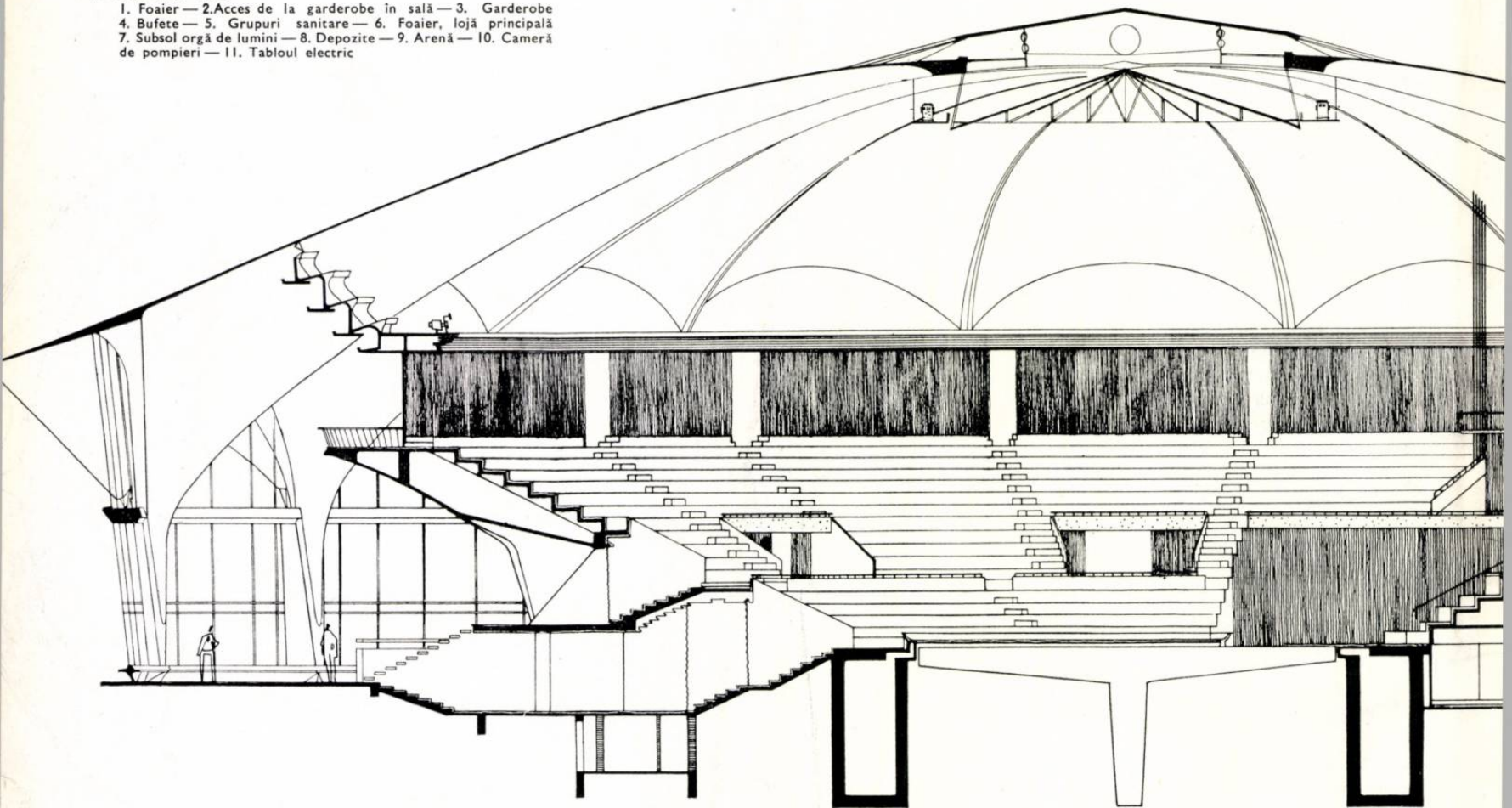
Loja oficială, avînd de-o parte și de alta cabina de lumini și cea de sunet, precum și cabina de televiziune și cea de regie, sînt ultimele elemente care mai intervin pe suprafața continuă a gradenelor.

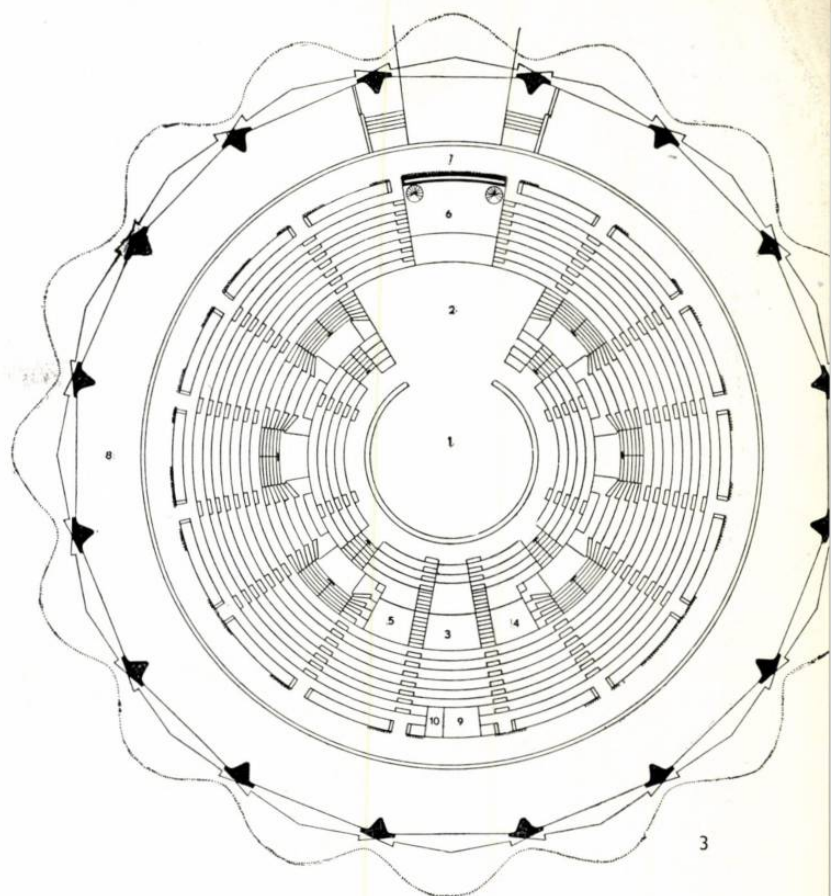
4

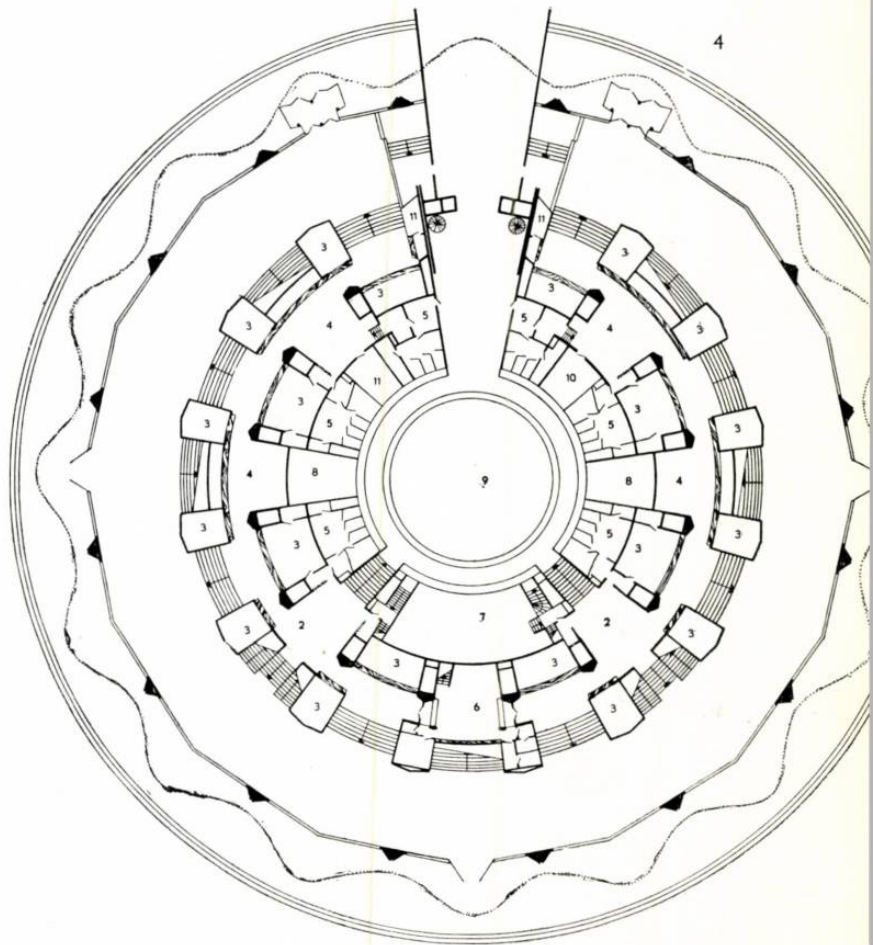
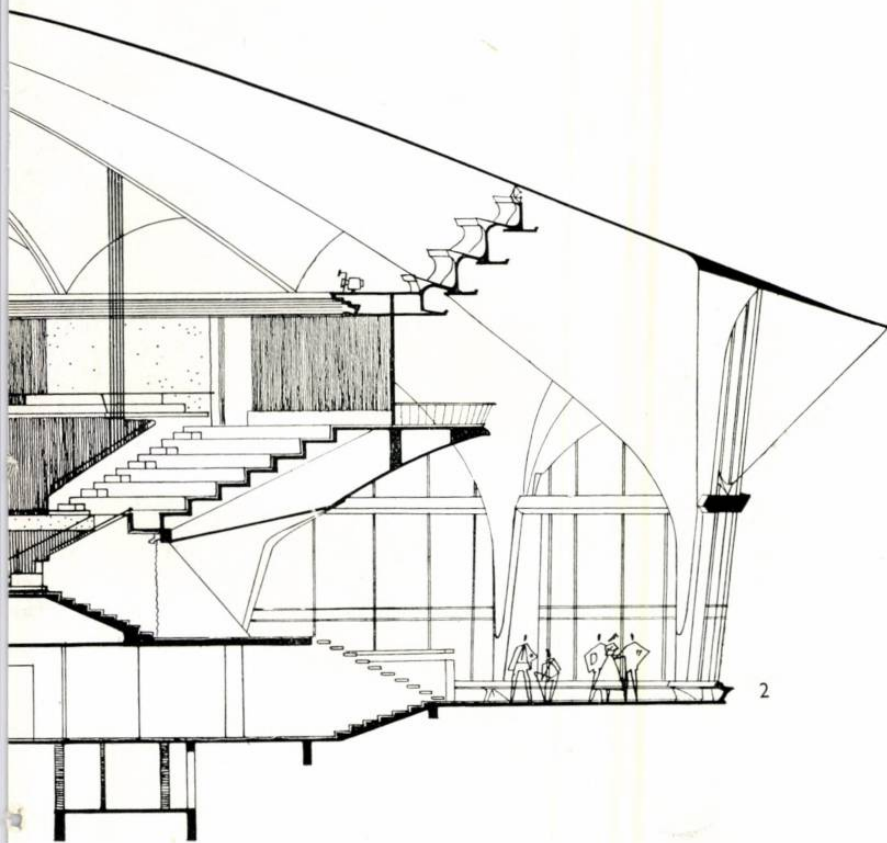
- 1 — Fațada circului
 2 — Secțiune prin vomitorii
 3 — Planul sălii la cota + 5,60 m
 1. Arenă — 2. Intrare artiști — 3. Loja principală — 4. Cabină de lumini — 5. Cabină de sunet — 6. Loja de orchestră
 7. Galerie — 8. Foaier — 9. Cabina de televiziune — 10. Cabina de regie
 4 — Plan nivel foaier
 1. Foaier — 2. Acces de la garderobe în sală — 3. Garderobe
 4. Bufete — 5. Grupuri sanitare — 6. Foaier, lojă principală
 7. Subsol orgă de lumini — 8. Depozite — 9. Arenă — 10. Cameră de pompieri — 11. Tabloul electric

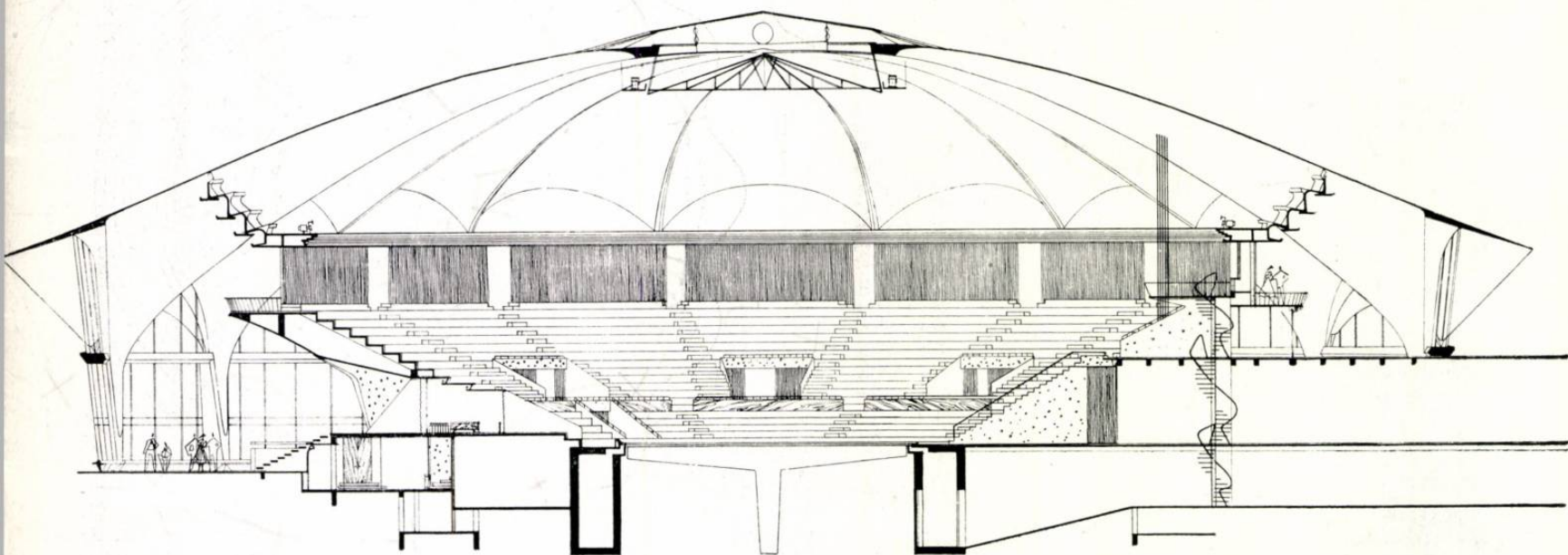

Date tehnice

— deschiderea de rezemare a cupolei	60,60 m
— diametrul total al cupolei	71,50 m
— înălțimea de la trotuar la vârful cupolei	20,30 m
— interaxul stîlpilor	11,82 m
— adîncimea puțurilor de fundare	cca. 10 m
— înălțimea de la trotuar la tirant	4,90 m
— înălțimea de la arenă la cheia cupolei	18,22 m
— diferența de nivel dintre arenă și foaier	0,94 m
— diferența de nivel dintre arenă și nivelul garderobelor	1,84 m
— diferența de nivel dintre foaier și buza amfiteatrului	7,28 m
— diametrul total al amfiteatrului	49,76 m
— consola amfiteatrului	6,60 m
— diametrul sălii	44,66 m
— suprafața sălii	1 570 m ²
— numărul locurilor	2 100
— dimensiunea gradenei	0,76 × 0,38 m
— lățimea scaunelor	0,52—0,56 m

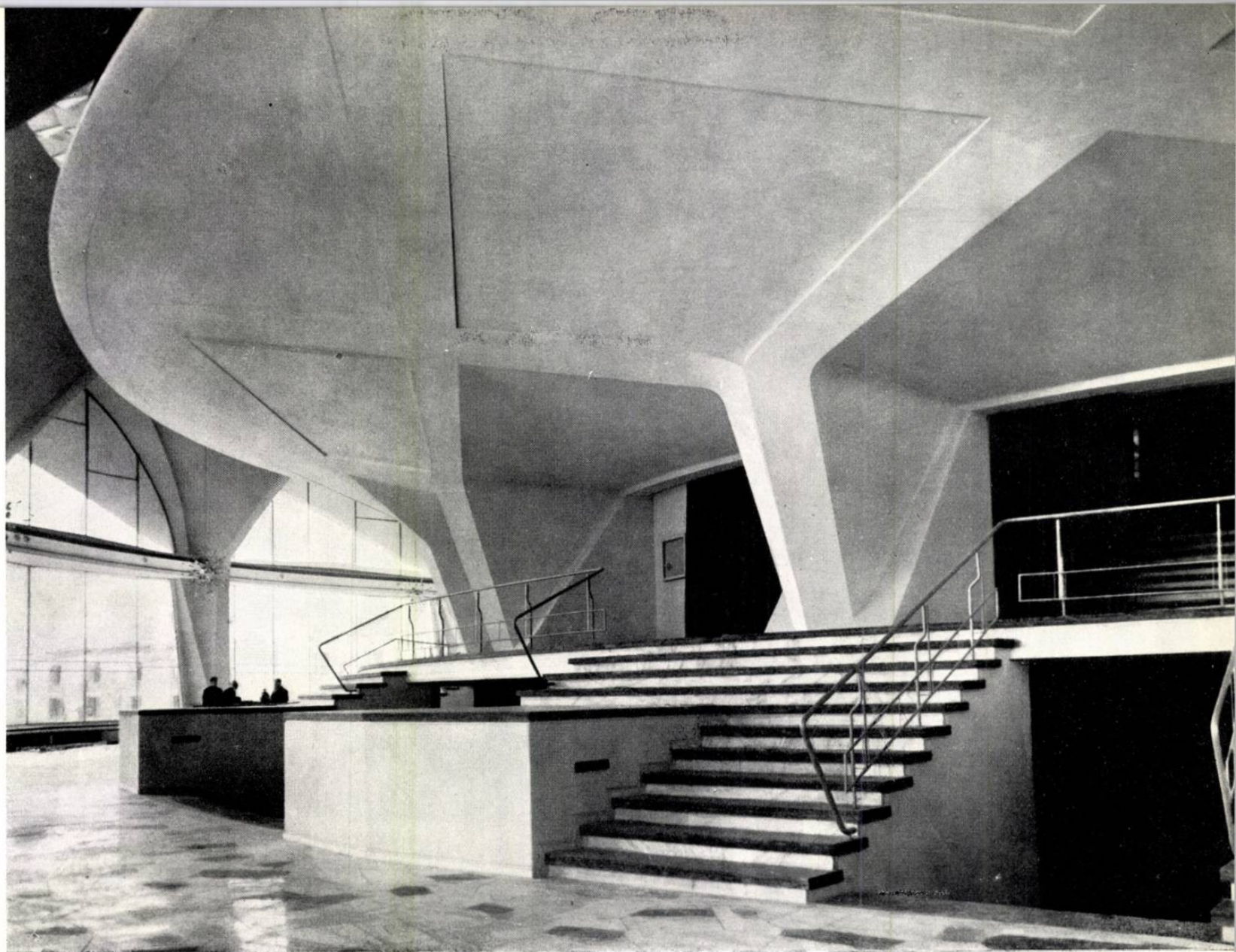

1

- 1 — Secțiune prin intrarea artiștilor
- 2 — Detaliu de travee
- 3 — Foaierul circului — Vedere
- 4 — Foaierul circului cu mobilier — Vedere

2

3

4

Dimensiunile arenei propriu-zise (diametrul de 13 m) se înscriu în prescripțiile internaționale. Pista care delimitează arena se poate demonta, mărindu-se diametrul arenei la 16 m. Construcția este astfel concepută încît permite cu ușurință montarea ulterior a unei arene glisante.

De asemenea, rampa prevăzută în corpul de legătură va permite introducerea animalelor prin subsol și ridicarea lor cu arenă cu tot și cu ghitrele de protecție gata montate.

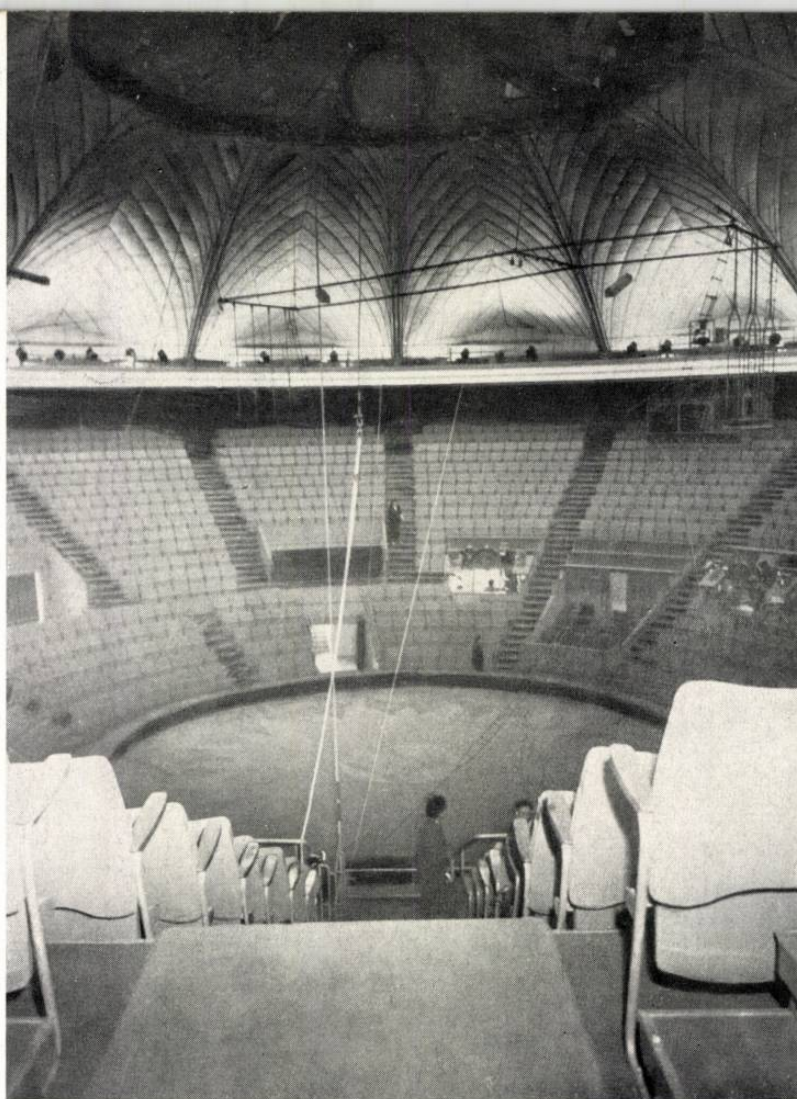
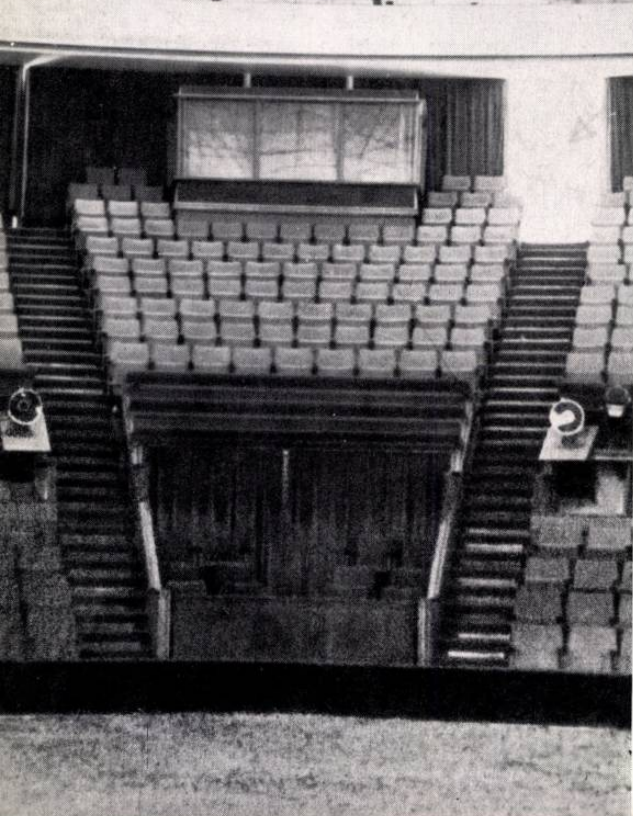
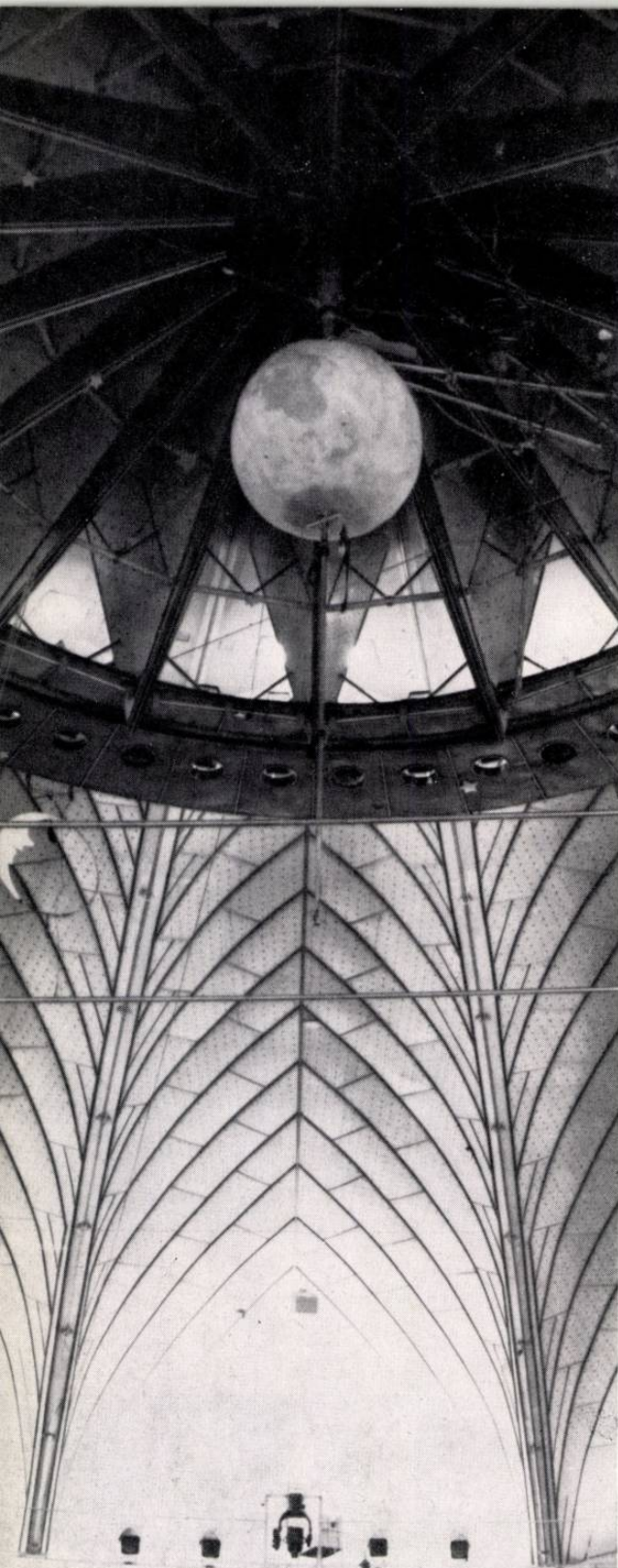
Guri de apă și de canalizare în apropierea arenei asigură montarea spectacolelor pe apă și pe gheață.

Inelul perimetral aflat la mică înălțime deasupra ultimelor gradene subliniază favorabil închiderea sălii și creează intimitate. El constituie un dublu canal de absorbție a aerului din sală și foaiere, folosind în același timp ca platformă pentru montarea reflectoarelor.

Rezolvarea electroacustică a audierii sălii a cerut tratarea cupolei cu material absorbant. Forma încordată a betonului e căptușită astfel cu o coajă care desenează nervurații de frunză peste întreaga sală. Spațiul de 8—10 cm dintre beton și materialul absorbant găurit e umplut cu saltele din vată de sticlă.

Cele 16 prisme triunghiulare din centrul cupolei absorb aerul din sală cu ajutorul ventilatoarelor și-l proiectează pe sub cupoletă, în exterior; ele sînt prevăzute în același timp cu inele de prindere pentru zburători, iar pe paserela circulară care le înconjură este montată o a doua serie de reflectoare.

2

- 1 — Vedere interioară spre loja principală
- 2 — Vederea interioară a sălii de spectacole de la nivelul vomitoriilor
- 3 — Imagine din timpul spectacolului
- 4 — Interiorul cercului — vedere spre intrarea artiștilor
- 5 — Vedere parțială a sălii de spectacole

În afara acestor reflectoare și a celor de pe inelul de închidere a sălii, o serie de proiectoare luminează cupola și amfiteatrul.

La exterior, cupola este acoperită cu un strat de 7 cm izolant termic din beton perlit care suportă straturile de izolație hidrofugă, ultimul dintre ele fiind pellicula colorată.

Sistemul de stropire a cupolei ajută în timpul verii instalația de climatizare pentru obținerea unei temperaturi agreabile în sală. În același timp, regia spectacolelor e îmbogățită, din aceeași conductă fiind posibilă realizarea ploii artificiale în arenă.

Foaierul înfășoară sala perimetral, primește degajările din cele 6 vomitorii și asigură legătura cu nivelul inferior al garderobelor, al bufetelor și al grupurilor sanitare. La același nivel se află și foaierul lojii oficiale. Foaierul sălii intră în parte sub hiperboloidul amfiteatrului și, prin peretele de sticlă exterior, comunică direct cu parcul înconjurător, câștigând foarte mult în amploare.

Foaierul are pardoseala de mozaic roman din marmură de Rușchița și banchete de contur din marmură de Moneasa neagră. Scările au trepte de marmură de Moneasa roșie și contratrepte din marmură de Rușchița. Exprimarea în beton aparent a hiperboloidului amfiteatrului nu a fost posibilă din cauza condițiilor concrete de execuție și a timpului scurt disponibil.

Corpul de legătură, care este în același timp și spațiu de regroupare a artiștilor, colectează circulațiile de la menajerie și de la corpul cabinelor de artiști, care se întâlnesc în dreptul sălii de repetiție.

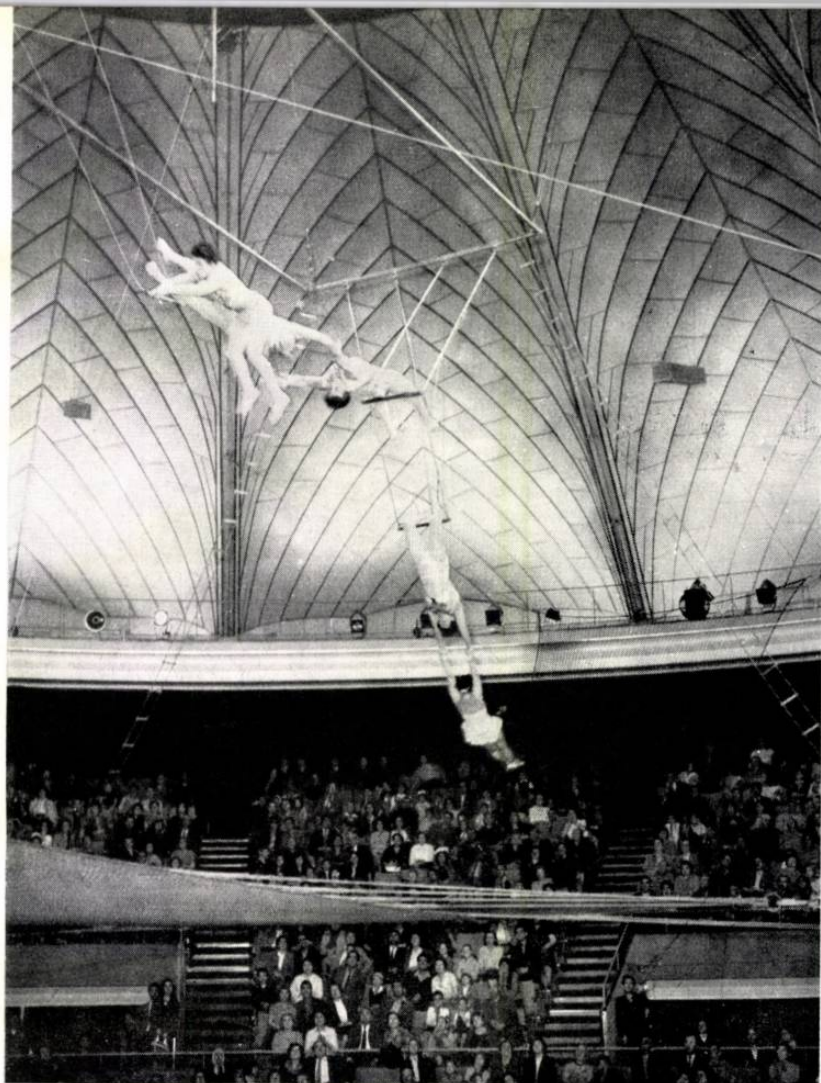
Menajeria, concepută ca expoziție de animale pentru public, e prevăzută și cu vitrine pentru expunerea animalelor mici înspre parc.

Cabinele de artiști, dispuse pe două niveluri, și foaierul artiștilor formează corpul rezervat artiștilor.

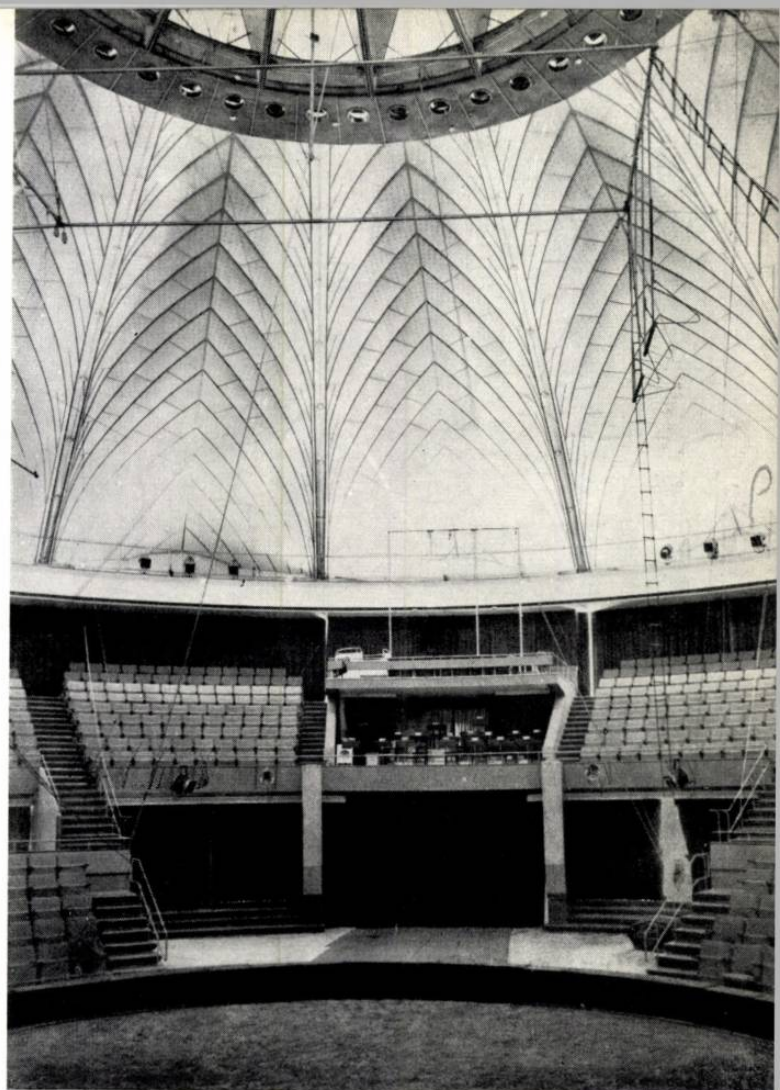
În subsolul corpului de legătură, al sălii de repetiție și al corpului artiștilor, centrala termică, de climatizare, tabloul general și alte instalații asigură, din punct de vedere tehnic, confortul necesar spectatorilor și personalului.

De la deschiderea pînă la terminarea șantierului a existat o colaborare strînsă între proiectare și execuție și o asistență tehnică permanentă pe șantier a proiectării.

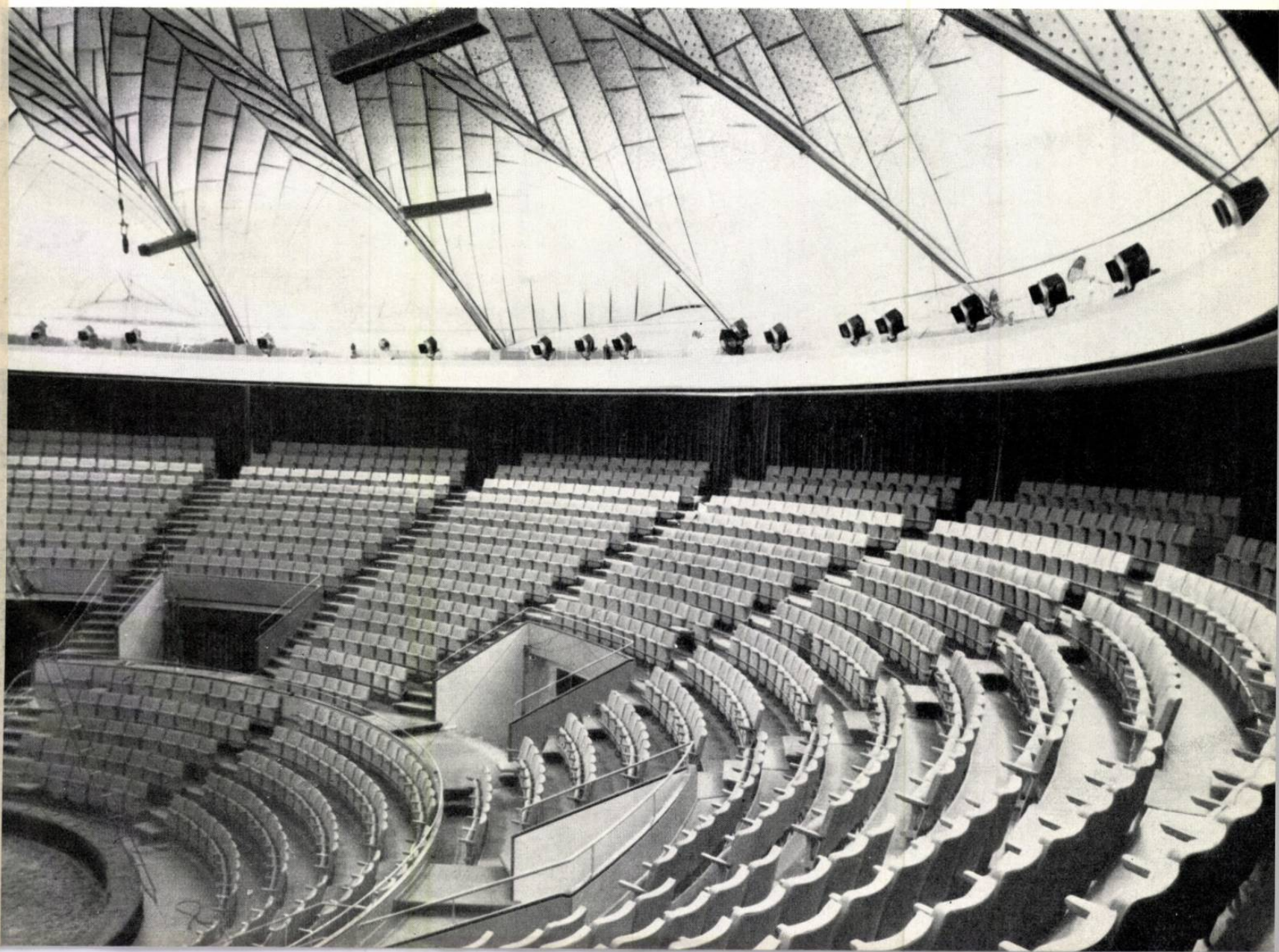
Arh. C. RULEA

3 4

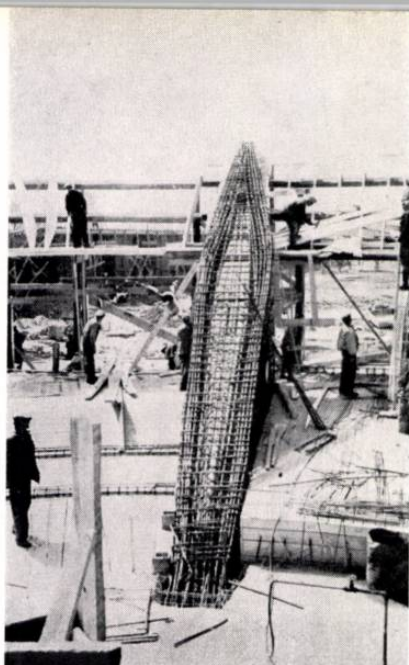

5

1

2

Ing. N. ARDARE, ing. VL. VASILACHE, ing. AL. PROGRESEANU

STRUCTURA DE REZISTENȚĂ

3

4

STRUCTURA DE REZISTENȚĂ A CORPULUI PRINCIPAL

Corpul principal al complexului Circului de stat, având ca destinație sala de reprezentații și anexele destinate publicului, este alcătuit din două elemente, distincte și independente, atât ca funcțiune, cât și ca structură de rezistență: amfiteatrul sălii de reprezentații și cupola. Această soluție de independență a celor două structuri corespunde condițiilor de plastică arhitecturală și de funcțiune și a rezultat ca o necesitate structurală pentru ca cele două elemente de mase și rigidități diferite să nu se influențeze reciproc în eventualitatea unor tasări inegale sau a solicitărilor datorite mișcărilor seismice.

În cele ce urmează vor fi analizate în parte cele două structuri.

AMFITEATRUL

Circular în plan și gradonat în secțiune, este rezolvat parțial în consolă, pentru a se putea folosi spațiul de dedesubt pentru foaier și anexe pentru public (vestiare, grupuri sanitare, bufete).

Structural, este constituit din 16 cadre radiale înclinate spre centru, cu un singur stîlp la mijloc și cu o legătură în tunelul circular din jurul arenei. Pe aceste cadre reazemă un sistem de grinzi circulare și radiale secundare, susținătoare ale gradinelor prefabricate.

Forma intradosului amfiteatrului — aleasă hiperboloid de rotație pe considerentul ușurinței de execuție a cofrajelor și de plastică — este materializată printr-o placă subțire de beton armat la partea inferioară a cadrelor, placă ce susține și maschează rețeaua de canale de ventilație a sălii de spectacole.

Stilpii susținători ai cadrelor au formă variabilă și secțiune transversală de formă tubulară, pentru a îmbina atât cerințele plasticii arhitecturale, cât și necesitățile de a satisface condițiile instalațiilor de ventilație.

CUPOLA

Desfășurată pe o suprafață circulară având diametrul de 60,60 m, este realizată dintr-o pînă ondulată de beton armat rezemată pe contur pe 16 stîlpi. Cele 16 unde cu dublă curbă au placa variind între 7 cm spre cheie și 10—12 cm spre naștere. În dreptul doliilor sînt prevăzute îngroșări care au un rol activ în special către reazeme, canalizînd eforturile spre cele 16 puncte de sprijin.

Forma definitivă a cupolei a fost stabilită pe baza unor serii de încercări succesive, căutînd să se îmbine cerințele plasticii arhitecturale cu necesitatea structurală de a avea tensiuni finale de întindere de valoare cît mai redusă, în ipotezele cele mai defavorabile.

Împingerile bolții sînt preluate de un tirant poligonal cu 16 laturi situat la partea superioară a stîlpilor, realizat din beton precomprimat.

Precomprimarea tirantului a fost făcută astfel încît forța de precomprimare să acționeze și asupra cupolei în vederea micșorării tensiunilor de întindere, realizînd astfel o structură precomprimată în ansamblu.

Sistemul de precomprimare adoptat a fost ales de tip Freyssinet cu ancoraje metalice fabricate în țară.

Deschiderea mare a tirantului (cca. 12 m) ar fi necesitat în mod normal suspensori metalici sau de beton armat, care ar fi dăunat aspectului plastic al foaierei. Utilizînd la maximum proprietățile betonului precomprimat, suspensorii au fost eliminați, iar tirantul a fost realizat ca o grindă continuă capabilă să-și preia greutatea proprie fără nici un spor de material.

Pentru a evita suprasolicitarea cu momente a stîlpilor în timpul precomprimării, a fost creată la baza acestora o articulație de lucru în perioada de execuție, care după efectuarea precomprimării a fost betonată, restabilind încastrarea stîlpilor în fundații.

Sarcinile seismice sînt preluate de 16 cadre marginale dispuse în plane tangențiale conturului, formate din stîlpi, tirant și dublou (îngroșarea pînzei în dreptul ferestrelor).

Ipotezele admise în calcule și rezultatele obținute au fost confirmate atât prin încercări pe macheta de plastic la scară redusă, efectuate de INCERC, cât și prin măsurători efectuate direct pe structură în timpul execuției.

Êşafodajul cupolei s-a realizat din țeavă metalică și prinderi obișnuite utilizate la schele de fațadă tip SPC, proiectat și realizat din 16 palee contravîntuite în toate sensurile, pe capul cărora au fost rezemate romanatele¹ cofrajului. În zona amfiteatrului, montanții paleelor au fost rezemați pe console prevăzute anume din cadrele amfiteatrului în vederea realizării unei economii de consum de țeavă.

*

Dat fiind amplasamentul pe terenul unei foste cărămidării, terenul bun de fundare se află la o adîncime de cca. 10 m de la fața solului. În această situație, fundațiile au fost rezolvate cu puțuri circulare cu chesoane deschise de beton armat pentru stîlpii cupolei și ai amfiteatrului, și cu piloți forăți tip Wolfsholz pentru elementele secundare.

Amplarea lucrării și caracteristicile ei cu totul speciale, atât din punctul de vedere al calității materialelor, cât și al tehnologiei de execuție a necesitat elaborarea unui caiet de sarcini în care s-a ținut seama și de posibilitățile de execuție ale constructorului.

¹ Romanatele sînt ferme de lemn cu talpa superioară curbă urmîrind intradosul pînzei de beton.

- 1 — Cofrajul interior al cadrului amfiteatrului
- 2 — Armarea cadrului amfiteatrului
- 3 — Êşafodajul cupolei
- 4 — Amfiteatrul
- 5 — Cofrajul cupolei
- 6 — Elementele de eşafodaj ale cupolei
- 7 — Cofrajul cupolei
- 8 — Cofrajul cupolei la reazem

INSTALAȚIILE ELECTRICE

Echipamentul electric folosit pentru executarea instalațiilor este conform tehnicii noi, creînd regiei multiple posibilități de montare a variatelor genuri de spectacole ce pot avea loc în această sală.

1. Instalația pentru iluminatul de producție cuprinde toate mijloacele pentru iluminarea planului de joc din arenă, precum și a spațiului de sub cupolă, unde se desfășoară numerele de trapez și acrobații aeriene.

Iluminatul în plan orizontal al arenei se realizează printr-un număr de 44 proiectoare-clopot de 2 000 W montate pe grătarul tehnic de sub cupoletă, iar iluminatul în plan vertical printr-un număr de 38 proiectoare de 3 000 W montate pe galeria care circumscrie sala de spectacole deasupra ultimului rînd de gradene.

Nivelul mediu de iluminare obținut în arenă este de 600 lucși.

Au fost create condiții pentru realizarea diverselor efecte de lumină, ca: joc de culori, gradare a intensității luminoase și urmărire.

Jocul de culori, frecvent utilizat în tehnica regizorală a spectacolelor de circ, se realizează prin utilizarea următoarelor culori de bază: alb, roșu, albastru, galben și portocaliu.

În vederea obținerii efectelor de gradare a luminii și de mixaj al culorilor, circuitele de ali-

mentare a reflectoarelor au fost trecute printr-un joc de orgă cu 12 autotransformatori de reglaj.

Pentru urmărire au fost prevăzute 4 proiectoare ce pot fi manevrate manual și 2 proiectoare cu dispozitiv de orientare variabilă prin telecomandă.

Controlul la pupitrul de comandă al poziției momentane de orientare a proiectoarelor se face cu ajutorul unor dispozitive de transmisie bazate pe principiul selsyn.

Au mai fost prevăzute 4 proiectoare cu dispozitiv automat de schimbare a culorilor.

Un număr de 16 prize monopolare cu o capacitate de racordare de 3 000 W permit conectarea unor corpuri de iluminat suplimentare, a căror necesitate poate surveni uneori în cadrul spectacolelor.

Comanda circuitelor de lumină, acționarea proiectoarelor și controlul instalației de iluminat de producție se fac de la un pupitr de comandă montat în cabina de lumină împreună cu manipulatorul jocului de orgă și tabloul circuitelor de scenă.

În vederea realizării efectelor de scenă create prin folosirea luminii negre au fost prevăzute o serie de proiectoare echipate cu lămpi speciale care emit radiații ultraviolete. Costumele artiștilor, impregnate în prealabil cu substanțe lumi-

niscente, sau decorurile acoperite cu vopsea specială, devin, sub acțiunea proiectoarelor respective, luminoase la întuneric.

2. Instalația pentru iluminatul general al sălii de spectacole a fost realizată prin folosirea ca sursă de bază a lămpii cu incandescență, rezolvîndu-se astfel în mod optim trecerea de la lumina din pauză la lumina din timpul spectacolului.

Cea mai mare parte a fluxului luminos emis de lămpi este folosită sub formă de iluminat indirect, punînd în valoare elementele decorative ale plafonului sălii.

Iluminarea foaielor se face printr-un număr de 16 candelabre de tip special, iar a garderobelor prin lămpi montate în cupe de ipsos.

Comanda luminii din sală se face prin intermediul unui autotransformator de reglaj cu servomotor comandat de la distanță.

Acționarea acestuia prin butoni zi-oprit-noapte se face din două puncte: cabina de lumină și vorhang.

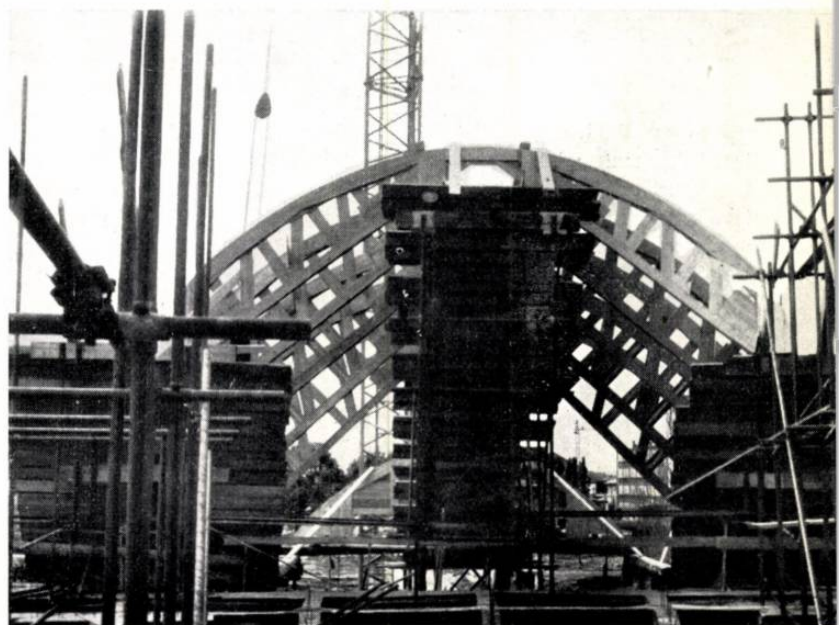
Iluminările medii proiectate sînt:

— sală	50 lucși
— foaiere	200 lucși
— cabine artiști	200 lucși
— garderobe	80 lucși

3. Instalația pentru iluminatul de siguranță cuprinde o serie de lămpi montate în sală și pe traseele de evacuare a publicului.

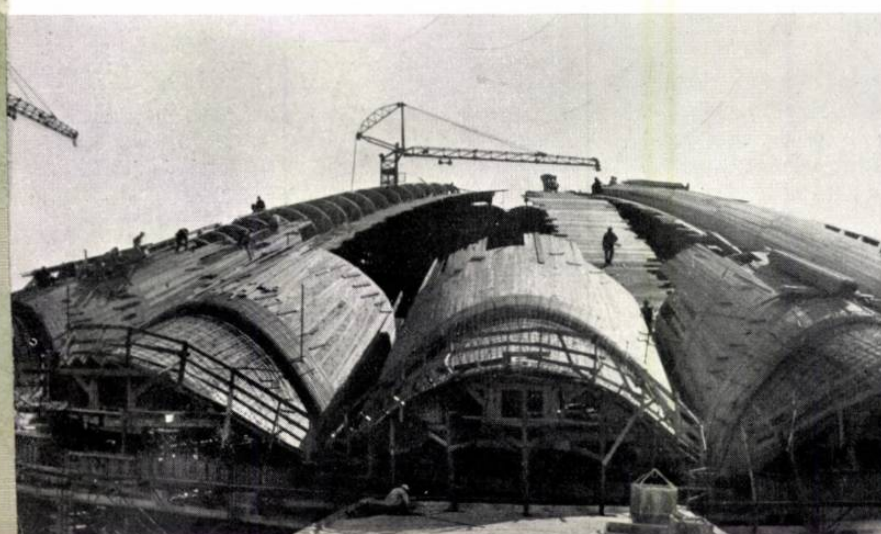
Lămpile de siguranță sînt alimentate în mod obișnuit din rețeaua de curent alternativ, trecînd automat, în caz de pană la rețea, pe o baterie de acumulatori staționari.

4. Instalațiile electroacustice pentru sonorizare și regie au drept scop ridicarea și uniformizarea

5
7

6
8

nivelului sonor din sală, redarea programelor după radio, pik-up sau magnetofon, precum și asigurarea legăturii dintre regia de scenă și cabinele artiștilor.

Comanda instalației de sonorizare se face de la un pupitru de mixaj cu 10 intrări pentru microfoane, radio, pik-up și magnetofon, care pot fi cuplate, după necesitate, pe două canale de pre-amplificare. Programul mixat în pupitru este trecut prin grupurile de amplificare și apoi distribuit în sala de spectacole cu ajutorul a 9 coloane sonore.

Instalația de regie se compune dintr-un microfon montat la cabina de regie artistică, un amplificator și un dispozitiv de comutare prin relee a 3 circuite de apel la cabinele artiștilor, la menajerie și la galeria tehnică de lumini. Regizorul poate efectua comunicări prin intermediul microfonului, la repetiții sau spectacole, artiștilor din cabine, îngrijitorilor de animale din menajerie și electricienilor de serviciu pentru manevra proiectoarelor.

În intervalul dintre comunicările regizorului, la cabinele artiștilor și menajerie este retransmis programul sonor din sală, ceea ce permite artiștilor să cunoască cu precizie fazele în care se găsește desfășurarea spectacolului.

A mai fost prevăzută și o sonorizare a foaierei printr-un număr de 6 coloane sonore, în vederea retransmisiei de muzică, anunțuri și semnale de pauză.

5. Instalația de reclamă sonoră creează posibilitatea retransmisiei, la intrările în menajerie, a programelor muzicale după pik-up sau magnetofon și a anunțurilor făcute prin microfon.

6. Instalația de ceasuri electrice servește pentru a transmite ora în 20 de puncte repartizate în spațiile tehnice, menajerie și corpul de artiști. Impulsiunile de comandă sînt date din minut în minut de către un ceas principal.

7. Instalația de forță și automatizare are ca obiect deservirea în principal a instalațiilor de condiționare și pompare. Comanda centralizată a întregii instalații se execută de la un tablou cu 8 panouri pe care se află montat echipamentul electric de protecție, control și automatizare.

Prin manevrarea butonului de comandă a unuia dintre ventilatoarele principale, electromotoarele grupului respectiv de condiționare sînt puse succesiv în funcțiune. Termostate montate în sală sau în canalele de aer comandă prin impulsuri servomotoarele de reglaj al ventilelor de apă sau aburi și al clapetelor de aer. Lămpile de semnalizare și indicatoarele optice de poziție montate pe schema orărbă a tabloului permit controlul fiecărui punct al circuitului de aer condiționat.

Pe tabloul central este montat de asemenea echipamentul de control al temperaturii și umidității relative din diversele puncte caracteristice ale circuitelor de aer condiționat.

Deosebit de instalațiile descrise mai sus, au mai fost prevăzute instalații pentru retransmisii de radio și televiziune, precum și pentru filmări în timpul spectacolelor.

Protecția împotriva descărcărilor electrice din atmosferă a fost făcută printr-o instalație de paratrâznet, montată astfel încît să nu fie vizibilă. Conductorii de coborîre au fost trecuți prin stâlpii de beton armat și legați la o priză de pămînt cu o rezistență de cca. 1 ohm.

Ing. VI. CVAȘA

INSTALAȚIILE DE AER CONDIȚIONAT ȘI DE ÎNCĂLZIRE CENTRALĂ

Instalațiile de condiționare a aerului s-au făcut ținîndu-se seama de sistemul constructiv și de destinația corpurilor de clădire, realizîndu-se astfel confortul climatic necesar în timpul verii, iernii și în epocile de tranziție.

Instalația de condiționare cuprinde 3 grupuri complet distincte, și anume:

a) Un grup pentru sala de spectacole, compus din două stații de condiționare, fiecare cu un debit de 50 000 m³/h.

Răcirea aerului se face, vara, cu apă de puț de mare adîncime, în două trepte, apa uzată fiind utilizată la răcirea cupolei.

În timpul verii, pentru reîncălzirea aerului tratat se folosește amestecul cu aer cald exterior, evitîndu-se în felul acesta punerea în funcțiune a cazanelor în timpul verii sau folosirea de baterii electrice.

Cu aceste stații de tratare se va obține în zona spectatorilor o temperatură omogenă de cca. +26° vara și +20° iarna, cu o umiditate relativă cuprinsă între 55 și 65%.

Distribuția aerului în sală se face folosindu-se structura de rezistență, realizîndu-se astfel o mare economie la consumul de material feros.

Refularea aerului în sală se face prin contra-treapta gradinelor, cu o diferență de temperatură de maximum 3 grade sub temperatura ambiantă și cu o viteză de cca. 0,3 m/sec, pentru a nu se produce curenți. Această soluție este aplicată pentru prima dată la noi în țară.

Evacuarea aerului viciat se face în parte pe la partea superioară a cupolei, cu ajutorul a patru ventilatoare elicoidale, și în parte printr-un canal circular amplasat la 3 m deasupra ultimei gradene.

b) Grupul pentru sala de repetiție, format dintr-o stație cu o capacitate de 10 000 m³/h.

A fost necesară prevederea acestui grup separat deoarece sala de repetiție este folosită intens pentru repetarea tuturor numerelor din program și în special pentru dresajul animalelor.

La acest grup sînt racordate și cabinele pentru artiști.

c) Grupul pentru menajerie e compus dintr-o stație cu o capacitate de 10 000 m³/h.

Atmosfera din menajerie se viciază puternic datorită prezenței unui număr mare de animale.

Instalația de condiționare realizează un climat plăcut, cu o concentrație de bioxid de carbon sub limita maximă admisă, împiedicînd împrăștierea spre exterior a mirosurilor.

*

În general, toate corpurile de clădiri sînt prevăzute a fi încălzite cu suprafețe statice (radiatoare în cabinele artiștilor și la intrările în sală, registre din țevă în incinta menajeriei și convectori pe perimetrul foaierei) pînă la temperaturile interioare necesare unei bune desfășurări a activității. Sala propriu-zisă se încălzește cu suprafețe statice pînă la temperatura de +10°, ridicarea temperaturii pînă la +20° făcîndu-se cu aer condiționat.

Agentul termic utilizat este aburul de joasă presiune produs într-o centrală proprie amplasată în subsolul corpului artiștilor.

Pentru corpul menajeriei s-a utilizat ca agent termic apa caldă de 90—70° preparată prin intermediul unui schimbător de căldură. A fost folosită apa caldă pentru a se putea face un reglaj al temperaturii interioare în funcție de temperatura exterioară, reglaj necesar, deoarece unele specii de animale nu suportă variații mari de temperatură. Reglarea temperaturii se face automat.

Ing. I. BENGHIUȘ

I N S T A L A Ț I I L E S A N I T A R E

Prin specificul construcției Circului de stat, instalațiile sanitare sînt foarte variate: instalații la grupurile sanitare (artiști, personal și public), instalații specifice menajeriei, instalații pentru centrala de condiționare, pentru incendiu, stropit cupola, alimentarea cu apă a bazinului care se va monta în timpul spectacolelor pe apă, pentru crearea ploii artificiale etc.

În menajerie s-au prevăzut puncte de apă pentru adăpatul animalelor și pentru curățenie, evacuarea făcîndu-se prin recipientele din pardoseală. Curățenia animalelor se face la un duș special amenajat, amestecul de apă la temperatura recomandată pentru fiecare animal în parte făcîndu-se într-o baterie special construită. Prepararea mîncării animalelor se face într-o bucătărie specială. Apa de răcire pentru instalația de condiționare se aduce de la două puțuri de mare adîncime, cu o capacitate de 45 m³/h fiecare, temperatura apei fiind de +14°.

În eventualitatea defectării puțurilor s-au construit două rezervoare de beton armat cu o capacitate totală de 200 m³, asigurînd o rezervă de apă pentru consum timp de o oră.

Alimentarea cu apă a circuitului pentru nevoile de consum menajer și potabil se face prin folosirea apei din rețeaua publică și din sursele locale create (puțurile de mare adîncime). În vederea folosirii întregii capacități a surselor de alimentare cu apă și pentru asigurarea unei deserviri permanente în eventualitatea defectării uneia dintre surse, s-a creat o legătură între conductele de aducțiune de la surse la rezervoare, pe conductele de legătură montîndu-se organe de închidere corespunzătoare (vane cu servomotor și clapete de reținere).

Acționarea releelor se face în funcție de nivelul apei din rezervor, deci în raport cu consumul de apă. În felul acesta se rezolvă asigurarea unui debit constant, întreg debitul de apă furnizat de puțurile de mare adîncime fiind folosit în instalație atunci cînd consumul este maxim, urmînd ca la reducerea acestuia surplusul de apă să fie furnizat rețelei I.C.A.B.

Instalația pentru prevenirea și combaterea incendiului e compusă din hidranți de incendiu, drencere și sprindlere.

Pentru a nu permite depășirea temperaturii superficiale prea ridicate și pentru a crea condiții favorabile din punctul de vedere al conservării elementelor de construcție și al menținerii unei temperaturi convenabile în interiorul sălii de spectacole, s-a prevăzut posibilitatea stropirii cupolei. Instalația de stropit cupola, compusă dintr-o rețea de conducte, o stație de pompare și dispozitive de stropit (duze) permite formarea unei pelicule fine de apă, care acoperă întreaga suprafață a cupolei prin jeturi dirijate în funcție de conformația acesteia.

Realizarea spectacolelor pe apă a impus prevederea posibilităților de alimentare a bazinului, montat cu ocazia acestor spectacole, cu ajutorul a două conducte dimensionate astfel ca timpul de umplere să nu depășească limita duratei unei pauze.

S-a avut în vedere și posibilitatea realizării unei ploii artificiale pentru crearea de efecte scenice în timpul spectacolelor.

Pompele pentru consumul de apă menajer-potabil, pentru incendiu, pentru stropit cupola, etc. sînt fabricate în țară la uzinele «Vasile Roaită».

LUCRĂRILE VALOROASE DE ARHITECTURĂ PREMIATE ÎN ANUL 1960

Arh. SOFIA UNGUREANU

PREMIILE ANUALE ACORDATE DE UNIUNEA ARHITECȚILOR LUCRĂRILOR VALOROASE DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM

În avîntul general pentru desăvîrșirea construcției socialiste în republica noastră, rolul și poziția socială a arhitecților se conturează cu tot mai multă vigoare.

Arhitecții sînt chemați să proiecteze și să urmărească realizarea lucrărilor de arhitectură menite să contribuie la satisfacerea nevoilor mereu crescînde, materiale și culturale, ale poporului muncitor de pe întregul teritoriu al țării.

În fața lucrătorilor din construcții apar zi de zi noi și noi probleme, pentru a căror rezolvare este necesară intensificarea eforturilor creatoare ale arhitecților și ridicarea muncii de proiectare la un nivel calitativ superior.

Scopul principal al Fondului de Arhitectură este acela de a stimula această activitate crea-

toare, necesară înzestrării unei societăți noi cu valori materiale și culturale mult superioare celor pe care le-am moștenit.

Între alte activități cu caracter stimulat, Fondul de Arhitectură a finanțat și premiarea de către Uniunea Arhitecților a lucrărilor celor mai valoroase din domeniul arhitecturii și urbanismului.

Premiile acordate de Uniunea Arhitecților celor mai de valoare lucrări executate au fost instituite de cîțiva ani. Exigența arătată de juriile de judecată față de proiectele analizate a crescut an de an. În acest fel, ultimele lucrări premiate în anul 1960 reprezintă în domeniile respective opere arhitecturale, care împlinesc la un nivel calitativ ridicat sarcina satisfacerii necesităților materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Punînd ca prim criteriu de judecată felul în care a fost realizată această sarcină în lumina îndrumărilor organelor de partid și de stat, juriul de judecată a analizat în primul rînd modul de rezolvare a funcțiunilor, gradul de economicitate a soluțiilor, aspectul estetic al construcțiilor.

Se poate aprecia că rezultatul acestei analize, reflectat în premiile acordate pe 1960, a fost acela de a recompensa lucrările de arhitectură cele mai valoroase realizate în anul trecut.

Fără îndoială că un element nou în acordarea acestor premii îl reprezintă verificarea lucrărilor cu practica, acordarea de premii numai lucrărilor executate, care au putut astfel face dovada justității concepției proiectantului, trecînd și proba dificilă a aprecierii publicului și a celor ce urmau să folosească edificiul respectiv.

Noua sală a Palatului R.P.R.

Regulamentul de premiere pe 1960 a căutat să mobilizeze cu mai multă tărie pe membrii Uniunii Arhitecților la rezolvarea cât mai judicioasă a funcțiunilor în proiecte, la obținerea unui cost cât mai redus și a unui aspect estetic corespunzător.

O atenție deosebită a fost acordată stimulării tinerilor arhitecți din unitățile de proiectare în special din D.S.A.P.C. care au avut de rezolvat sarcini deosebit de mari față de pregătirea lor, la început de profesie, și care au răspuns cu cinste încrederii acordate, dedicându-se acestei activități cu tot entuziasmul lor tineresc și cu toată forța lor de muncă.

Premiile acordate în 1960 apreciază lucrări de calitate din diferite domenii: locuințe, uzine, fabrici, proiecte de sistematizare, mari săli de concerte și de adunări, case de odihnă etc.

Printre aceste lucrări se numără marile ansambluri de locuințe din jurul noii săli a Palatului R.P.R. și din piața Gării de Nord, lucrări industriale de amploare ca fabrica de produse lactate din București sau fabricile de zahăr de la Ludaș și Bucecea, mari construcții social-culturale ca noua sală a Palatului R.P.R., Studioul de concerte al Radiodifuziunii și televiziunii române sau noile sanatorii de la Mangalia, planuri complexe de sistematizare ale unor ansambluri ca cele pentru centrul orașului Ploiești, piața Unirii din Iași sau orașul Suceava.

Parte dintre aceste lucrări au fost publicate deja în diverse numere ale revistei «Arhitectura R.P.R.». În numărul de față, revista publică lucrările care nu au fost încă prezentate, contribuind în acest fel la popularizarea lor.

Rezultatele obținute în ultimul timp cer cu necesitate ridicarea mai departe a calității muncii de proiectare în toate sectoarele de activitate. În acest an, Uniunea Arhitecților și Fondul de

Arhitectură și-au propus să pășească mai departe pe drumul stimulării eforturilor creatoare ale arhitecților, al căror grad de conștiință a crescut și ale căror succese în munca de construcție pașnică devin tot mai numeroase.

În preajma măreței aniversări a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România, C. C. al P.M.R. a pus pe prim plan problema ridicării calității în toate domeniile de activitate. Arhitecții sînt chemați și ei, la rîndul lor, să realizeze lucrări de calitate. Este necesară îmbunătățirea calității proiectelor de construcții industriale și social-culturale. Prin adoptarea unor soluții constructive avansate, a unor soluții de plan reușite și prin creșterea grijii pentru finisaje trebuie să se asigure ridicarea confortului locuințelor. Proiectanții trebuie să urmărească reducerea costului de deviz al lucrărilor, creșterea gradului de industrializare, folosirea pe scară tot mai largă a prefabricatelor, extinderea folosirii materialelor noi etc. Printr-o mai bună organizare a muncii în institute de proiectare și pe șantiere trebuie ridicată productivitatea muncii proiectanților, micșorarea cheltuielilor de regie, reducerea duratei de realizare a proiectelor și de execuție a lucrărilor etc. Paralel cu elaborarea de proiecte de un înalt nivel tehnic, este necesară și o luptă perseverentă a autorilor pentru urmărirea realizării lucrărilor la același nivel ridicat și de către executantul constructor. Arhitectul trebuie să stăpînească problemele tehnice și să le pună în slujba creației sale.

Sarcina ridicării rapide a calității proiectelor a stat în centrul atenției Uniunii Arhitecților și Fondului de Arhitectură atunci cînd au elaborat noul Regulament de premiere pe anul 1961, menit să constituie un puternic stimulent în lupta pentru obținerea unor opere arhitecturale de înaltă valoare tehnică și artistică.

Noul regulament împarte premiile ce se vor acorda în cîteva grupe; o primă categorie este formată de grupa obiectelor și ansamblurilor arhitecturale și de grupa planurilor și schițelor de sistematizare; o a doua categorie e formată din premiile speciale acordate proiectelor tip de construcții de masă, proiectelor tip cu soluții tehnice avansate, precum și proiectelor realizate de arhitecții tineri din D.S.A.P.C.; în sfîrșit, o ultimă categorie a formează mențiunile acordate lucrărilor meritorii din toate domeniile.

Simpla enumerare a acestor categorii și grupe este suficientă pentru punerea în lumină a principiilor călăuzitoare ale regulamentului.

Principalele premii se vor acorda pentru cele mai importante realizări de obiecte și ansambluri arhitecturale executate în anul 1961, precum și planurilor de sistematizare a orașelor, satelor și teritoriilor care au fost aprobate de Consiliul de Miniștri.

Pentru stimularea activității în anumite domenii a căror dezvoltare este de cea mai mare importanță pentru ridicarea arhitecturii noastre, au fost prevăzute premii speciale. Aceste premii speciale se vor acorda proiectelor tip de construcții de masă, care satisfac cerințele curente ale tipizării și care, prin urmare, au o valoare suficient de ridicată pentru a răspunde exigențelor execuției în masă. De asemenea, proiectelor tip de construcții de masă care se bazează pe cea mai avansată soluție tehnică în comparație cu nivelul tehnicii uzuale — soluție care determină un cost redus și un ritm rapid de execuție, respectînd «confortul adecvat, funcțiunea rațională și un aspect frumos». O atenție deosebită s-a dat în continuare stimulării tinerilor arhitecți din D.S.A.P.C., al căror rol în dezvoltarea și ridicarea tuturor regiunilor

PREMIILE DE ARHITECTURĂ ACORDATE DE UNIUNEA ARHITECȚILOR ÎN 1960

Sistematizarea pieței sălii Palatului R.P.R. Autor, arh. H. Maicu; coautor, arh. T. Stănescu

Detalii de sistematizare a centrului orașului Ploiești. Autori, arhitecții Sarah Marcovici, C. Săvescu

Sistematizarea pieței Unirii din Iași. Autori, arhitecții Gh. Hussar, Rodica Grozea, H. Hudiță

Locuințe în piața sălii Palatului R.P.R. Autori, arhitecții: L. Garcia, T. Niga; coautor, arh. G. Filipeanu

Locuințe în piața Gării de Nord — București. Autori, arhitecții M. Bercovici, C. Gherghiceanu

Ansamblu de locuințe la Suceava. Autori, arhitecții A. Iotzu, N. Scully, V. Aslan

Ansamblu de locuințe pe str. M. Gorki — București. Autor, arh. D. Iovănescu

Bloc de locuințe în piața «Strungul» — Brașov. Autor, arh. Graziela Rădulescu-Halmagiu

Bloc de locuințe pe b-dul Bălcescu nr. 33 (inclusiv magazinul «Unic») — București. Autor, arh. E. Cosmatu

Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 103—105 — București. Autor, arh. R. Cosma; coautor, arh. E. Voinescu

Bloc experimental pe b-dul Duca — București. Autor, arh. E. Vernescu

Sala Palatului R.P.R. — București. Autor, arh. H. Maicu; coautori, arhitecții T. Ricci, I. Șerban

Studioul de concerte al Radiodifuziunii și televiziunii române — București. Autor, arh. T. Ricci

Casă de odihnă la Vasile Roaită. Autor, arh. A. Iotzu; coautor, arh. G. Rudich

Gara de călători Constanța. Arh. T. Săvulescu

Sanatoriu la Mangalia. Autori, arhitecții C. Lăzărescu, D. Gheorghiu, Mina Laurian; coautori, arhitecții M. Voicu, M. Vas

Farul din Constanța. Autori, arh. N. Vasilescu, ing. E. Țițaru

Bloc de locuințe și cinematograf la Tg. Mureș. Autori, arh. M. Damian

Fabricile de zahăr de la Luduș și Bucecea. Autori, arhitecții Th. Sassu, V. Craja, Liliana Focșă, H. Küst, R. Mihăescu, Gh. Rosetti

Combinatul de produse lactate — București. Autori, arhitecții Elena Pleniceanu-Iotzu, Liliana Corradino

LUCRĂRI RECOMPENSATE

Șchița de sistematizare a orașului Suceava. Autori, arh. O. Vasilescu

Bloc de locuințe în piața C.C.A. calea Victoriei — București. Autori, arhitecții C. Moșinschi, D. Slavici

Bloc de locuințe în piața M. Eminescu — București. Autor, arh. Sofia Ungureanu; coautori, arhitecții S. Stamatini, B. Avram

Locuințe în piața 13 Decembrie — Brașov. Autori, arh. D. Cristescu

Sanatoriul T.B.C. de la Mangalia. Autori, arhitecții C. Lăzărescu, Virginia Petrea

Atelier de reparat locomotive și vagoane. Autori, arhitecții I. Deșcu, E. Popovici

țării din punct de vedere arhitectural și urbanistic este deosebit de important și pentru care s-a acordat o ultimă grupă de premii speciale.

Categoriile de premii instituite în acest an indică sensul în care urmează să fie îndreptate eforturile arhitecților chemați să dea soluții tehnice, economice și artistice pentru realizarea unui volum de construcții care nu este posibil decât într-o orînduire socialistă.

Pe lângă găsirea celor mai bune rezolvări funcționale și economice menite să ducă la creșterea confortului, arhitecții trebuie să găsească și imagini noi, variate, care să înlăture monotonia și să creeze cadrul potrivit noii vieți ce se desfășoară în orașele noastre.

Visele multor generații de arhitecți devin astăzi realități prin realizarea planurilor și schițelor de sistematizare a orașelor, satelor, teritoriilor. Noile probleme ridicate de construirea unei societăți noi cheamă pe arhitecți să-și aducă, nu numai contribuția lor profesională, dar și pe cea socială, cetățenească.

Astăzi ridicarea calității proiectării nu mai este o sarcină strict profesională. De calitatea proiectelor noastre depinde în cea mai mare măsură satisfacerea într-o măsură mai mare sau mai mică a necesităților de trai, de muncă și odihnă a maselor de milioane ale oamenilor muncii.

Această sarcină este de fapt comanda socială adresată arhitecților și constructorilor, pe care aceștia au datoria s-o îndeplinească la cel mai înalt nivel.

Realizările valoroase de pînă acum ne îndreptătesc să afirmăm că această sarcină va fi îndeplinită și de acum înainte cu cel mai mare entuziasm și cea mai mare răspundere.

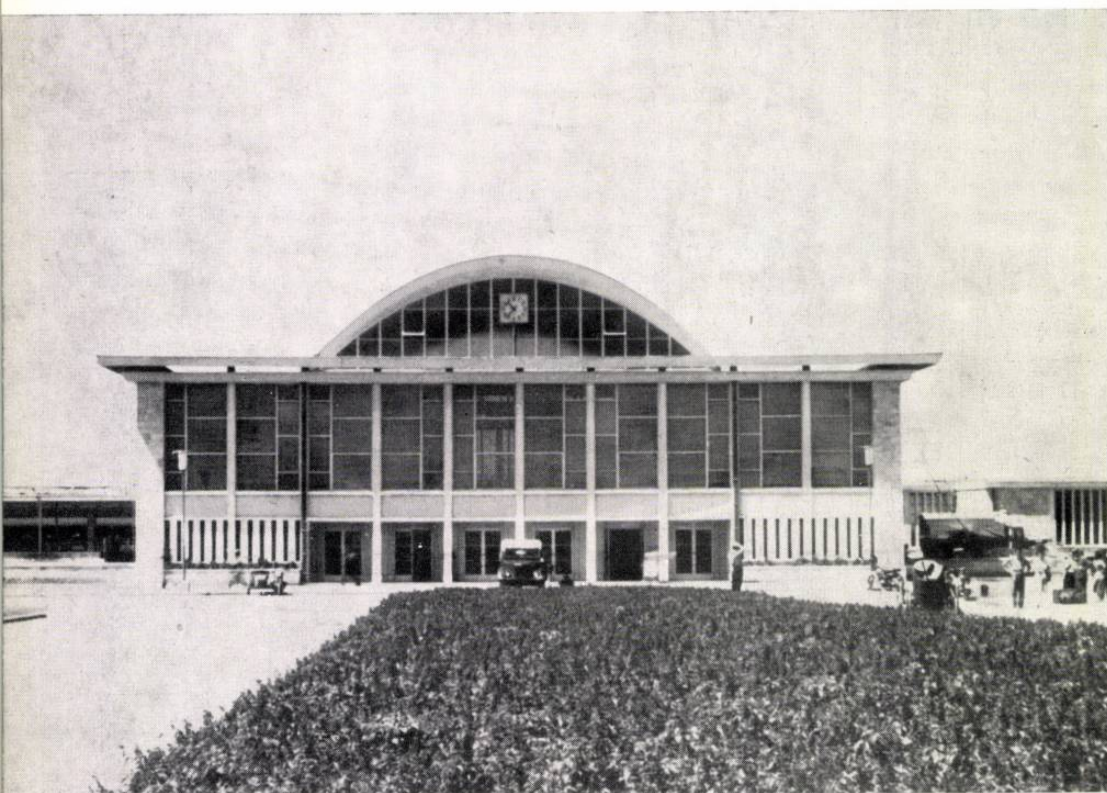
Ansamblul de locuințe din piața Palatului R.P.R.

Studioul de concerte al Radioteleviziunii române

1

2

3

4

5 6

7

8

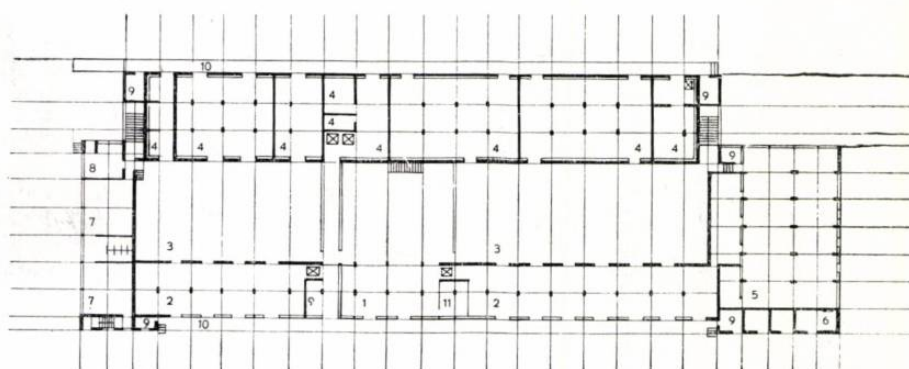

- 1 — Bloc de locuințe pe b-dul Bălcescu nr. 33
- 2 — Noua gară de călători Constanța
- 3 — Bloc de locuințe pe b-dul I. G. Duca nr. 15
- 4 — Bloc de locuințe în piața M. Eminescu
- 5 — Bloc de locuințe pe str. M. Gorki
- 6 — Sanatoriul de la Mangalia
- 7 — Bloc de locuințe în piața „Strungul” — Brașov
- 8 — Bloc de locuințe în piața C.C.A. — București

1

COMBINATUL DE PRODUSE LACTATE DIN BUCUREȘTI

1 — Fabrica de produse lactate — Vedere

2 — Plan parter

1. Recepție lapte — 2. Ambalaje returnate — 3. Spălăre-umplere ambalaje — 4. Spații frigorifice — 5. Sala mașinilor frigorifice — 6. Stație transformatori — 7. Vestiare-dușuri — 8. Camera de prezentare a produselor — 9. Birouri — 10. Rampă — 11. Laborator recepție

3 — Fațada principală — Detaliu

4 — Secția de prepararea brânzei — Vedere interioară

5 — Secția de pasteurizare — Vedere interioară

6 — Vedere aeriană a fabricii de produse lactate

2

Autori: arh. Elena Pleniceanu-Iotzu, arh. Liliana Coradino

Ingineri constructori: Gh. Georgescu, Yvonne Mihailescu, U. Pancaldi

Inginer tehnolog: R. Oroveanu

Instalații de ventilație și termice: ing. S. Smighelschi

Instalații apă: ing. I. Margulis

Instalații electrice: ing. Florina Popescu

Institutul I.P.I.B.C.

Noul combinat de produse lactate prelucurează zilnic 300 000 l lapte din care se obțin următoarele sortimente: 250 000 l lapte pasteurizat, 35 000 l produse dietetice (lapte acidofil, lactofruct, kefir, iaurt, brânză de vaci și smântână), 1 000 kg unt și 5 000 kg înghețată.

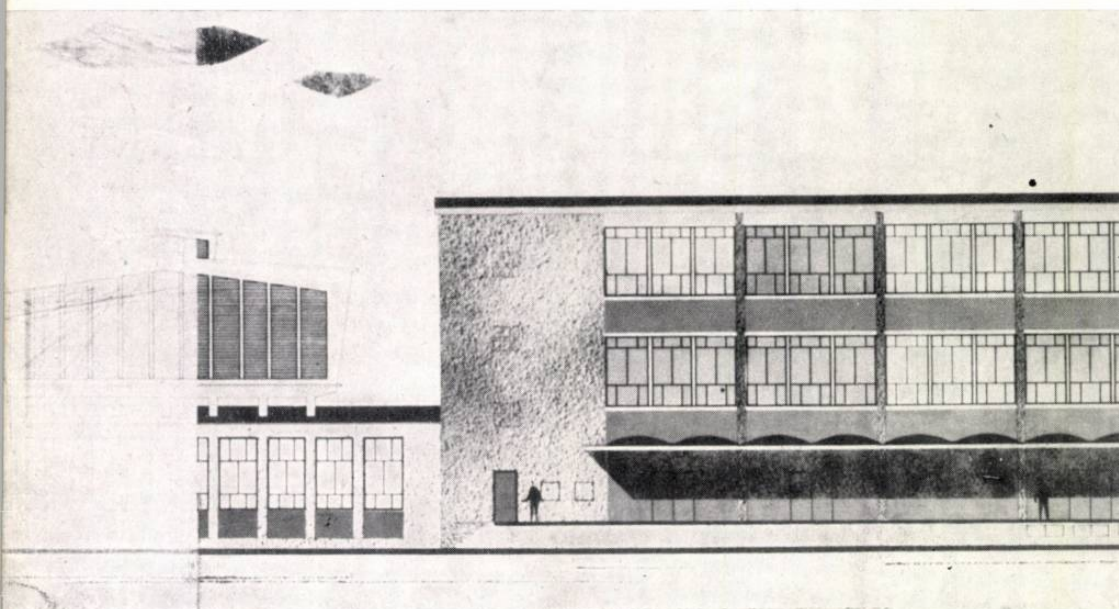
Combinatul a fost amplasat pe b-dul Armatei Poporului, principală cale de acces a materiei prime, și la o distanță de 1,5 km de fabrica de confecții « Gheorghe Gheorghiu-Dej » de la care se alimentează cu abur tehnologic.

Pentru a asigura zonele verzi de protecție necesare unei astfel de industrii și dat fiind terenul atribuit, în suprafață de 5,5 ha, s-a urmărit o comasare a multiplelor funcțiuni într-un număr cât mai redus de corpuri de clădiri și anume: corpul de producție legat printr-un tunel cu stația de descărcare a laptelui sosit pe calea ferată, atelierele și stația de spălare a autocisternelor, platforma de garare a celor 170 de autocamioane necesare colectării materiei prime și distribuirii produselor finite și gospodăria de apă.

Clădirea principală a acestui combinat este corpul de producție în care, pentru a rezulta o construcție cât mai compactă și linii pentru circulația produselor cât mai scurte, dispoziția generală a fluxului tehnologic a combinat fluxul desfășurat pe verticală cu cel pe orizontală în linii paralele. Astfel, nucleul tehnologic central este pe verticală, amplasându-se rampa de descărcare și recepția la parter, pasteurizarea la etajul II, tancurile tampon și prepararea produselor dietetice la etajul I, iar la parter, umplerea și ambalarea produselor finite, pentru ca laptele să circule prin curgere liberă.

Fluxul tehnologic pe orizontală e constituit de secțiile de primire a ambalajelor returnate, spălarea lor, umplerea mai sus menționată, depozitarea în spații frigorifice și rampe de expediere,

3

care toate au fost amplasate la parter pentru a se realiza cele mai scurte și directe căi de transport.

De asemenea, pentru buna desfășurare a fluxului tehnologic s-au dispus la subsol depozitele de ambalaje și materiale auxiliare. Sala mașinilor frigorifere și stația de transformare trebuiau și ele să fie situate la parter spre a se realiza trasee de conducte cât mai reduse.

Vestiarele filtru pentru cei 200 de muncitori din acest corp de fabricație au fost plasate la parter și la demisol-parter.

Din cele expuse mai sus a rezultat necesitatea construirii unor spații foarte largi și bine luminate pe parter (cca. 7 000 m²) și a unor suprafețe reduse de etaje (cca. 1 700 m² fiecare). Ca atare s-a realizat un volum rectangular pe parter, din care s-a supraînălțat parțial, cu două niveluri, una din laturile lungi care a fost orientată către b-dul Armatei Poporului.

Centrul parterului, ocupat de sălile de spălare și de umplere a ambalajelor, a fost acoperit cu sheduri-pînze pe deschiderea de 18 m, pentru a se obține o luminozitate cât mai bună și totodată pentru a se crea posibilitatea înlocuirii utilajului sau modificarea amplasării lui, fără ca aceste operații să fie stingherite de poziția fixă a unor elemente constructive de susținere a acoperișului.

Condiții specifice acestei industrii — evitarea mucoșilor vii unde se pot forma mucegaiuri — au impus ca în sălile de preparare a produselor să se proiecteze planșee ciuperce, dală sau sheduri-pînze. De asemenea, în scopul asigurării unor condiții optime de igienă și a unei ușoare întrețineri, pereții au fost placați cu faianță pe toată înălțimea lor, pardoselile s-au executat din gresie antiacidă sau mozaic, iar tîmplăria în întregime din metal.

Pentru a se realiza o plastică variată și un mediu de lucru cât mai plăcut s-a acordat o atenție deosebită coloritului, atât în exterior, cât și în interior. Astfel, panourile de fațadă au fost zugrăvite în benzi orizontale cu vinacet de culoare albastru deschis, lăsîndu-se timpanele laterale în culoare naturală de terasit. Tîmplăria exterioară este în întregime de culoare neagră, numai ochiurile mobile fiind albe.

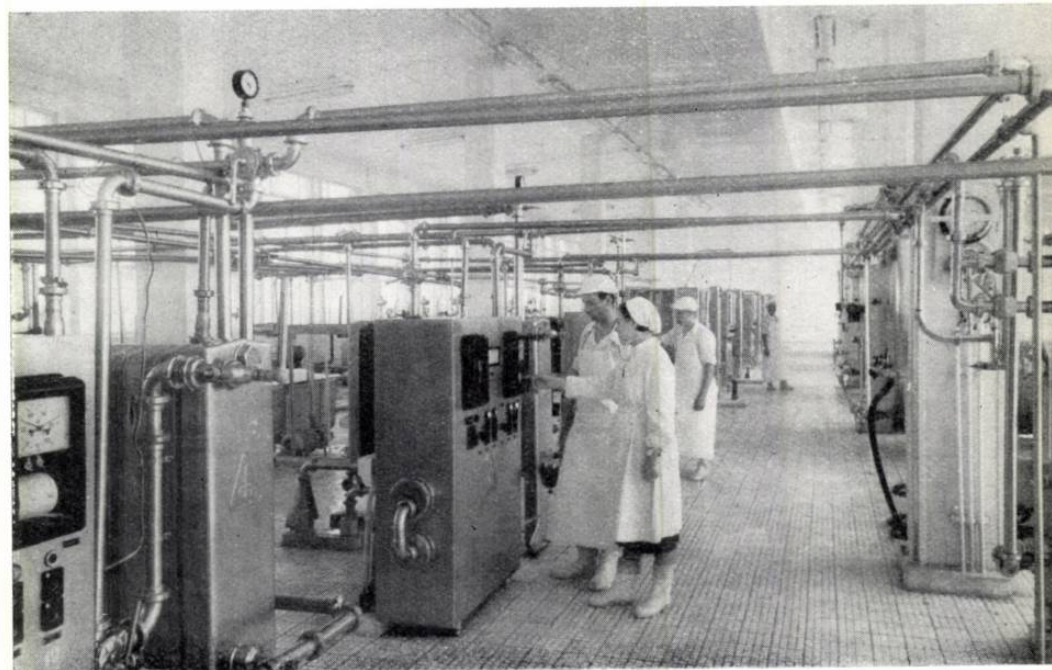
În interior, totul este vopsit în alb, în afară de utilaje, care au fost colorate divers spre a fi cât mai vizibile și a ușura astfel procesul de producție care necesită o atenție deosebită, dat fiind gradul ridicat de automatizare.

Arh. ELENA PLENICEANU-IOTZU

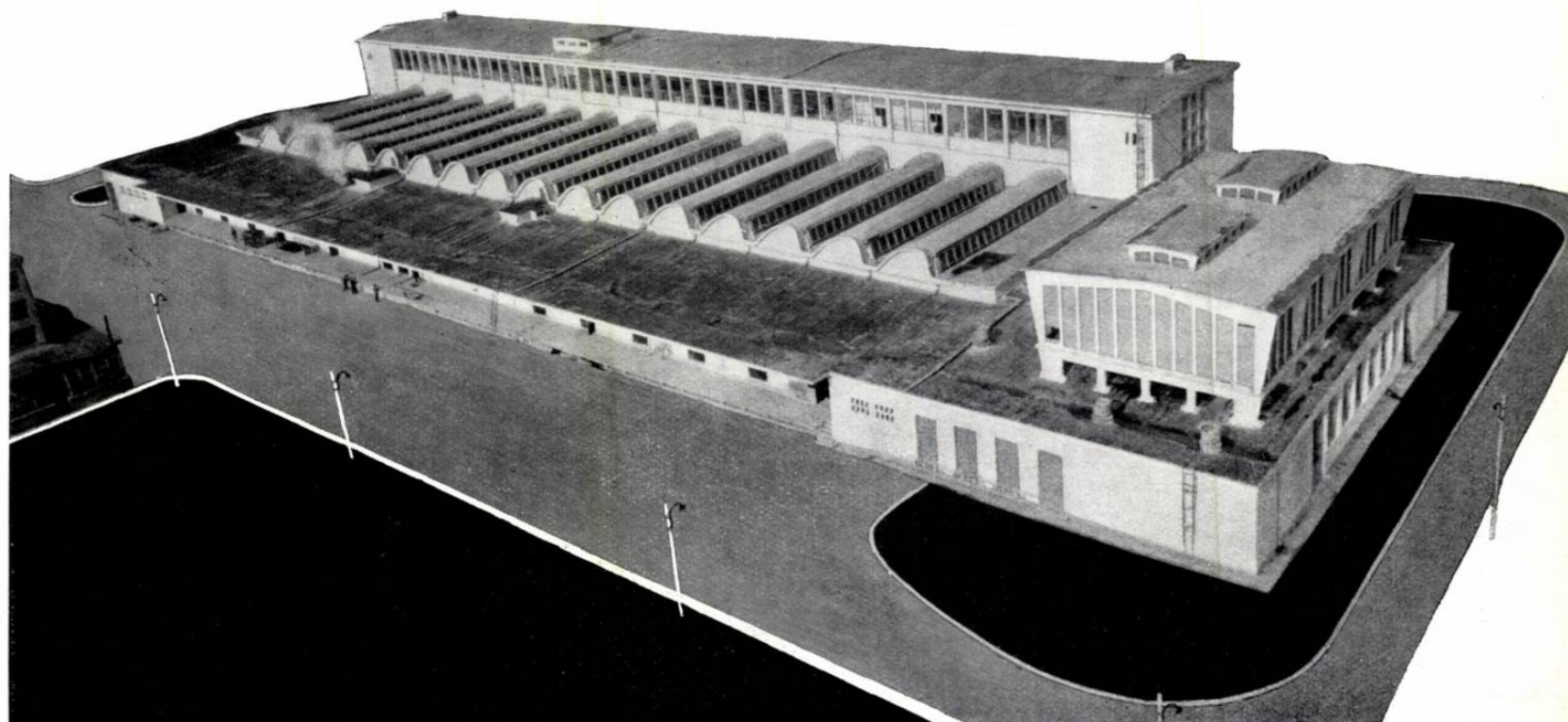

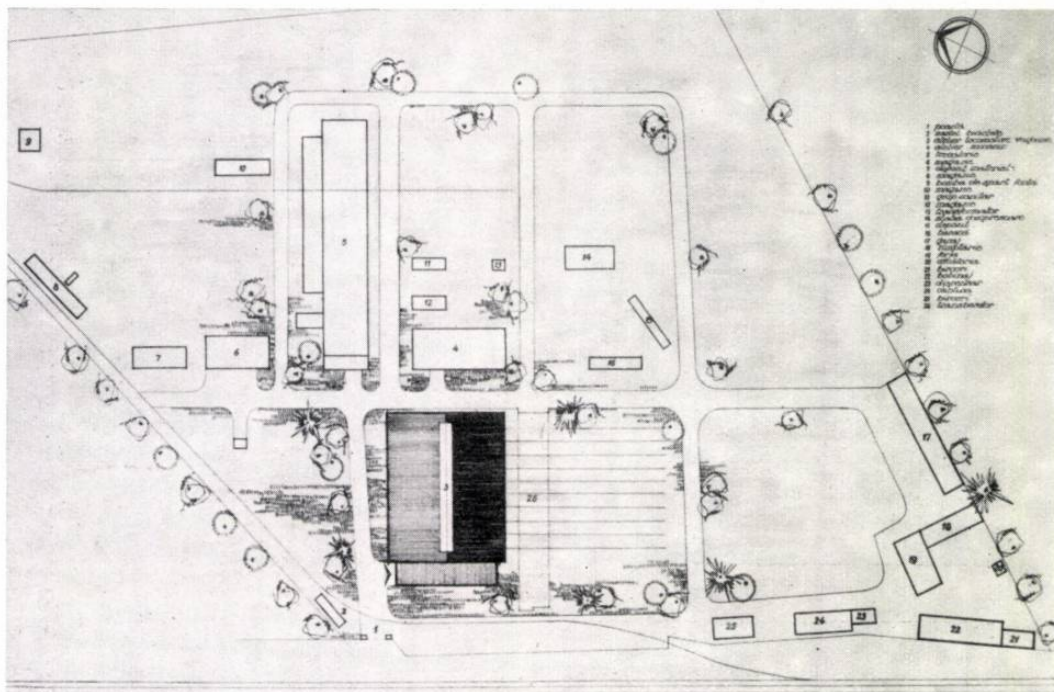
4

5

6

UN ATELIER DE REPARAT LOCOMOTIVE ȘI VAGOANE

Autori, arhitecții I. Deșcu și E. Popovici
Inginerii E. Fluture și V. Stoika
Proiectant: Întreprinderea metalurgică Aiud

Construcția care face obiectul prezentului articol a fost proiectată în 1959, execuția fiind terminată în 1960.

Soluția arhitecturală adoptată a fost determinată de: procesul tehnologic (dat de beneficiar), amplasamentul clădirii, gabaritul materialului rulant, poziția transportorului exterior, locul intrării căii ferate în hale, poziția anexei social-administrative. Au fost de asemenea luate în considerație și respectate două deziderate ale beneficiarului, și anume: costul minim al lucrărilor prin soluții economice; rapiditatea în execuție prin alegerea de sisteme de lucrări și elemente de construcție care să asigure o montare facilă.

Proiectul realizat conține atât hala propriu-zisă a atelierelor, cât și anexa social-administrativă. Hala are trei deschideri de 18 m fiecare, cu câte 9 travee de 7,50 m fiecare.

Stâlpii de rezistență și grinzile de rulare s-au executat din beton armat monolit. Grinzile au fost calculate în ipoteza montării a două poduri rulante de 20 t capacitate de ridicare în deschiderea CD și a câte două poduri de 10 t în fiecare din deschiderile AB și BC.

Pentru rapiditate în execuție s-a ales soluția acoperișului din ferme de oțel-beton cu pane din același material, care au fost confecționate cu toată urgența în atelierele întreprinderii. Concomitent cu acestea s-au comandat și livrat de către fabrica de la Turda plăci armate prefabricate din beton, care au fost montate peste fermele metalice.

Alegerea soluției unui acoperiș în două pante a fost dictată de lipsa canalizării în incinta întreprinderii, din care cauză a fost necesar ca scurgerea apelor să se facă către exterior, evitându-se scurgerile interioare.

Apele sînt colectate într-un jgheab larg de beton armat căptușit cu tablă, care formează în același timp și cornișa hălei. Din jgheab, apele sînt evacuate prin burlane montate în interior pe lângă stâlpii hălei (pentru a nu îngheța, precum și din motive estetice), și care, la partea inferioară, ies în exterior, deversînd apele pe trotuare.

Rezolvarea arhitecturală a rezultat din necesitatea de a asigura o lumină bună în interiorul hălei și de a face un element dominant din frontul clădirii.

În acest scop, fațadele laterale au fost împărțite în două registre. Pînă la nivelul + 5,00 m, fere-

perspectivă

3

1—Plan de situație

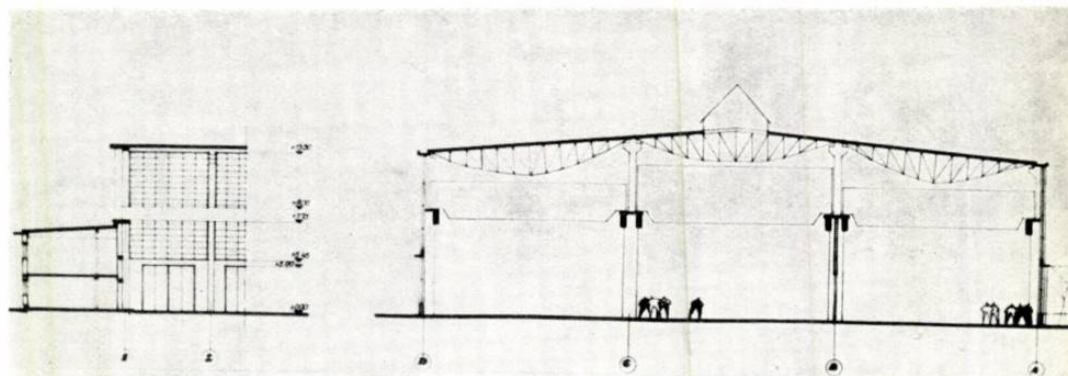
1. Poartă — 2. Rastel biciclete — 3. Atelier de reparații
4. Atelier mecanic — 5. Turnătorie — 6. Magazie — 7. Depozit de materiale — 8. Magazie — 9. Bomba de spart fontă — 10. Magazie — 11. Grup sanitar — 12. Magazie
13. Transformator — 14. Stație de compresoare — 15. Depozit — 16. Magazie — 17. Garaj — 18. Timplărie — 19. Forjă
20. Uscătorie — 21. Birouri — 22. Bobinaj — 23. Dispensar
24. Cămină — 25. Birouri — 26. Transbordor

2—Vederea fațadei principale

3—Perspectivă

4—Secțiune

5—Plan

4

5

strele alternează cu uși tip C.F., acolo unde tehnologia a cerut aceasta. De la nivelul $+5,00$ m și pînă la cornișă, întreaga suprafață este acoperită de ferestre. Frontoanele au lamele și ferestre verticale. Panouri din cărămidă aparentă limitează în dreapta și în stînga grupul de lamele.

În afară de lumina primită prin ferestre, în nava centrală s-a practicat un luminator de 6 m deschidere, cu geamuri riglate, în pantă.

Hala este bine ventilată; intrarea aerului se face prin friza de ferestre basculante care se deschid în registrul de jos al clădirii, iar evacuarea prin jaluzelele mobile montate în pereții verticali de la baza luminatorului. Atît ferestrele, cît și luminatorul sînt de metal.

În partea de vest a halei și lipită de aceasta s-a executat anexa social-administrativă, o construcție cu parter și etaj.

La parterul anexei sînt amplasate cele două intrări, vestiarele pentru bărbați, holul și scările.

La etaj funcționează birourile și un mic vestiar pentru femei.

Legătura între corpul anexă și hală se face prin două uși plasate la parter.

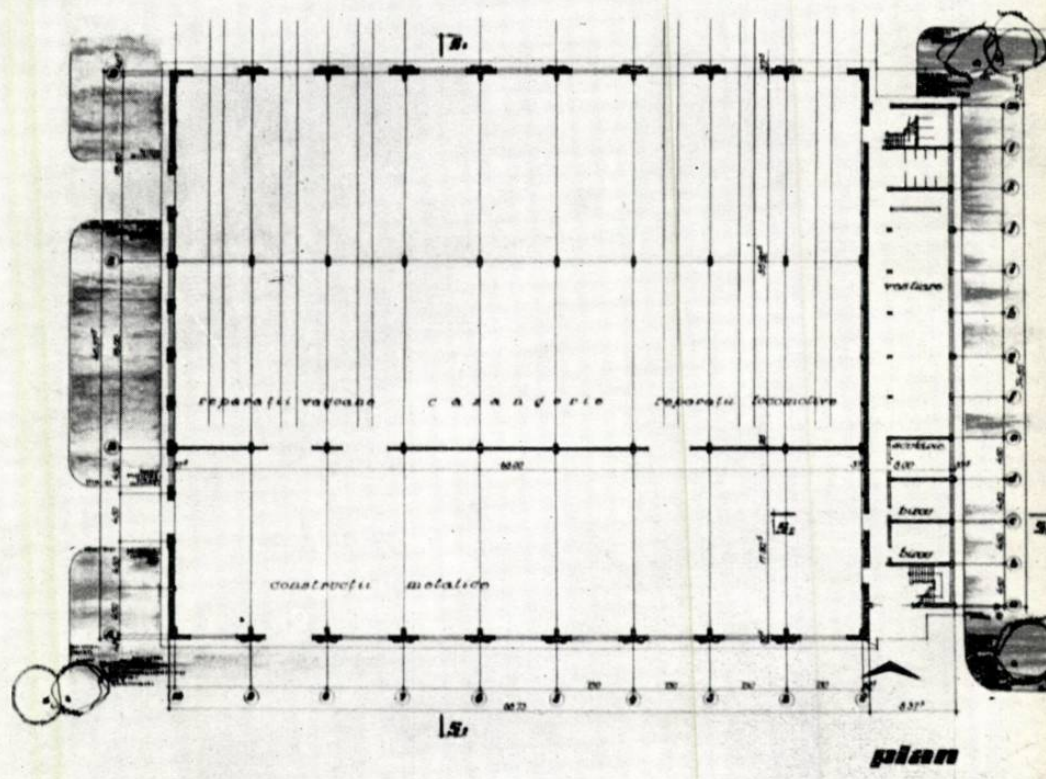
Atelierul de vagoane și locomotive, avînd o poziție dominantă în ansamblul întreprinderii, s-a căutat să se dea o arhitectură monumentală halei, prin crearea unui element vertical format din lamele, în contrast cu corpul anexă din față, executat în linii orizontale.

Pe fațadele laterale, panourile mari de sticlă dau clădirii atelierelor un aspect de uzină.

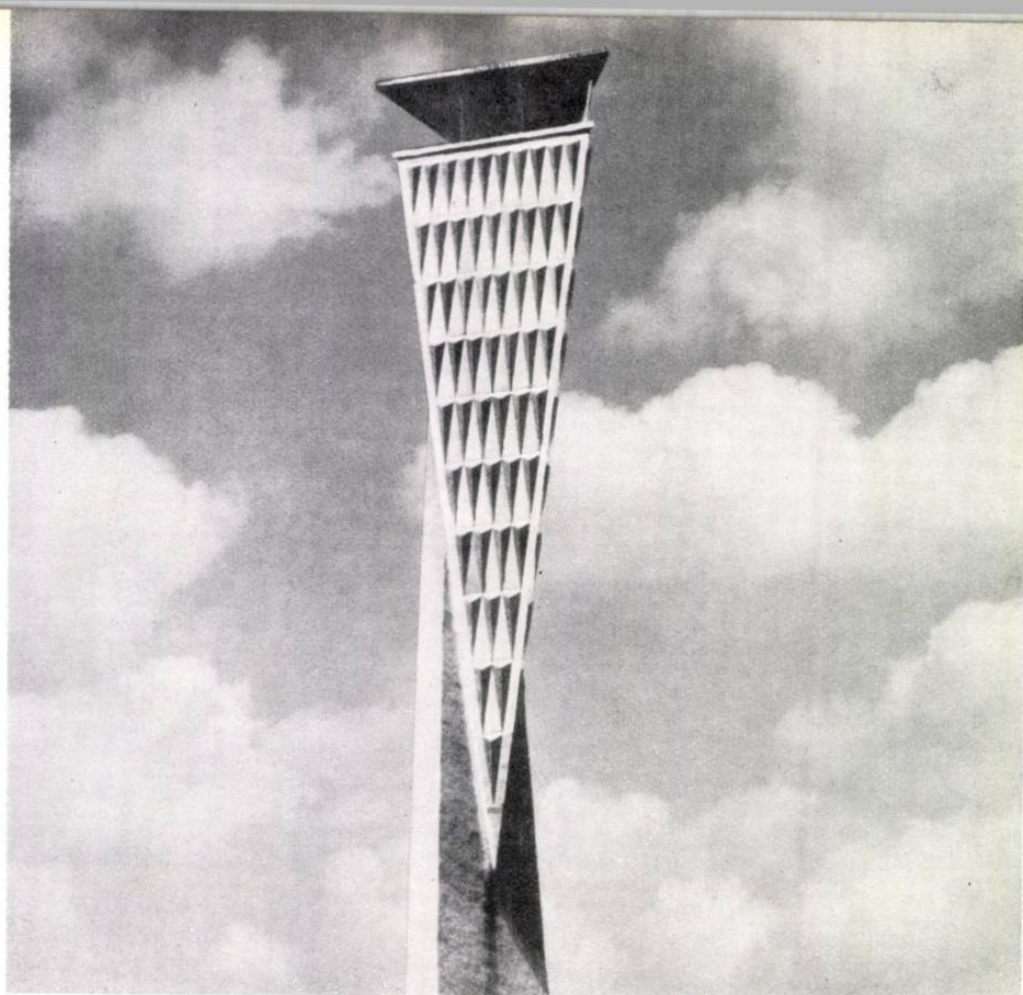
Elementele de arhitectură au fost tratate în diferite culori: gris deschis la stîlpi, lamele și cornișe, galben la panourile anexei social-administrative și roșu (cărămidă aparentă) la panourile halei.

De aici a rezultat o punere în valoare a volumelor și panourilor, dînd astfel ansamblului o înfățișare favorabilă.

Arh. I. DEȘCU

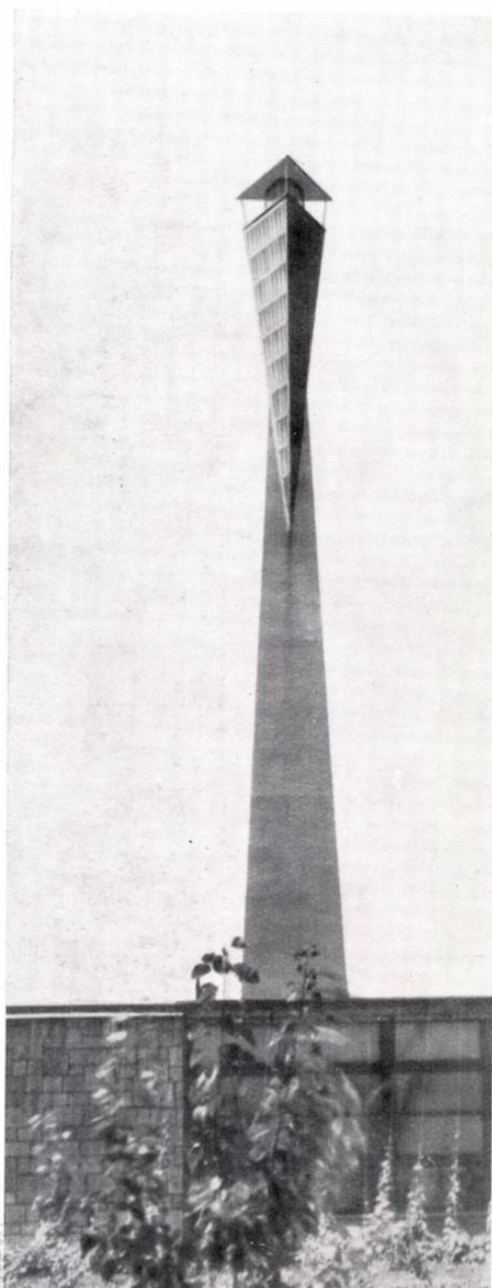

plan

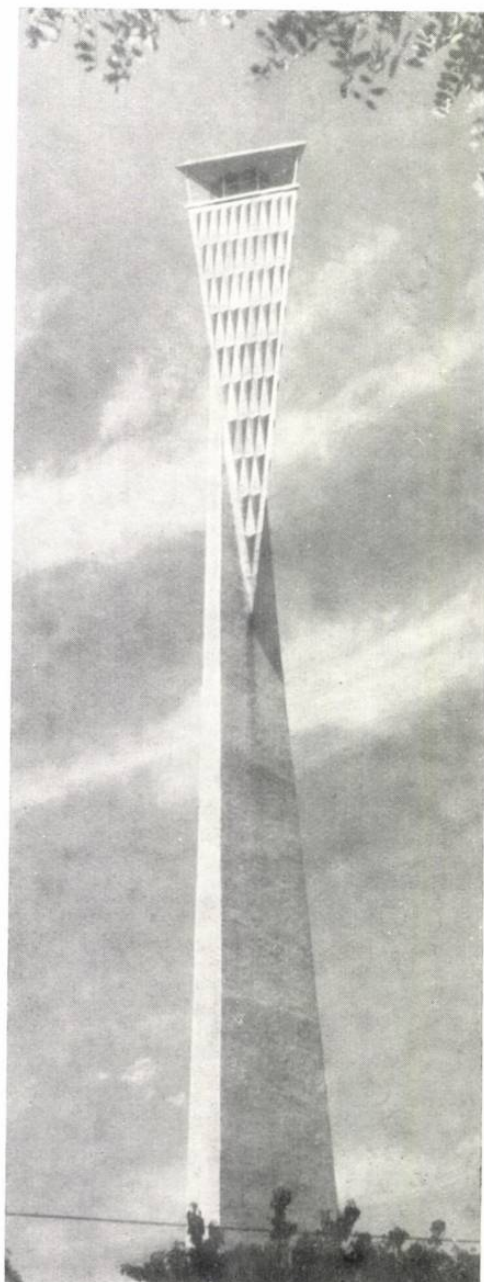

1

FARUL

2

3

Asigurarea în condiții mai bune a navigației maritime a creat necesitatea executării în rada portului Constanța a unui far maritim care să permită o vizibilitate din larg de la cca. 50—55 km.

Amplasamentul noului far s-a făcut, din considerente de navigație, pe faleză, la vest de farul existent din portul Constanța. Instabilitatea terenului în zona respectivă nu a permis amplasarea farului chiar pe cornișa falezei, amplasamentul final fiind cu cca. 200 m mai în interior.

Proiectarea farului s-a făcut în 1957, iar execuția a început în toamna aceluiași an. În primăvara anului 1960, construcția a fost terminată.

Construcția trebuia să asigure un punct luminos fix la o înălțime dată și acces la acest punct.

Farul comportă două elemente principale:

— un pilon piramidal de beton armat de 50,00 m înălțime, cu secțiunea orizontală un triunghi echilateral cu latura de 6,00 m la bază și 1,27 m la vîrf; pereții pilonului au 15 cm grosime, cu colțurile îngroșate la interior;

— un al doilea element, metalic, o piramidă triunghiulară cu latura de 5,00 m, așezată cu vîrf în jos, la cota +34,85 m și cu baza în sus, la cota +55,55 m.

La partea superioară a acestui element metalic se află vigia propriu-zisă, care adăpostește lampa farului și mecanismul de funcționare.

Ținînd seama de cota de amplasare a farului, lampa se află cu cca. 85,00 m peste nivelul mării.

Considerente de ordin plastic au determinat forma în spațiu a pilonului de beton și a piramidei metalice. Pentru a da senzația de echilibru și stabilitate, muchea piramidei de beton orientată spre vest este verticală, iar fața orientată către est este înclinată. În spațiu, unei fețe a pilonului de beton îi corespunde o muche în piramida metalică, și invers. Pilonul de beton armat a fost finisat cu terasit alb, iar îmbrăcămintea de aluminiu a fost eloxată într-o culoare potrivită peisajului marin: albastru deschis.

Accesul în far se face pe latura înclinată, intrarea fiind acuzată de o copertină — o cochilie de beton armat — sprijinită pe două puncte.

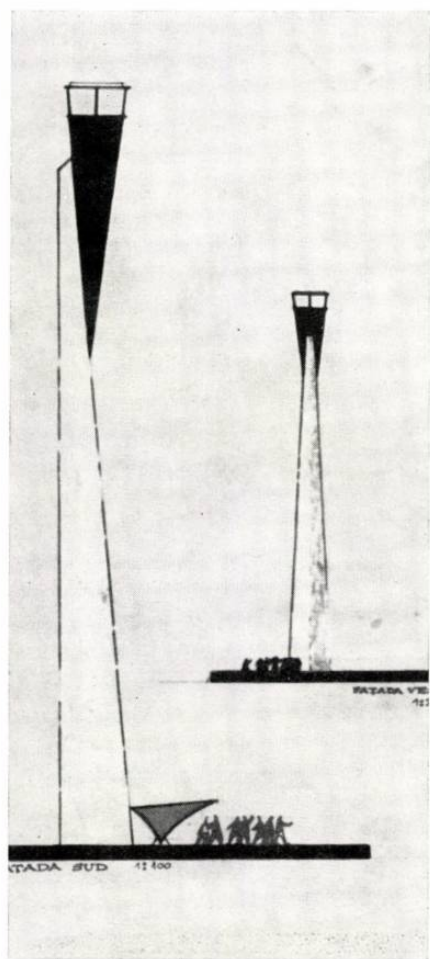
Circulația pe verticală este asigurată pînă la cota +26,00 m de o scară metalică dreaptă înclinată la 45°, care, continuată în spirală, intersectează peretele oblic al pilonului de beton armat la cota +36,00 m, cotă la care scara se angajează în piramida metalică, continuîndu-se pînă la vigia propriu-zisă a farului.

Instalația de paratrăznet folosește drept conductor de coborîre un pachet de 5 bare $\varnothing$ 20 mm din armătura pilonului, iar ca conductor de captare însăși piramida metalică.

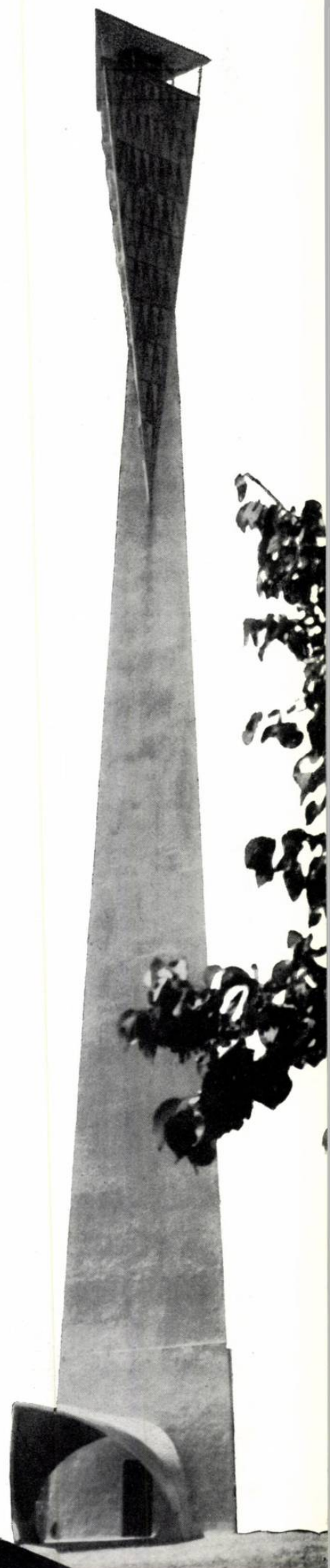
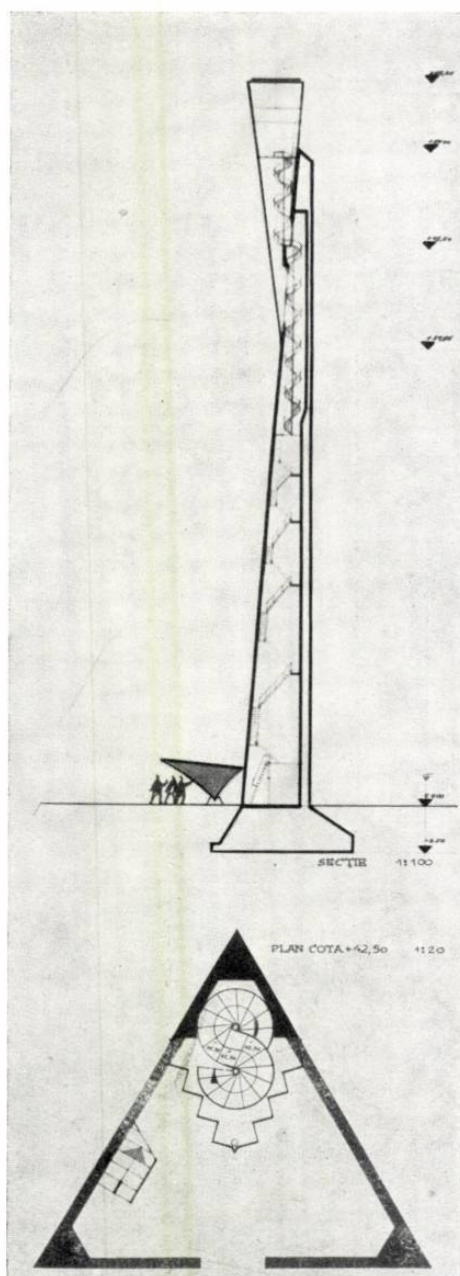
Arh. N. VASILESCU

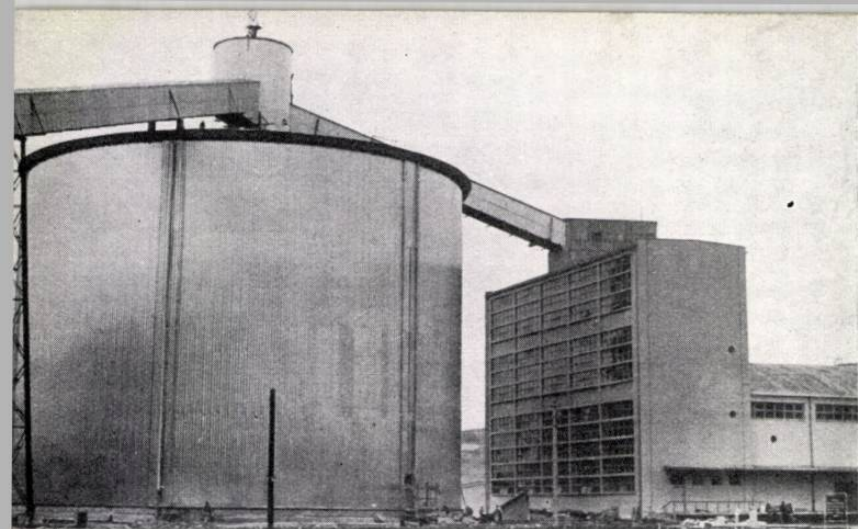
MARITIM CONSTANȚA

Autori, arh. N. Vasilescu, ing. Em. Țițaru

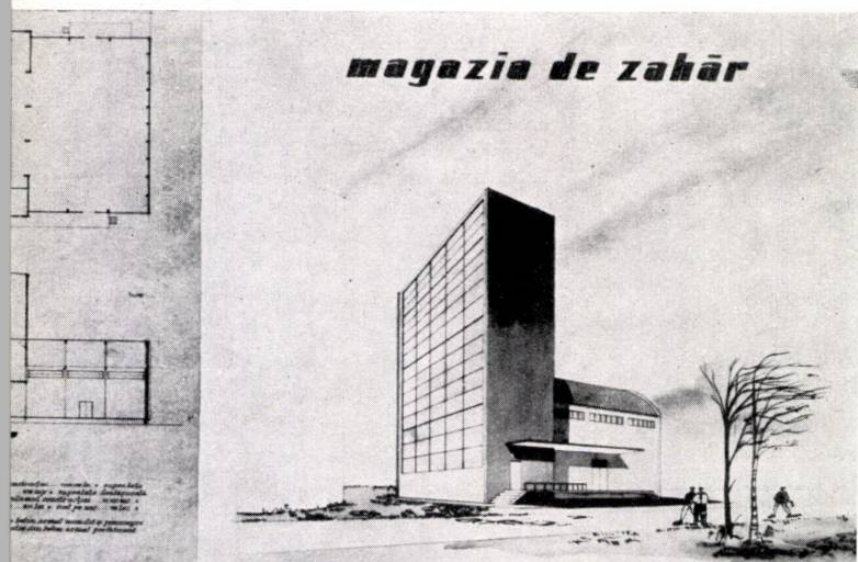

- 1 — Detaliul vigiei metalice și al elementelor de aluminiu eloxat
- 2 — Vedere est
- 3 — Vedere sud-est
- 4 — Fațadele de sud și de vest și planul de situație
- 5 — Secțiune verticală și plan la cota +42,5—Vedere dinspre sud-est
- 6 — Vedere nord-est

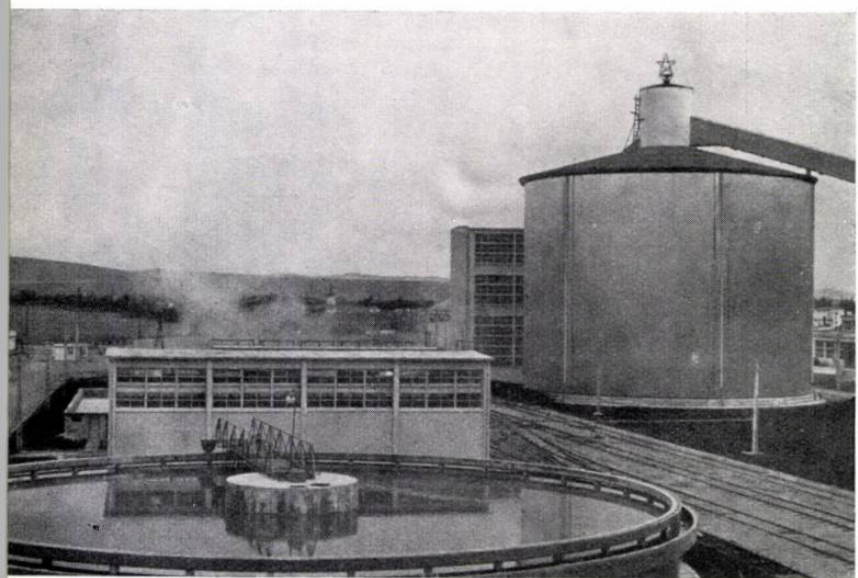

1

2

3

FABRICILE DE ZAHĂR DE LA LUDUȘ ȘI BUCECEA

La plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 s-a trasat industriei alimentare sarcina sporirii producției de zahăr, indicându-se și măsurile ce trebuie luate pentru lichidarea importului de zahăr încă din anul 1960, precum și pentru mărirea consumului de zahăr pe cap de locuitor la 20 kg pînă în anul 1964.

În februarie 1959 s-a hotărît construirea a două fabrici noi de zahăr în regiuni cu o producție mărită și de calitate a sfeclii de zahăr, în speță localitățile Bucecea din regiunea Suceava și Luduș din regiunea Mureș Autonomă Maghiară.

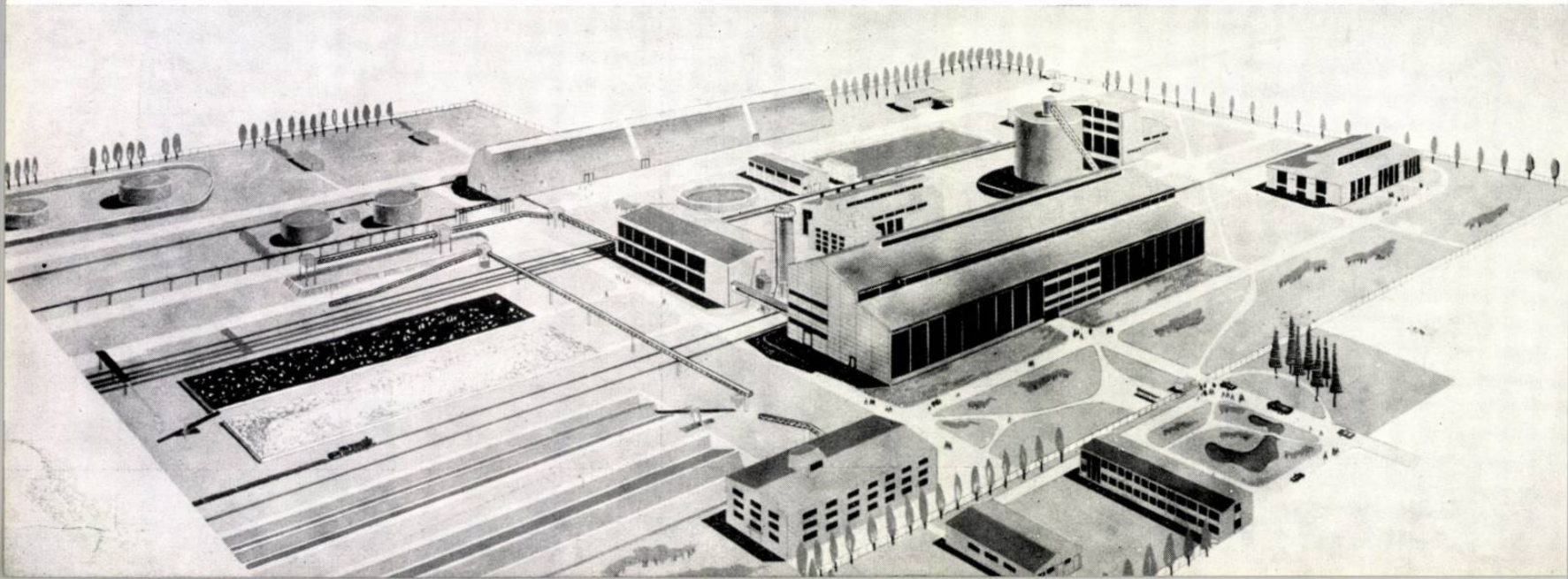
Cu ocazia construirii celor două fabrici noi s-a hotărît și aplicarea unor măsuri pentru ridicarea nivelului social și economic al celor două localități, studiindu-se sistematizarea acestora și construirea, în paralel cu fabricile, și a locuințelor necesare, construcții care pentru început să fie utilizate în cadrul organizării șantierului. În ambele localități s-au ridicat noi centre civice, dotate cu utilitățile necesare unei comunități moderne.

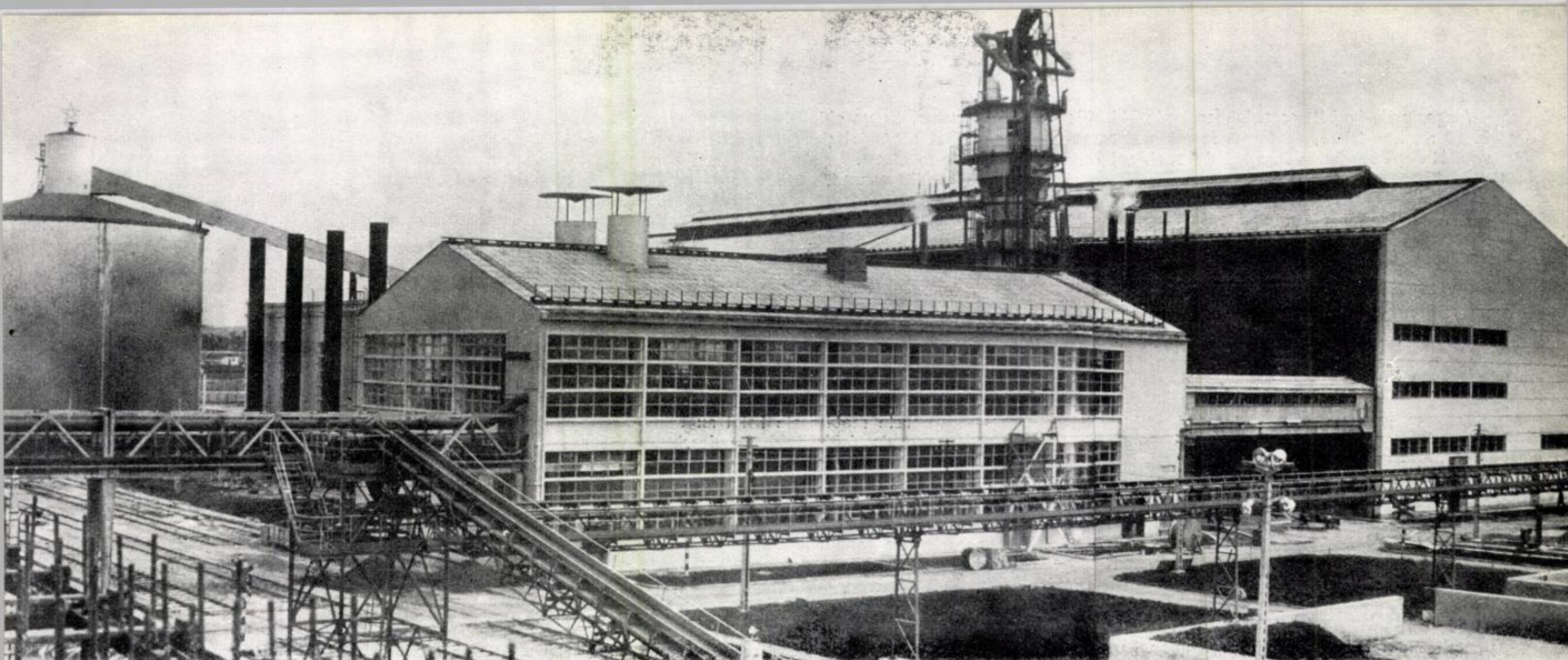
Lucrările de proiectare și de execuție a celor două fabrici, împreună cu dotările sociale, au început în paralel în martie 1959, ele fiind terminate, conform planului, în august 1960, cînd a început producția de zahăr.

La proiectarea fabricilor s-au pus de la început unele principii de bază care să permită în modul cel mai judicios întocmirea proiectelor și asigurarea execuției în termen a lucrărilor.

În acest sens, capacitatea de prelucrare a celor două fabrici fiind de 2 000 t sfeclă/zi s-a studiat un flux tehnologic unic pentru ambele fabrici, avînd același plan de sistematizare, adaptabil la ambele localități.

4

5

Tehnologia și utilajele de producție sînt dintre cele mai avansate, unele utilaje fiind furnizate din import, iar altele proiectate și confecționate în țară.

Planul de ansamblu al fabricilor a avut la bază o sectorizare a terenului grupînd obiectivele analoge, ceea ce a permis crearea unei rețele de transport rutier C.F. și conducte rațională și economică, avînd ca rezultat final și reducerea la minimul necesar a teritoriului (18 ha la Luduș și Bucecea față de 34 ha la Livezi).

În mare, fabricile dispun de următoarele sectoare:

a. *Sectorul de materii prime* grupează descărcarea, depozitarea și transportul mecanizat al sfeclei, al pietrei de var și al cocsului, precum și rezervoarele de combustibil.

b. *Sectorul de fabricație* este grupat într-o construcție metalică în care se fabrică zahărul, avînd 5 500 m² (11 000 m² suprafață desfășurată), pe mai multe planșee tehnologice și o construcție de beton armat în care se usucă un subprodus: borhotul.

c. *Sectorul de depozitare* a produselor finite grupează silozul de zahăr cu magazia de zahăr, magazia de borhot uscat și rezervoarele de melasă.

d. *Sectorul auxiliar* cuprinde magazia de materiale auxiliare și piese de rezervă, atelierul mecanic, stațiile de pompare, stația de lubrifiție, garajele cu post p.c.i. și pavilionul administrativ.

Complexele cuprind următoarele construcții mai importante:

Hala principală de fabricație. Dimensiuni: 126×40 m, h = 15 și 25 m la cornișă; deschideri: 30 plus 10 m; construcție: stâlpi și ferme metalice.

În cuprinsul hălei se află planșeele tehnologice la diferite înălțimi, iar în centru, pe 3 niveluri, vestiare, birouri și un laborator.

Uscătoria de borhot și secția preparare var — 48×21 m, h = 12 m la cornișă; deschiderea: 21,00 m, construcție din stâlpi de beton armat și ferme metalice. Clădirea cuprinde un grup de vestiare, cameră de odihnă etc., precum și unele planșee tehnologice parțiale.

Magazia de zahăr și turnul de însăcuire. Dimensiuni: 30×30 m, h = 12 m la magazie și 24,00 m la turn.

Schelet și planșee de beton armat monolit la turn, stâlpi de beton armat și pînză de beton armat precomprimat pe 30 m deschidere, la magazie.

La aceste trei construcții, cele mai importante din complex, s-a căutat o unificare prin alegerea aceleiași travee (6 m) și, pe cît posibil, a sistemelor de acoperire (azbociment) și de închidere a halelor similare, prin pereți-perdea.

Silozul de zahăr — un cilindru de 35 m diametru și 30 m înălțime, din beton armat precomprimat, construit în cofraje glisante cu ajutorul unor prese hidraulice.

Izolațiile s-au realizat din vată de sticlă și plăci de aluminiu în exterior. În interior s-au executat vopsitorii cu «prenolac» (un lac special pentru protecția betonului).

Condiționarea termică a acestui spațiu se realizează prin circulația aerului încălzit prin goluri în pardoseli și în pereți.

Acoperișul este din ferme metalice și plăci de «Siporex» (beton ușor) acoperite cu «Ruberoïd» (carton asfaltat cu suport textil) și aluminiu.

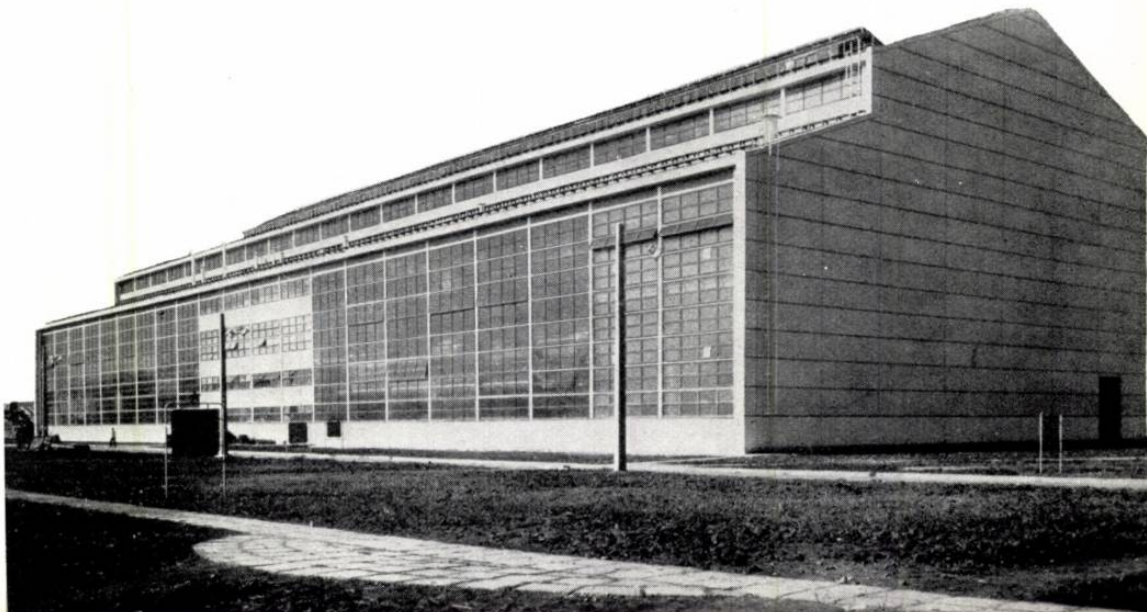
- 1 — Fabrica de zahăr de la Luduș — Silozul de zahăr și magazia de zahăr — Vedere
- 2 — Fabrica de zahăr de la Luduș — Magazia de zahăr — Perspectivă, plan și secțiune
- 3 — Fabrica de zahăr de la Luduș — Decantor, casă pompe, siloz de zahăr
- 4 — Fabrica de zahăr de la Bucecea — Perspectivă de ansamblu
- 5 — Fabrica de zahăr de la Luduș — Vedere generală
- 6 — Fabrica de zahăr de la Luduș — Vederea hălei principale de fabricație

6

Colectiv de proiectare: arhitecții Th. Sassu, V. Craja, Liliana Focșă, H. Küst, R. Mihăescu, Gh. Rosetti

Coordonator, arh. Th. Georgescu
Ingineri tehnologi E. Dauer, I. Pătrașcu
Șefi proiect pentru Luduș — ing. E. Popovici, pentru Bucecea — ing. E. Tamler
Ingineri constructori Gh. Petrescu, T. Dinescu, M. Crețu, C. Herescu, R. Busuioc, D. Crețu, A. Matus

Ingineri căi ferate și drumuri pentru Bucecea — E. Macavei, pentru Luduș — S. Verenca
Ingineri instalații M. Leonhardt, C. Romanescu, P. Pană, C. Stoicescu
Institutul I.P.I.B.C.

Centrala termoelectrică, realizată din stâlpi și planșee de beton armat monolit, ferme de beton armat prefabricate și chesoane de acoperiș. Timpăria este metalică.

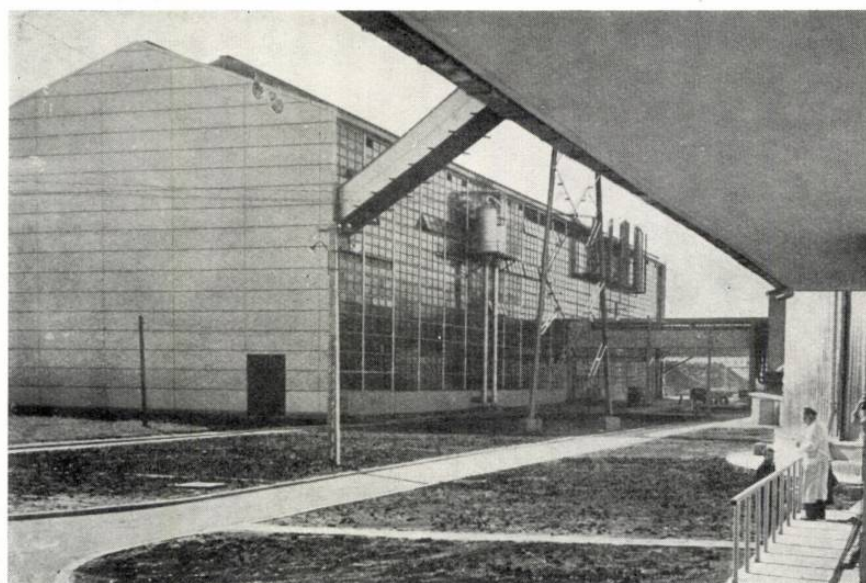
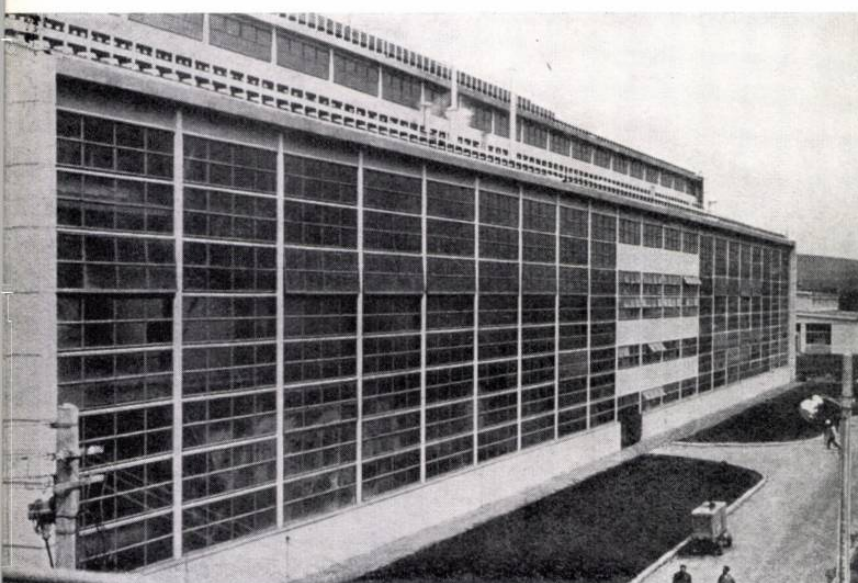
Sînt de relevat unele realizări deosebite privind închiderea halelor:

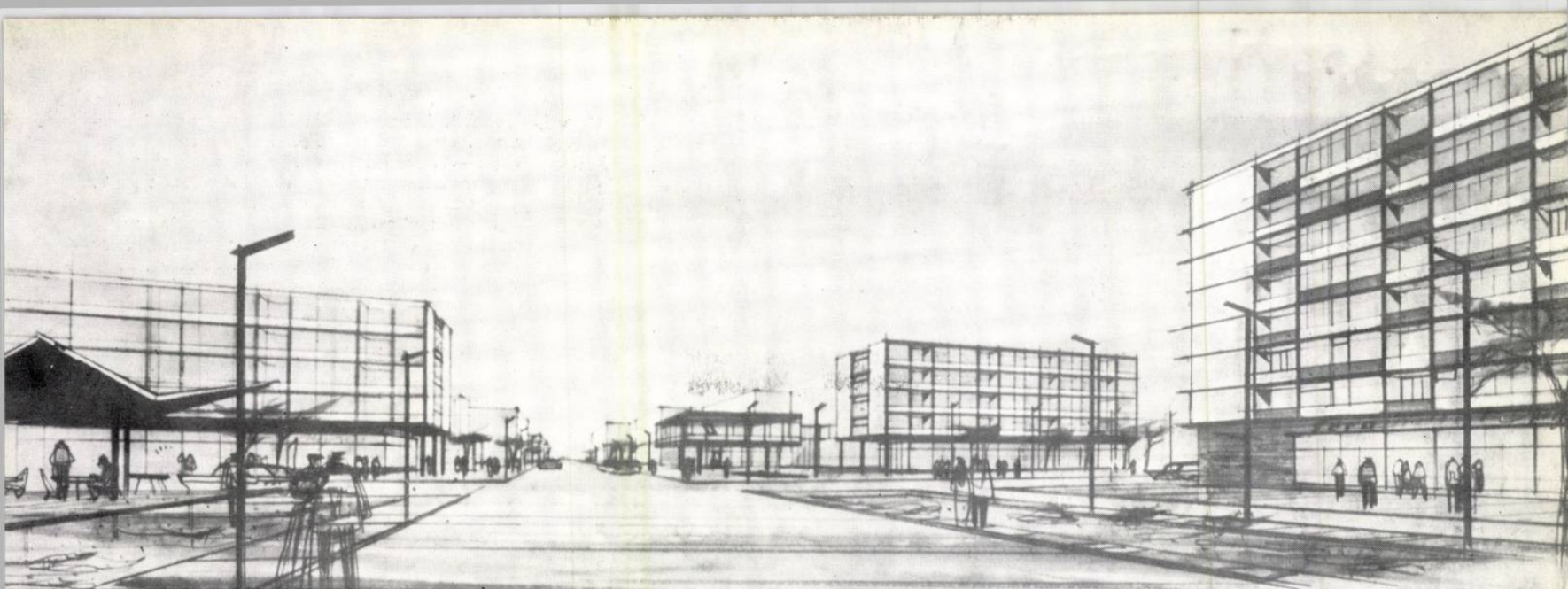
— Geamurile armate au redus consumul de metal, putându-se face ochiurile mari ($1,50 \times 0,75$ m). Geamul este montat pe rama metalică a ferestrei cu ajutorul unor garnituri

— La celelalte construcții mai importante, panourile cu geam și pline prefabricate din beton

Arh. TH. SASSU, arh. GH. ROSETTI

- 1 — Travee la hala de fabricație — ferestre fixe și mobile de $6,00 \times 1,50$ m
- 2 — Secțiune orizontală în dreptul stîlpilor
 1. Stîlp metalic NP—I 40 — 2. Element din tablă de 2 mm termoizolant — 3. Fereastră mobilă — 4. Fereastră fixă
 5. Contravînturire stîlp
- 3 — Secțiuni verticale
 1. Profil NP—1—14 între stîlpi — 2 Fereastră mobilă
 3. Bride de prindere a ferestrei — 4. Fereastră fixă
 5. Balama
- 4 — Fabrica de zahăr de la Luduș — Hala de fabricație
- 5 — Fabrica de zahăr de la Bucecea — Hala de fabricație văzută dinspre magazia de zahăr

Perspectivă de-a lungul str. V. I. Lenin

Ansamblul central al orașului Ploiești se desfășoară de-a lungul celei mai importante artere a orașului, b-dul Republicii, arteră care traversează orașul pe direcția NS și care în momentul de față preia o parte din traficul național București—Brașov.

Centrul orașului se desfășoară pe o distanță de 900 m și este compus din două piețe, piața I. V. Stalin și piața Halelor, legate între ele pe de o parte prin b-dul Republicii și pe cealaltă parte de str. Emil Zola și de noua străpungere preconizată în continuarea străzii Unirii.

La aproximativ jumătatea distanței între aceste două piețe se află, de-a lungul traversării străzii 23 August—str. Krupskaja și în fața intrării Palatului Culturii, un largo care asigură reculul necesar în fața acestei intrări.

Acest largo introduce de asemenea un punct de interes între cele două piețe importante, asigurând unitatea aceasta prin trecerea rapidă de la un moment arhitectural la altul și realizând impresia unui singur ansamblu între str. Gabriel Perri și str. V. I. Lenin. În această înșiruire de spații, fiecare își păstrează valoarea și caracterul său.

Piața I. V. Stalin urmează a rămâne piața civică (a Sfatului Popular) cu caracter mai oficial și mai sobru, atât prin prezența clădirii Sfatului Popular care este preconizată a fi amplasată aici, cât și prin tratarea cu fronturi mai închise și cu un parviz datat în centru, în care apar numai câteva Pete plantate. În această piață, a cărei execuție a început în anul 1959 au fost construite până acum 3 laturi, cu blocuri de locuințe de p+4 niveluri și un accent de p+7 niveluri.

Largo-ul din dreptul Palatului Culturii (de pe traversarea 23 August—Krupskaja) fără un caracter deosebit, are numai rolul de articulație între cele două piețe.

Piața Halelor, mărginită de construcții de locuințe cu magazine la parter, de clădirea halei și de Palatul Culturii, are laturile tratate mai liber, cu mai multe jocuri de volume, arhitectura tratată mai puțin sobru, cu mai multă culoare și cu o predominantă a golului față de plin în așa fel încât împreună cu parcul peisajer din mijlocul pieței și cu buveta din cadrul acestuia, să se realizeze o impresie de ușurință, în contrast cu caracterul primei piețe, și să asigure unitatea ansamblului.

Pentru legarea ansamblului cu structura strădală a orașului au fost prevăzute două străpungeri de străzi. Piața Halelor a fost deschisă către vestul orașului printr-o străpungere realizată în continuarea str. V. I. Lenin, până în str. Vlad Tepeș.

Pe această străpungere se asigură posibilitatea construirii într-o etapă destul de apropiată a unui număr de cca. 200 de apartamente.

Pentru realizarea traversării din fața Palatului Culturii a fost necesară preconizarea unei străpungeri care prelungește str. Krupskaja până în str. 23 August.

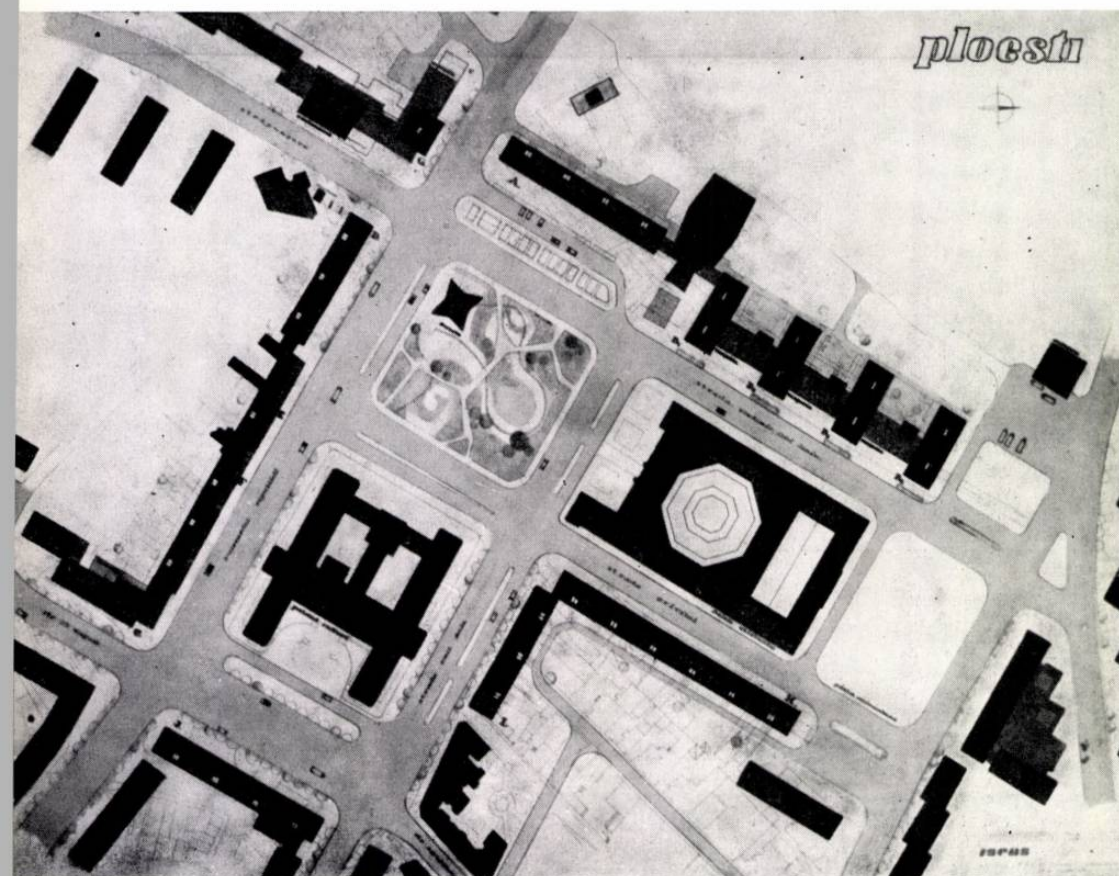
Rezolvarea de detaliu a trebuit de asemenea să țină seama de prezența halei și a Palatului

DETALII DE SISTEMATIZARE A CENTRULUI ORAȘULUI PLOIEȘTI

Autori, arhitecții Sarah Marcovici, C. Săvescu
Institutul de proiectare I.S.C.A.S.

Vedere parțială a centrului orașului Ploiești (piața I. V. Stalin)

Culturii, fiecare din ele fiind construcții importante, care deși nu au o înălțime foarte mare (hală — 10 m, Palatul Culturii — 17 m) au totuși personalitate prin caracteristicile volumetrice și prin tratarea lor arhitecturală.

În decursul rezolvării s-a căutat ca prin crearea unui cadru corespunzător acestor construcții, dar care să nu se subordoneze total acestora, să se realizeze un ansamblu unitar.

CIRCULAȚIA

Piața din fața hălelor este situată pe două artere importante: b-dul Republicii și str. V. I. Lenin, b-dul Republicii rămânând și în viitor axa de compoziție a orașului, ca cea mai importantă arteră de circulație.

Str. V. I. Lenin este una din cele trei traversări amintite care dau posibilitatea traversării directe a bulevardului Republicii în zona centrului. Ca urmare este și ea o arteră cu circulație importantă.

Prezența acestei circulații a intervenit în argumentele ce au condus la alegerea soluției de ansamblu, deoarece s-a căutat ca, în măsura posibilităților, să se realizeze o retragere a blocurilor de locuințe de la stradă în vederea îndepărtării locatarilor de noaptea a acestora.

NUMĂRUL DE NIVELURI

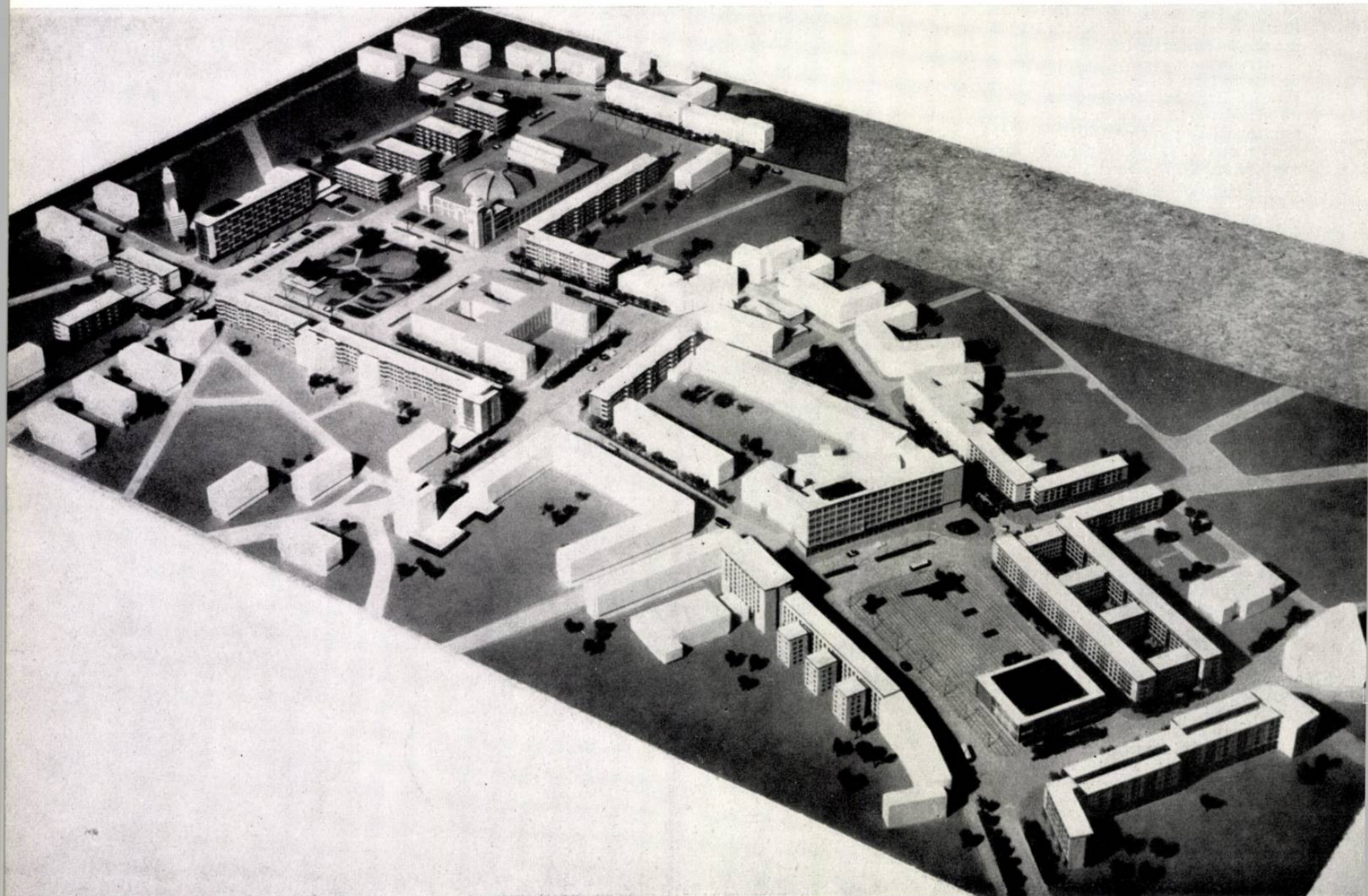
Piața I. V. Stalin are în general un regim de p+4, cu un accent pe latura de vest de p+7 și urmînd a se adăuga construcția Sfatului Popular, care va domina compoziția și care de asemenea va avea 8—9 niveluri.

Pentru noul ansamblu care se creează, tema propune construcții de locuințe cu 7—8 etaje.

Analizînd problema din punctul de vedere al înscriserii în ansamblu s-a hotărît să nu se pre-

1

2

3

conizeze în mod exclusiv construcții înalte, ci acestea să constituie numai: fie accente, fie marcarea unui spațiu deosebit sau a unei circulații importante, fie puncte de perspectivă interesante.

Principiile care au dus la compunerea acestui ansamblu sînt următoarele:

— Destinația construcțiilor noi, care vor alcătui ansamblul, să fie aproape în mod exclusiv construcții de locuințe.

— Retragerea, pe cît posibil, a acestor locuințe de la trotuar, pentru a le feri de zgomotul străzii.

— Regimul de construcție în general (și mai ales pe arterele secundare) să fie de $p+4$.

În piața Halelor sau pe arterele importante, construcții constituind accente de $p+7$.

— Crearea unor perspective interesante printr-o așezare variată a volumelor.

— Afectarea parterelor construcțiilor pentru magazine — cerută de temă — în vederea asigurării unei bune deserviri a populației. Aceste magazine, dintre care unele cu destinație deosebită, împreună cu unele dotări social-culturale (un cinematograful cu 800 de locuri, o sală de expoziție, un restaurant, un bufet expres etc.) care punctează ansamblul realizează de asemenea interesul care trebuie să fie asigurat centrului orașului.

— Realizarea unui ansamblu în care vechiul și noul să poată coexista punîndu-se în valoare unul pe celălalt și intrînd în armonie prin contrast, în care noile construcții să caute să facă față prestanței și monumentalității pe care tratarea volumetrică le-o oferă construcțiile vechi printr-o tratare simplă, curată și prin folosirea în mare măsură a culorii.

În modul de compunere a ansamblului s-a căutat de asemenea să se găsească un echilibru între necesitatea obiectivă de a realiza fața centrului orașului prin reconstruirea arterelor și piețelor sale importante, pe de o parte, și între necesitatea, rezultată atît teoretic, cît și practic, de a nu se opri la realizarea unor fronturi de bulevard, ci de a intra în adîncime.

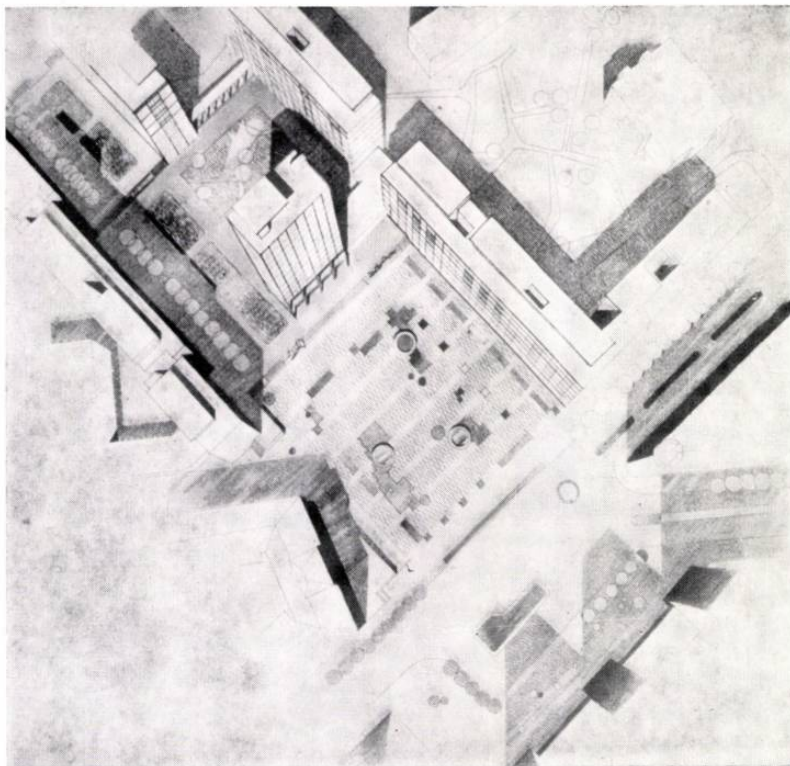
În vederea găsirii acestui echilibru s-a căutat, în măsura posibilităților pe care legarea de construcții existente le oferă, evitarea realizării de străzi coridor și asigurarea prin modul de așezare a volumelor — a posibilității ca atunci cînd condițiile obiective se vor oferi să se poată intra în interiorul cvartalelor printr-o ușoară legare de construcțiile ce se preconizează în prezent.

Arh. SARAH MARCOVICI

- 1 — Plan de sistematizare
- 2 — Machetă de ansamblu
- 3 — 4 Vederi ale noului centru civic al orașului Ploiești (piața I. V. Stalin — proiectant D.S.A.P.C. Ploiești)

4

Perspectivă aeriană

Reconstrucția zonei centrale a orașului Iași prin complexe arhitecturale încheiate începe prin reconstrucția pieței Unirii.

Înscriindu-se în schița de sistematizare a orașului Iași ca unul din punctele centrale, constituind un element tradițional și istoric în viața poporului român, piața Unirii a constituit o problemă importantă de rezolvat în actuala etapă a planului de sistematizare și reconstrucție a centrului fostei capitale a Moldovei.

Reprezentând astăzi centrul civic administrativ al orașului și unul dintre cele mai importante noduri de circulație și urmînd ca în viitor, prin caracterul ce îl va avea, să devină un ansamblu la fel de însemnat, format însă din construcții de locuințe cu aceeași importantă funcțiune în circulația orașului, proiectarea complexă a acestui ansamblu a parcurs următoarele etape:

S-a elaborat un studiu tehnico-economic bazat pe diferite variante de sistematizare de principiu, din care au rezultat elementele de bază în ceea ce privește ocuparea teritoriului, etapizarea, demolările necesare, gabaritele etc.

În paralel, s-a abordat sistematizarea de principiu a întregii zone centrale a orașului, studiu prin care s-au clarificat traseele magistrale de circulație în cadrul orașului și arterele de penetrație (gară—zona centrală, terasa superioară a Copoului — Palatul Culturii — cartierul Tătărași — b-dul Dimitrov).

Prin precizarea acestor aspecte generale de principiu s-a verificat încadrarea teritoriului aferent pieței în posibilitățile de dezvoltare în perspectivă, atât pentru întregul oraș pentru o perioadă de 15 ani, cît și pentru teritoriul zonei centrale a orașului pe perioada 1960—1965.

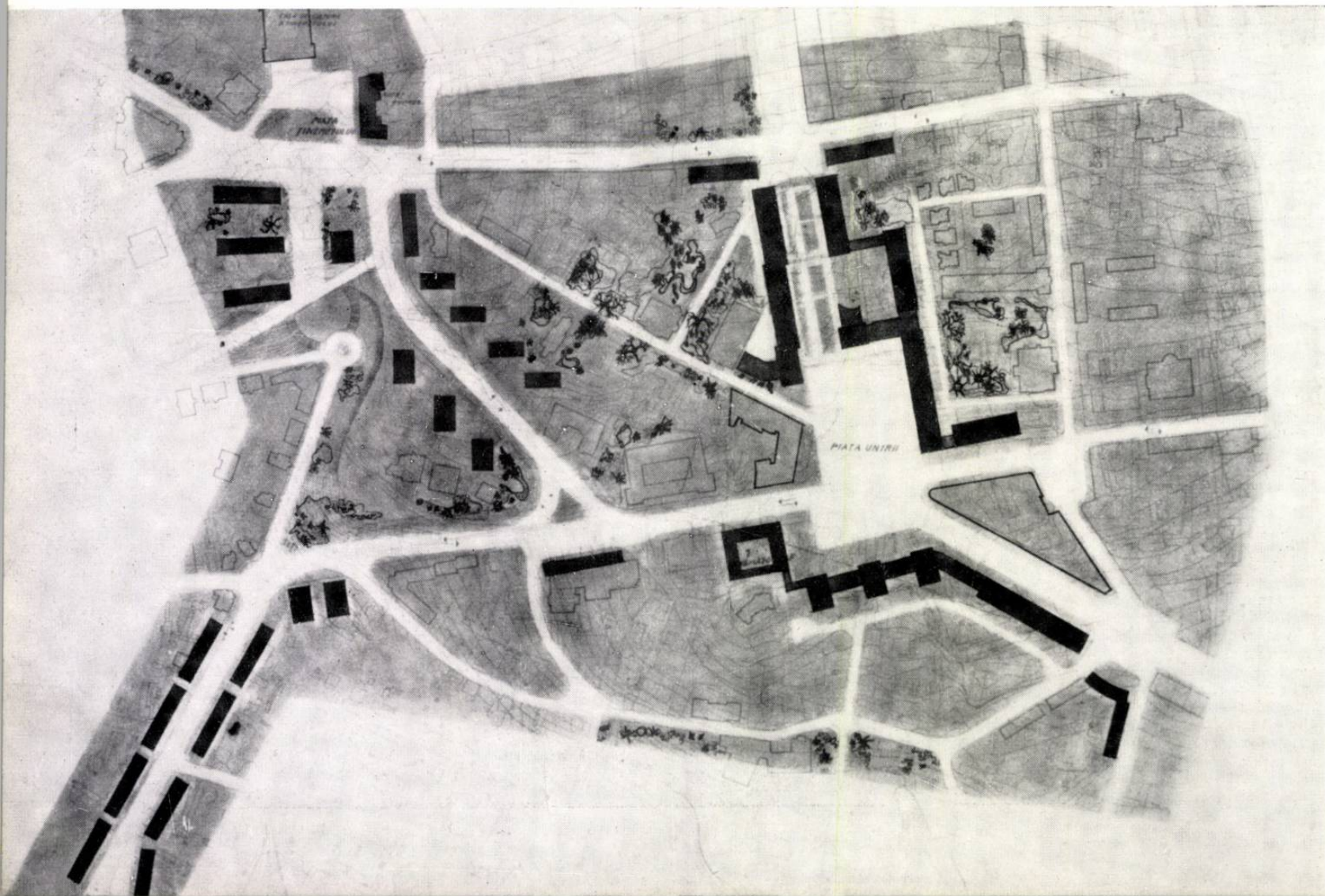
O dată aceste aspecte clarificate, s-a putut trece la sistematizarea de detaliu a perimetrului propriu-zis al pieței, care a concretizat, prin studiile făcute (pe o suprafață de cca. 15 ha), caracterul pe care îl va avea această piață.

Trăsătura caracteristică a soluției este ocuparea cu preponderență a teritoriului cu clădiri de locuit realizate în jurul

SISTEMATIZAREA PIEȚEI UNIRII DIN IAȘI

Autori, arhitecții Gh. Hussar, Rodica Grozea, H. Hudiță
Institutul I.S.C.A.S.

Plan de situație

unei piețe ale cărei dimensiuni să fie proporționate în raport cu fronturile și cu funcțiunea pe care o va avea.

Elementul dominant al compoziției îl constituie hotelul turistic amplasat în cadrul pieței, pe latura de nord-vest, folosind relieful terenului.

Frontul de sud-vest al pieței urmează a fi constituit din trei « blocuri punct » de p+8 niveluri, cu magazine la parter (corespunzând la două niveluri de locuințe), legate între ele prin treceri acoperite și magazine independente.

Strada Străpungerea Ștefan cel Mare (continuată cu str. Ștefan cel Mare, viitoarea magistrală spre Palatul Culturii) este susținută, pe frontul ce se continuă, de un bloc liniar în continuarea unui magazin independent prin care se leagă cu frontul blocurilor punct.

Celelalte fronturi ale pieței sînt alcătuite tot din blocuri cu locuințe avînd dotații comerciale la parter (mezanin), înălțimea lor fiind determinată tot de înălțimea construcțiilor ce se mențin în piață, iar dispunerea fronturilor fiind făcută după cum urmează:

— două volume articulate la 90° (blocurile 8—9) fac front spre str. Cuza Vodă, respectiv către piața Unirii;

— celelalte susțin trecerea dintre spațiul liber rămas în piață și viitoarea magistrală Dimitrov, creînd o a doua piațetă în spatele hotelului.

Folosindu-se relieful terenului și urmărindu-se ideea de a se crea spații verzi organizate în spatele construcțiilor de locuințe, accesul în locuințe se face din interiorul spațiilor libere amenajate,

frontul magazinelor spre stradă sau piață rămî-nînd continuu și liber.

Această soluție asigură intimitatea și confortul necesar locatarilor, care au astfel o legătură directă cu spațiile de agrement și serviciu.

Spațiile verzi ce se vor crea vor completa ansamblul cu zone destinate a ameliora microclima.

Ținînd seama de relieful terenului și de caracterul viitoarei piețe — cu preponderență rezidențială — cu dotații de deservire și social-culturale, s-a preconizat ca legătura dintre piață și viitoarea arteră magistrală Dimitrov să fie realizată printr-o mare esplanadă pietonală în gradene agrementată cu spații verzi și pinze de apă.

Această soluție a fost verificată printr-un studiu preliminar de lucrări ingineresti, pentru a se putea trage concluzii asupra posibilităților de realizare a unei noi artere carosabile de circulație (str. Banului), cît și a unor studii de sistematizare de principiu a zonei imediat învecinate perimetrului propriu-zis al pieței și al străzilor învecinate, studiu ce urmărește a rezolva:

— legăturile necesare inexistente astăzi (gară — viitoarea piață a Tineretului — Copou);

— ameliorarea legăturilor existente, prin reorganizarea judicioasă în teritoriu (gară — b-dul Dimitrov — Tătărași — gară, Ștefan cel Mare — Palatul Culturii — Podul Roșu — Lunca Bahluiului);

— scoaterea circulației carosabile din cadrul pieței și obținerea unei circulații tangențiale pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de confort viitoarelor construcții de locuințe din piață, urmărind principiul de a se crea în această

zonă climatul de parc și a se îndepărta pe cît posibil zgomotul străzii și căldura din timpul verii.

Această zonă, intens plantată și organizată cu spații verzi, jocuri de apă etc., va putea crea, pe lîngă microclimatul necesar, și aspectul urban corespunzător orașului de tip nou. Esplanada în terase succesive, astfel realizată, va fi încadrată cu fronturi de construcții. Pe latura de nord-vest, frontul se desfășoară cu regim închis cu blocul 10, avînd străpungeri la parter spre parcul ce se creează spre interior, parc ce are ca punct de interes Muzeul Unirii.

Frontul opus este creat de blocul 11 și blocul 12 — retras la aliniere cu blocul 9 — realizînd astfel, așa cum s-a arătat mai înainte, o piațetă organizată spre fațada de nord-est a hotelului.

În acest fel, clădirea hotelului apare degajată de trei fațade, oferînd puncte de perspectivă din toate unghiurile care pot fi cuprinse în cadrul întregului ansamblu.

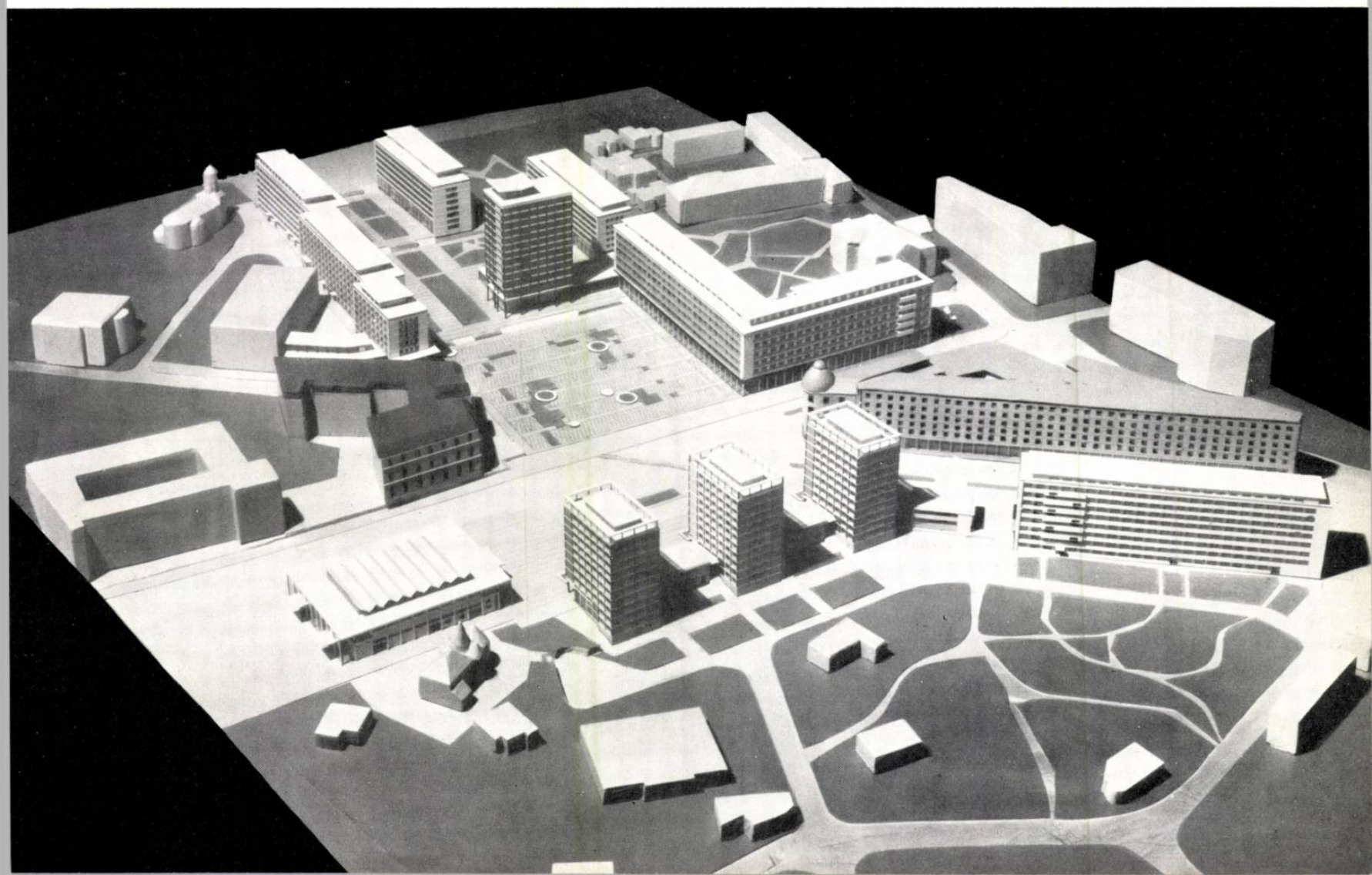
Toate construcțiile de blocuri de locuințe vor avea și pe aceste fronturi dotații de deservire comercială la parter, avînd același regim de înălțime: parter + 5 etaje, cu al șaselea etaj retras în gabarit.

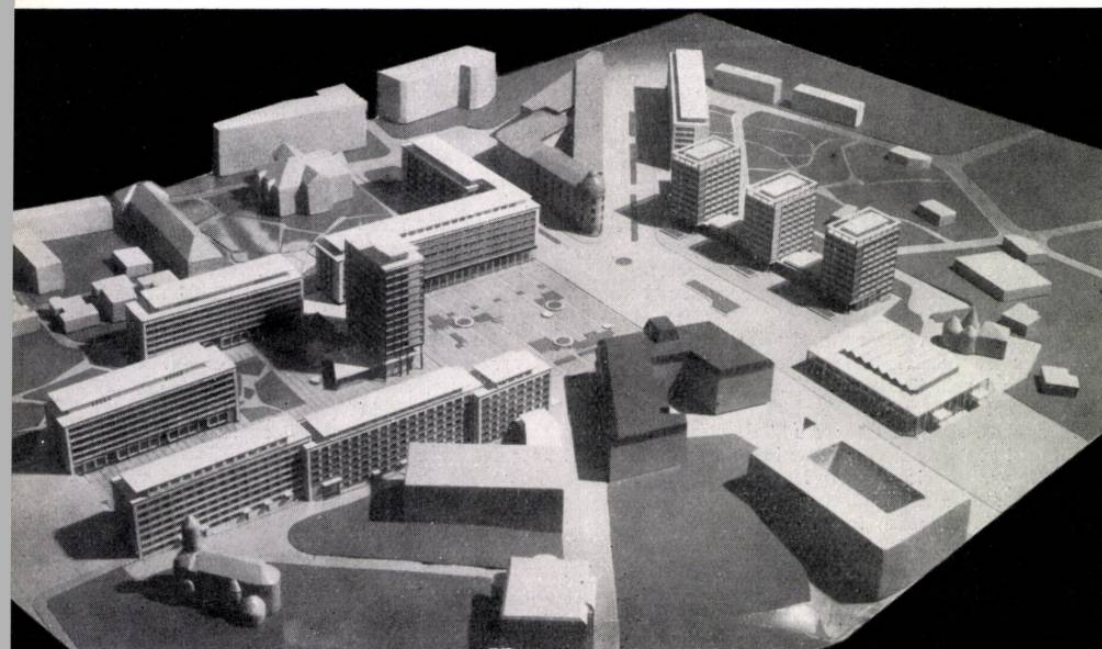
Suprafața rămasă liberă, care urmează să fie amenajată ca piață pînă în dreptul zonei de circulație carosabilă de trafic (tangențială acestei zone), este de cca. 5700 m².

Criteriile călăuzitoare în soluționarea acestui spațiu au fost următoarele:

— crearea unei suprafețe unitare în care să nu se simtă fragmentarea spațiilor destinate

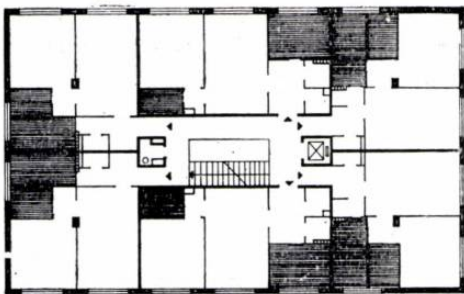
Machetă de ansamblu: Vedere dinspre frontul sudic

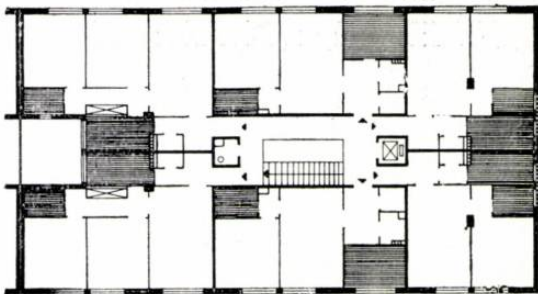
Machetă de ansamblu — Vedere dinspre muzeul Unirii

Blocul punct — Tronsonul folosit

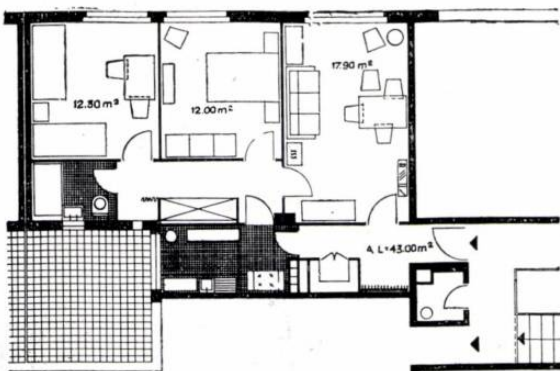
0 1 5 10 m

Blocul liniar — Tronsonul folosit

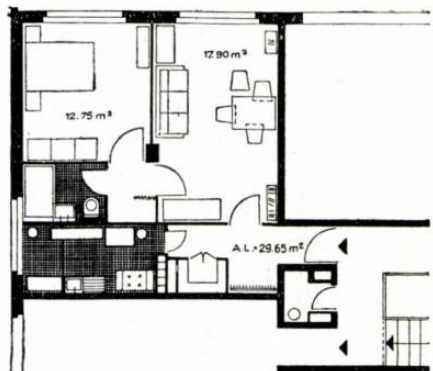
0 1 5 10 m

Detaliu de apartament la blocul liniar

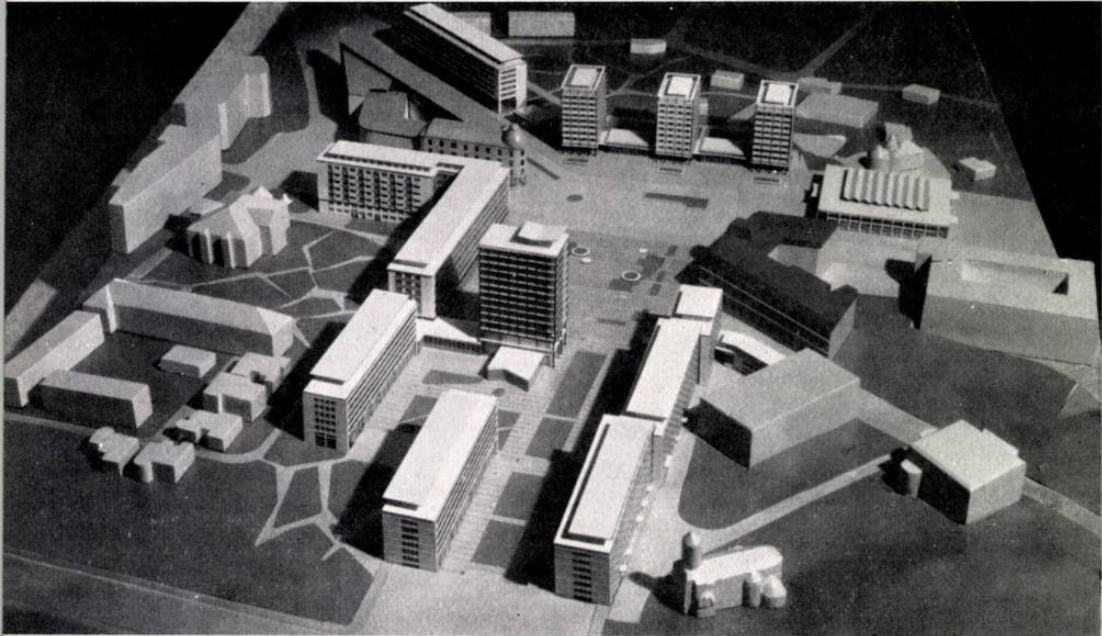
0 1 5 m

Detaliu de apartament la blocul punct

0 1 5 m

Machetă de ansamblu — Vedere dinspre b-dul Dimitrov

pietoniilor de spațiile carosabile necesare deservirii hotelului (autocare, autoturisme);

— crearea unui spațiu care să devină locul de odihnă, destindere și recreare al locuitorilor orașului;

— îndepărtarea pietoniilor de fluxul circulației străzii;

— tratarea dalajelor cu agrementări, prin spații verzi intercalate, pinze de jocuri de apă, bănci pentru odihnă etc.;

— separarea spațiilor de circulație către hotel, prin zone verzi plantate la același nivel cu zona carosabilă, fără borduri și rigole, ci numai cu pante și cassiuri largi invizibile, care să asigure îndepărtarea apelor meteorice, obținându-se astfel dirijarea circulației pietoniilor și mijloacelor de transport auto între spațiile verzi;

— crearea unui element viu în imaginea orașului, în spațiile înconjurare de construcții;

— obținerea unei platforme de suprafață care să dea pieței un caracter unitar.

Pentru obținerea unui front cât mai încheșat înspre penetrația de la gară, str. Filimon Sîrbu, s-a amplasat în acest punct construcția unui cinematograf cu 1 000 de locuri, încadrat cu spații comerciale și a unei expoziții de lucrări de artă, proiecte etc., construcție perpendiculară pe frontul celor trei blocuri-punct p+8, avînd intrarea principală spre piață.

Acest amplasament asigură, pe lângă încheșarea acestui front, și degajările laterale necesare, eliminînd astfel o concentrare mare de circulație a pietoniilor la anumite ore.

Frontul, construit pe str. Străpungerea Ștefan cel Mare se încheie într-o piațetă creată de debușarea străzilor Horia și Cloșca, cu construcții de locuințe cu magazine la parter, prevăzută a se realiza într-o etapă de perspectivă.

Elementele necesare pentru elaborarea proiectelor de investiții fiind create, s-a trecut la studiul unei secțiuni necesare care să corespundă prevederilor de principiu, neexistînd în acel moment un proiect concretizat ca atare pentru un bloc punct — cu ascensor — care să corespundă și directivelor prevăzute în H.C.M. 146 din 1960. Această secțiune a fost creată ca atare, obținîndu-se 6 apartamente la scară, cu cîte două camere și anexe încadrate în plafoanele prevăzute (fizice și valorice).

Mergînd pe principiul creării condițiilor necesare tipizării și al introducerii tehnicii noi în construcții, studiul făcut în continuare a dat următoarele rezultate:

În privința tipizării, s-a rezolvat astfel secțiunea folosită, încît prin adăugarea unei travee s-a putut obține prin alipirea secțiunilor, blocul liniar; s-a obținut astfel și numărul procentual de apartamente cu 3 camere.

Toate secțiunile blocurilor au o travee unică de 3,40 m, o lățime identică de 15,20 și o înălțime a caturilor de 2,75 m.

Structura portantă este prevăzută din stîlpi, grinzi și planșeu de beton armat monolit, avînd în fiecare tronson, în jurul scării centrale, doi pereți de beton armat pe ambele direcții, constituind diafragmele verticale pentru preluarea sarcinilor seismice.

Diafragmele sînt dispuse între casa scării și apartamente (longitudinal) și între apartamente (transversal).

Prin modul cum au fost dispuse, diafragmele au și rol funcțional, precum și rol de izolare fonică.

Structura de beton armat este prevăzută a se turna în panouri de cofraj de inventar, avînd astereala alcătuită din foi de placaj de 8 mm grosime, cu o peliculă de tegofilm; în felul acesta, tavanul, pereții de beton armat, precum și grinzele nu mai trebuie tencuite.

Felul acesta de execuție a permis proiectarea într-un termen scurt, făcînd posibilă o execuție rapidă prin reutilizarea aceluiași cofraje pentru tot ansamblul.

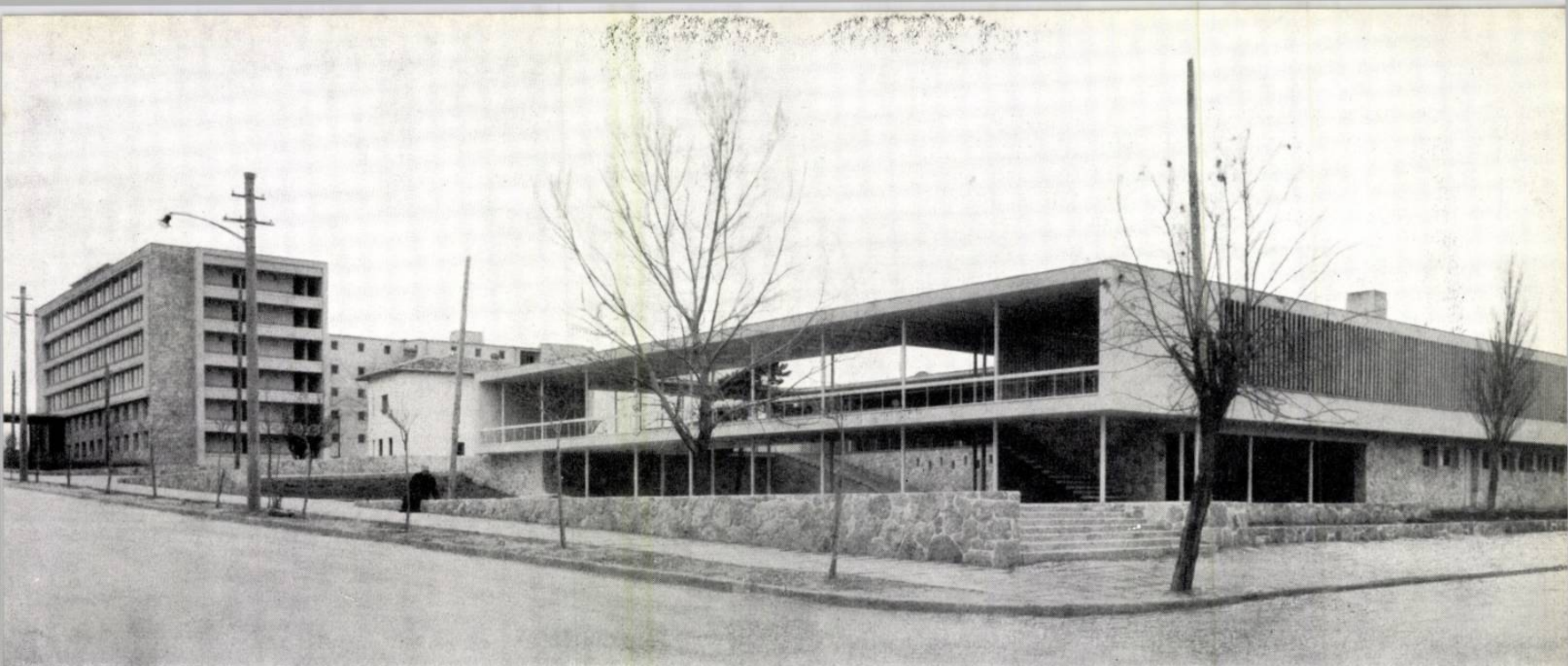
Consumurile specifice la această structură sînt: 21 cm beton armat/m² desfășurat; 17,5 kg oțel în structură/m²; 1,5 kg oțel în fundații/m²; 2,3 m² cofraj/m² desfășurat.

Aceste consumuri specifice reprezintă cifre sub plafoanele aprobate de C.S.C.A.S.

Ansamblul, în curs de execuție, totalizează 760 de apartamente de 2 și 3 camere, un hotel turistic cu 260 paturi și restaurant cu anexele necesare, dotatii comerciale de deservire la parterul și mezaninul blocurilor de locuințe și un cinematograf cu o capacitate de 1 000 de locuri.

Procentul de demolări necesar este de cca. 10% față de suprafața nou construită ce se realizează.

Arh. G. HUSSAR

Vedere de ansamblu

În localitatea Vasile Roaită s-a proiectat și construit un complex de odihnă compus dintr-un corp de cazare cu o capacitate de 512 paturi și o cantină pentru 1 000 de mese în două serii.

Terenul atribuit acestor construcții, situat pe malul mării, la extremitatea sudică a bulevardului de pe faleză și mărginit pe trei laturi de străzi, are o pronunțată declivitate ascendentă către mare. Conform prevederilor planului de sistematizare a localității, corpul de cazare, prin volumul său important, trebuia să constituie capătul de perspectivă al aleii de pe faleză și deci să fie amplasat înspre mare. Cantina urma deci să ocupe partea opusă a terenului, pentru a se afla în centrul nucleului de case de odihnă pe care le va deservi și pentru a îngădui, totodată, o legătură mai ușoară cu regimul de construcții existent.

Corpul de cazare, pentru a constitui front atât către mare, cât și spre axa bulevardului de pe faleză, se compune din două aripi, la îmbinarea cărora se află plasate accesul și circulația principală pe verticală. Profitând de panta terenului, aripa orientată spre nord-sud are șase niveluri, cu camere dispuse pe ambele laturi ale bulevardului, în timp ce aripa paralelă cu faleza are cinci niveluri, cu camere îndreptate numai către mare — spre est și sud — evitându-se orientarea către vest ca neindicată. Tipul de secțiune adoptat a fost cel mai economic: cu camere alternate de două și trei paturi, având fiecare vestibul cu dulapuri înzidite și un grup sanitar dotat cu lavabou-duș.

Toate camerele orientate către sud și vest au loggii, iar cele către nord au geam total. Fiecare nivel a fost prevăzut cu camere pentru personalul de serviciu, două birouri cu monte-charge și grupuri sanitare comune (W.C.-băi). Pe terasă a fost amenajat un club de unde este vizibilă întreaga panoramă a litoralului.

La clădirea cantinei, speculând de asemenea pronunțata denivelare a terenului, prin mișcări reduse de pământ, s-a creat un parter parțial unde au fost amplasate cofetăria, serviciile de primire și depozitare a alimentelor, camerele frigorifice, vestiarele personalului de serviciu, precum și centrala termică și spălătoria pentru întregul ansamblu. Etajul, legat de teren prin una din laturi, cuprinde sălile de mese, oficiul, bucătăria și sălile de preparare a alimentelor.

La rezolvarea partiului s-a ținut seama că spre exterior nu se ofereau puncte de perspectivă interesante și ca atare s-a căutat să se creeze un centru de interes în interior, prin proiectarea unui patio central; spațiul înconjurător al acestuia a fost bogat ornamentat cu terase acoperite, scări largi de piatră, ring de dans, un bazin decorativ și spații verzi.

Cu toate funcțiile foarte diferențiate pe care le conține această clădire, folosindu-se același modul, s-a urmărit ca totul să se închege într-un singur volum rectangular, cât mai unitar și simplu, la care toate cele patru fațade să fie rezolvate cu aceeași atenție.

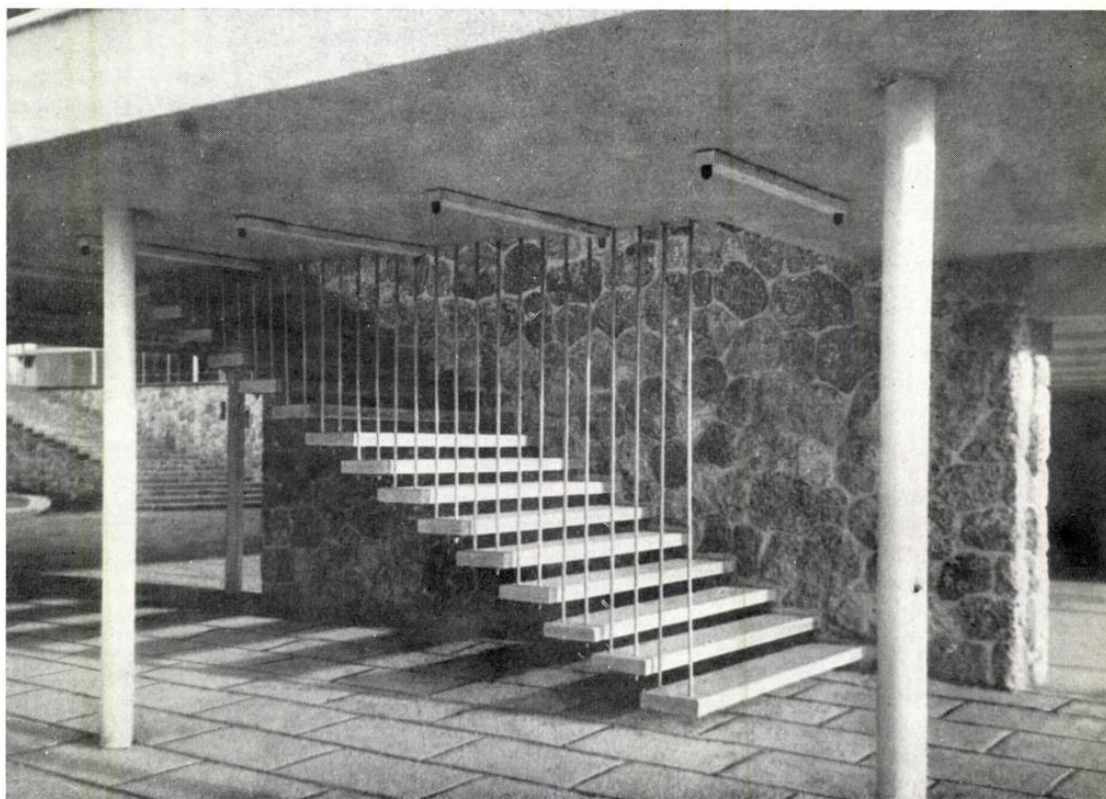
La întregul ansamblu au fost amănunțit studiate detaliile de construcție și finisare, precum și amenajările exterioare.

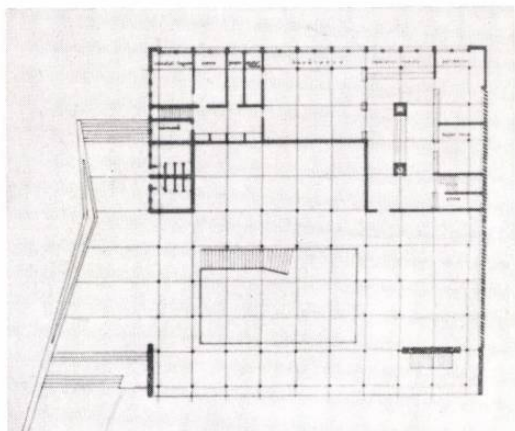
Arh. AL. IOTZU

COMPLEX DE ODIHNĂ LA VASILE ROAITĂ

Autor, arh. Al. Iotzu
Coautor, arh. G. Rudich
Institutul I.S.C.A.S.

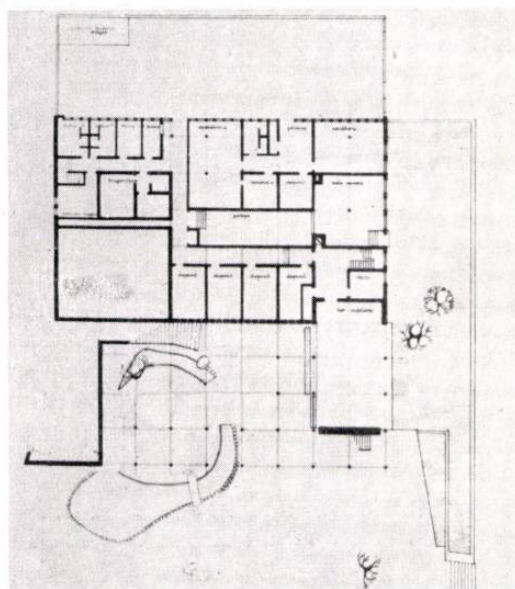
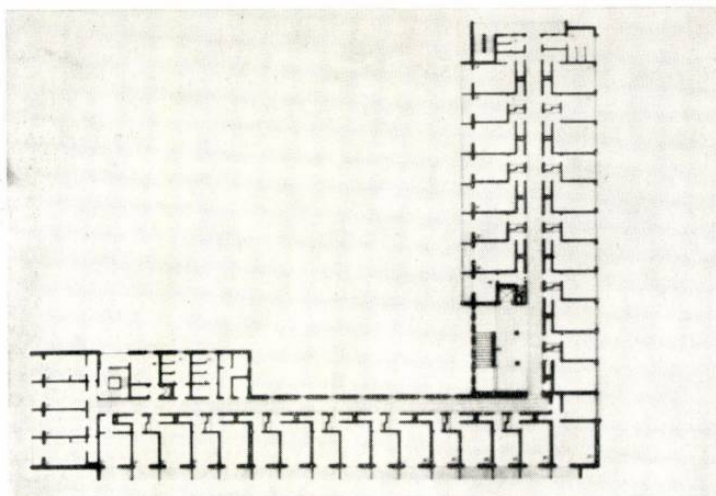
Cantina — Una din scările de acces

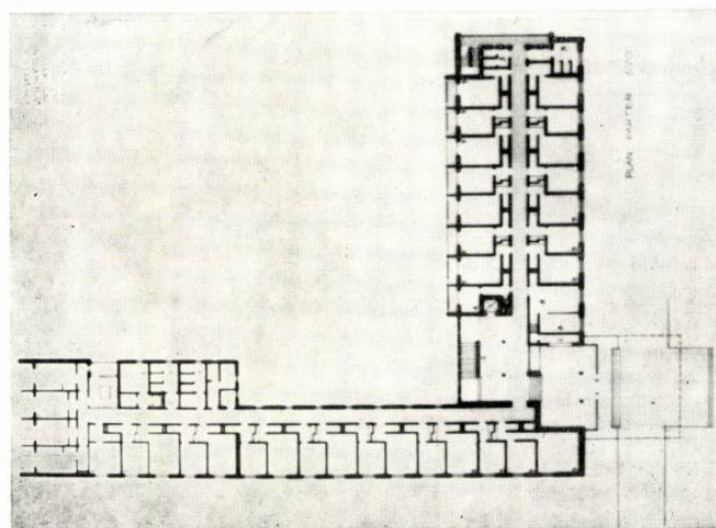
Cantina
Plan etaj

Corpul
de cazare
Plan etaj

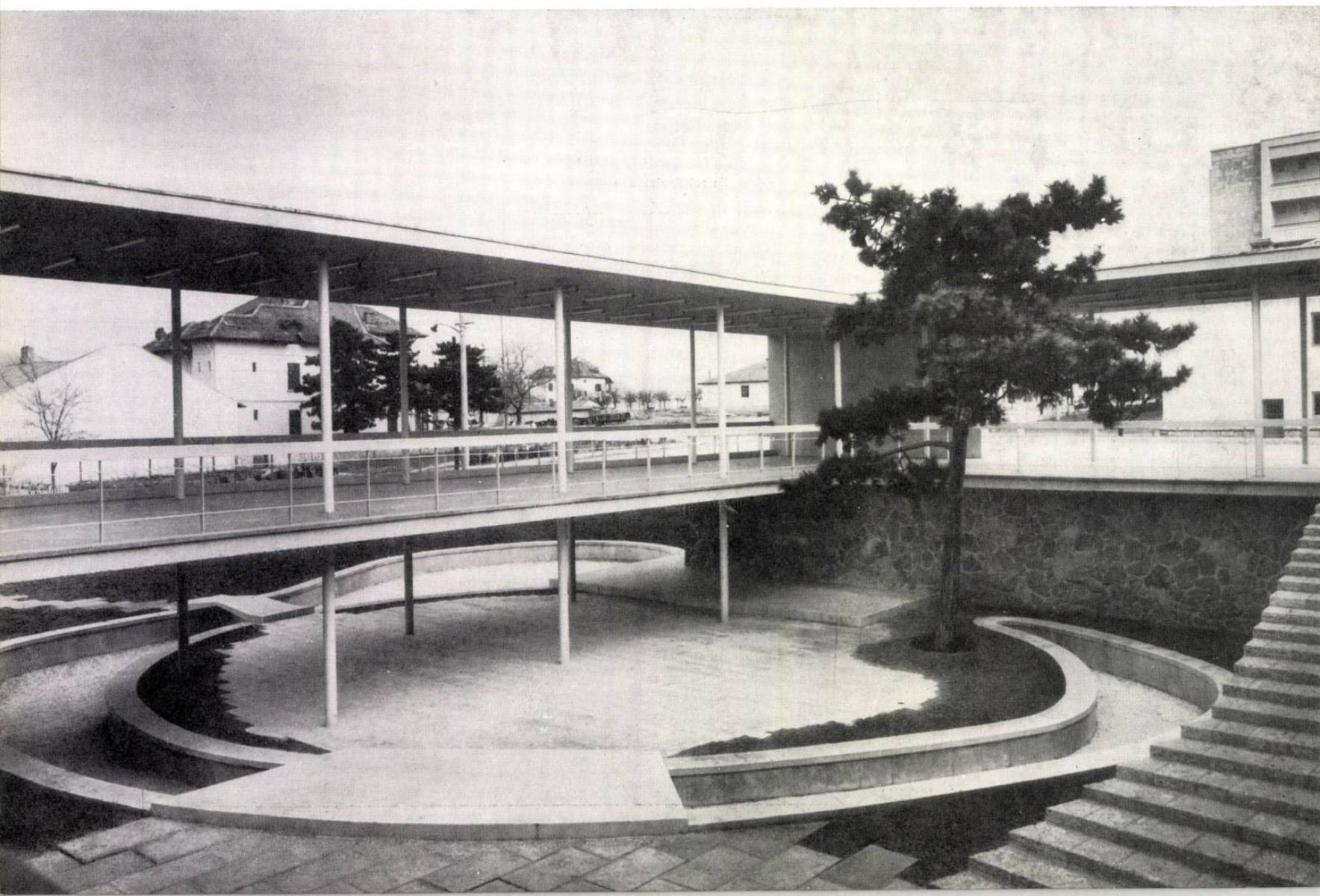

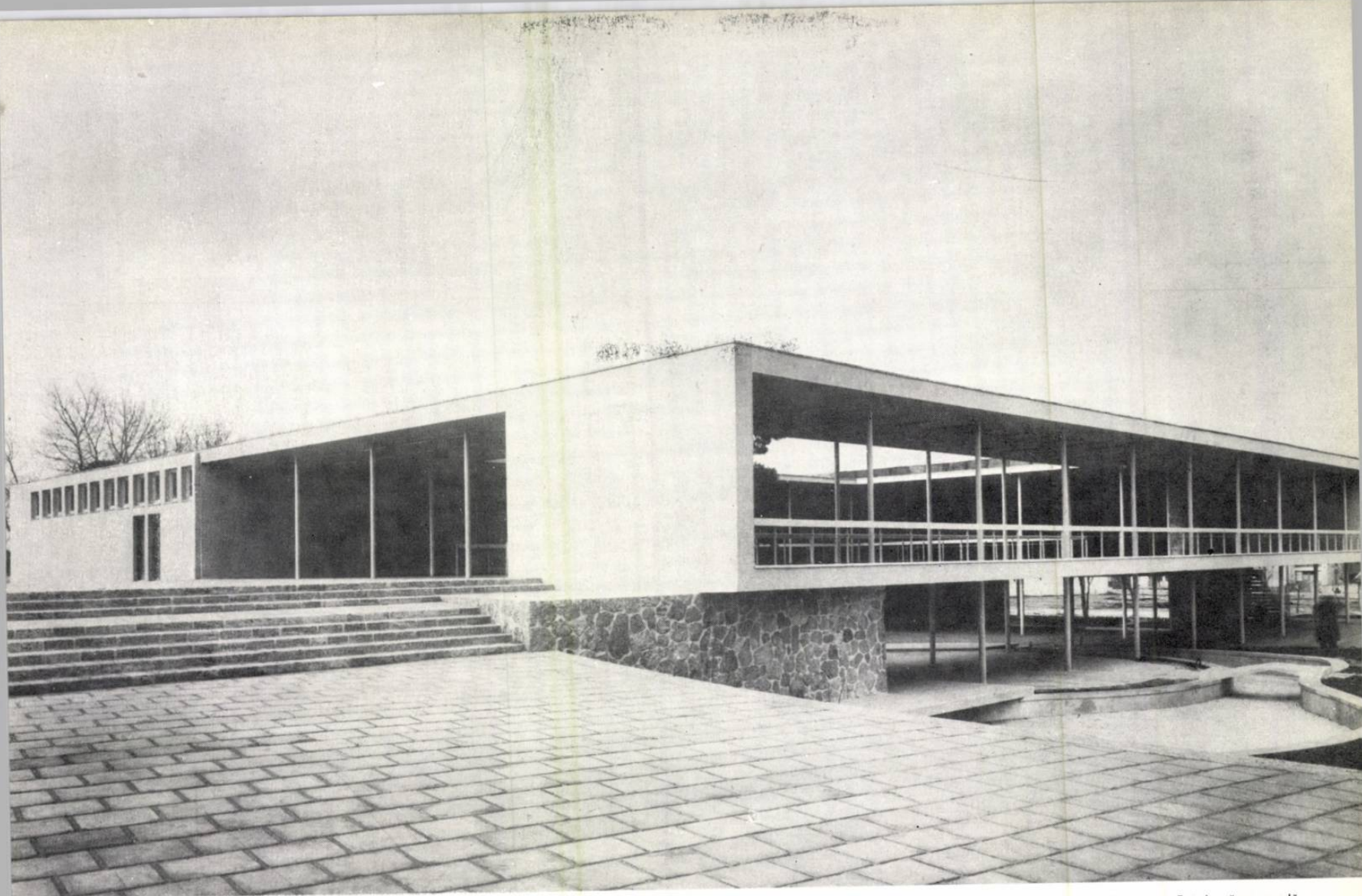
Cantina
Plan parter

Corpul
de cazare
Plan parter

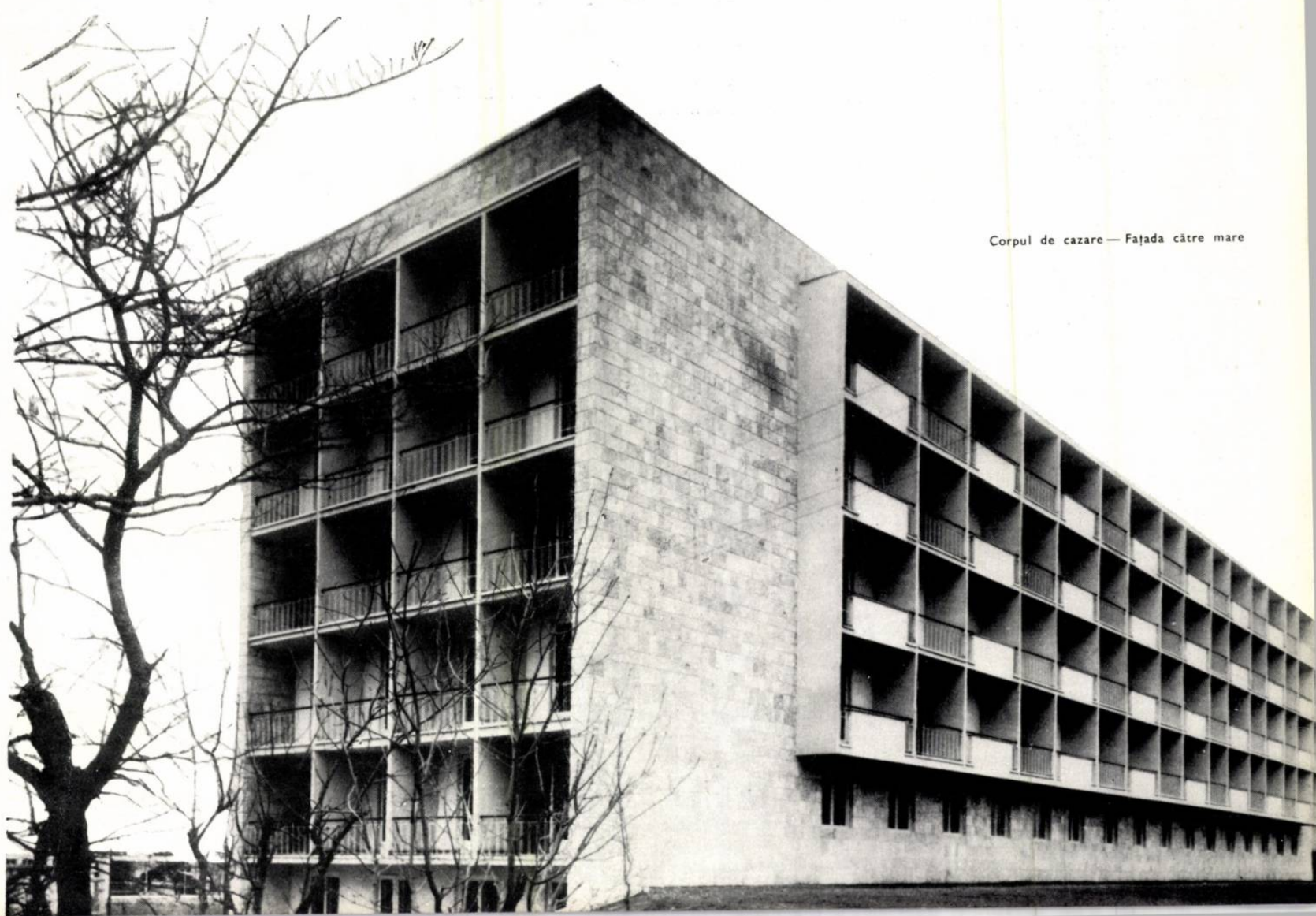

Cantina — Curtea interioară cu ringul de dans

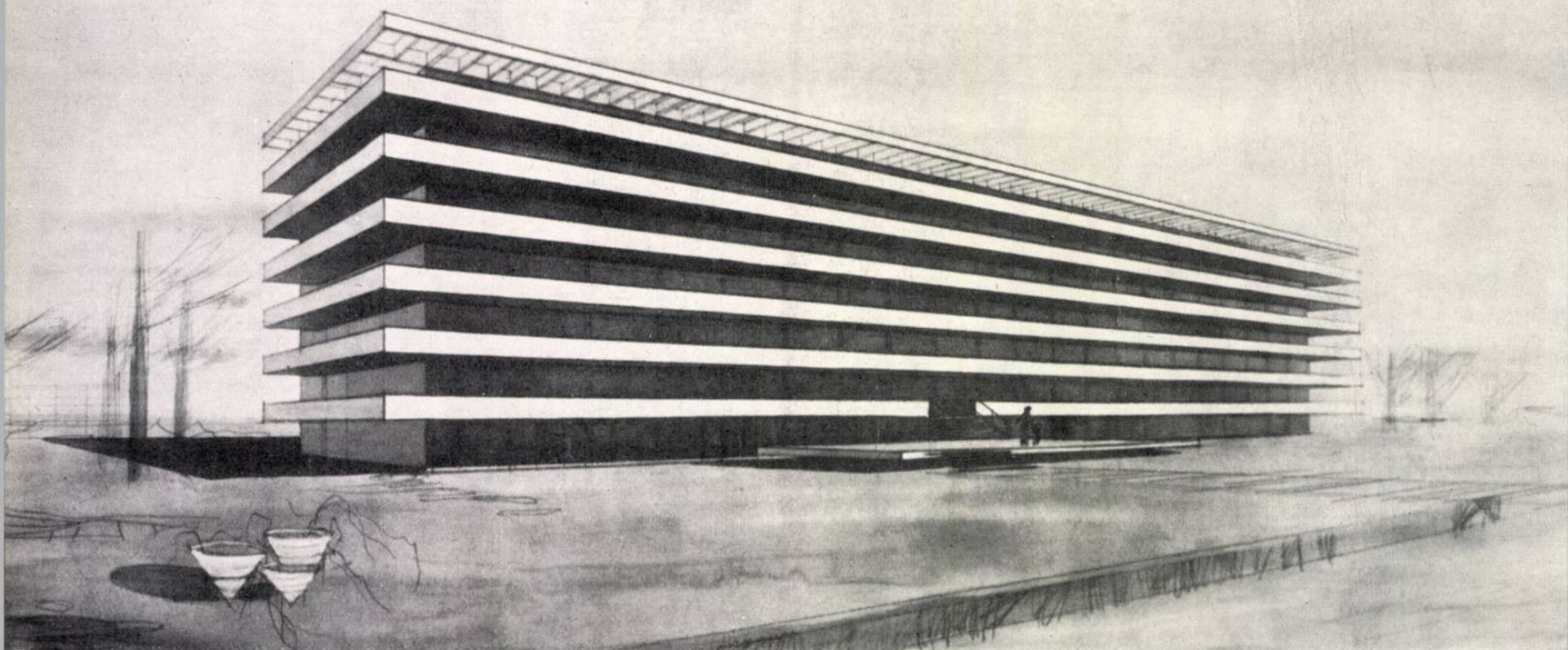

Cantina — Fațada către stradă

Corpul de cazare — Fațada către mare

Perspectivă

În planul de investiții pe 1959—1960 al Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale a fost cuprins un nou pavilion pentru 500 de copii la sanatoriul t.b.c. osteo-articular din Mangalia, Regiunea Dobrogea, a cărui proiectare a revenit Institutului Central pentru Sistematizarea Orașelor și Regiunilor (I.S.C.A.S.).

Rezultată din necesitatea măririi capacității sanatoriului existent, noua construcție a fost amplasată pe terenul dintre cele două pavilioane sanatoriale, pe faleză de sud a orașului Mangalia, cu orientarea S-E. Amplasamentul beneficiază de o legătură directă cu elementul natural dominant: marea.

S-a căutat pe cât posibil ca această nouă construcție să funcționeze, împreună cu pavilioanele existente, ca un centru de tratament organizat, oferind copiilor toate încăperile și instalațiile necesare, îmbinând confortul și economicul cu natura înconjurătoare.

Conform temei de proiectare, această unitate a cuprins un sector medical și un sector administrativ-gospodăresc.

Construcția principală — cu subsol, parter și 5 niveluri — cuprinde încăperile pentru spitalizare, diagnostic și tratament.

Soluția de plan adoptată urmărește eliminarea oricărui spațiu inutil. Saloanele pentru bolnavi sînt amplasate de o parte a coridorului, cu orientarea S-E; de cealaltă parte a coridorului se găsesc încăperile auxiliare, serviciile sau camerele de tratament. Scara constituie nodul central de circulație, completat cu un grup de ascensoare.

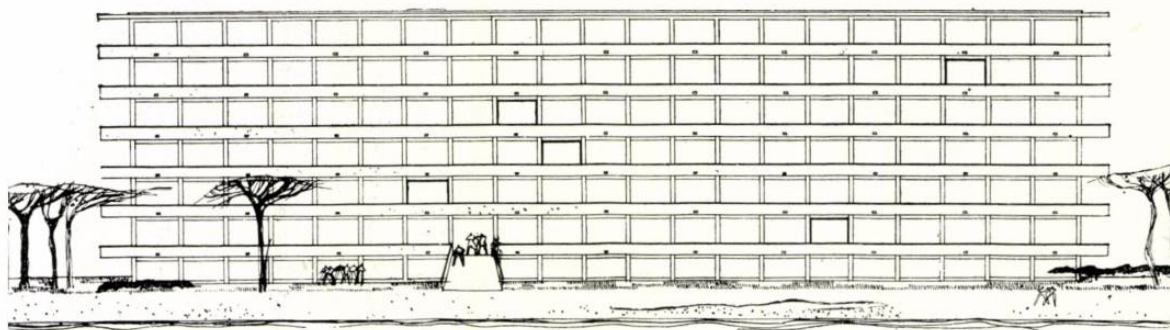
Clădirea are o intrare principală pentru personalul medical, bolnavi și vizitatori și două intrări secundare pentru serviciile de la subsol.

Spitalizarea este asigurată pe toate etajele, saloanele de bolnavi fiind situate spre mare. Saloanele, fiecare cu o capacitate de 16 paturi, sînt grupate câte două, cu legătură între ele, pentru o mai bună supraveghere a bolnavilor și ținînd seama și de gruparea școlară, copiii internați urmînd școala în sanatoriu.

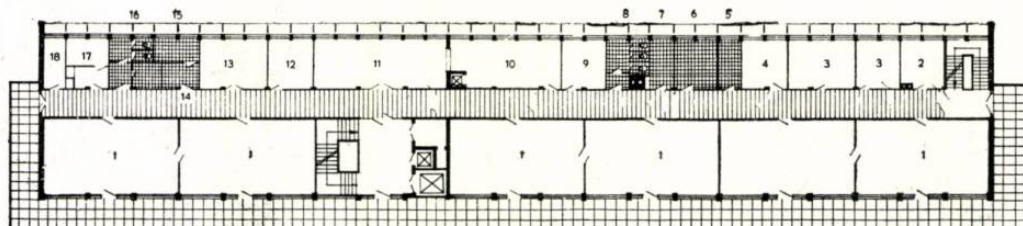
Pe fiecare nivel s-au asigurat cîte două rezerve cu 2—4 paturi, un oficiu pentru distribuirea mesei, cameră pentru surori, cameră de tratament, cameră de pansamente, cabinet medical,

SANATORIUL T.B.C. OSTEO - ARTICULAR PENTRU 500 DE COPII DE LA MANGALIA

Autori, arhitecții C. Lăzărescu, Virginia Petrea
Institutul I.S.C.A.S.

1

2

grupuri sanitare formate din W.C., spălătoare ploști, baie-spălător (încăperea fiind prevăzută cu grătare și dușuri mobile), cameră de curățenie și o încăpere rezervată pentru cancelarie școlară și material școlar.

La etajele 1 și 3 s-au mai prevăzut săli de gips cu anexele necesare, iar la etajele 2 și 4, săli de mese pentru cca. 20% din copiii internați.

Parterul cuprinde, pe lângă o secție de spitalizare, farmacia cu camere pentru soluții, sterilizare și depozit de medicamente, un serviciu de radiodiagnostic (serviciul general de radiologie rămânând într-unul din pavilioanele existente), laboratoare de patologie, bacteriologie și analize chimice, săli de ergoterapie și fizioterapie, serviciile de O.R.L. și stomatologie, o bibliotecă medicală, precum și vestiare pentru personalul medical.

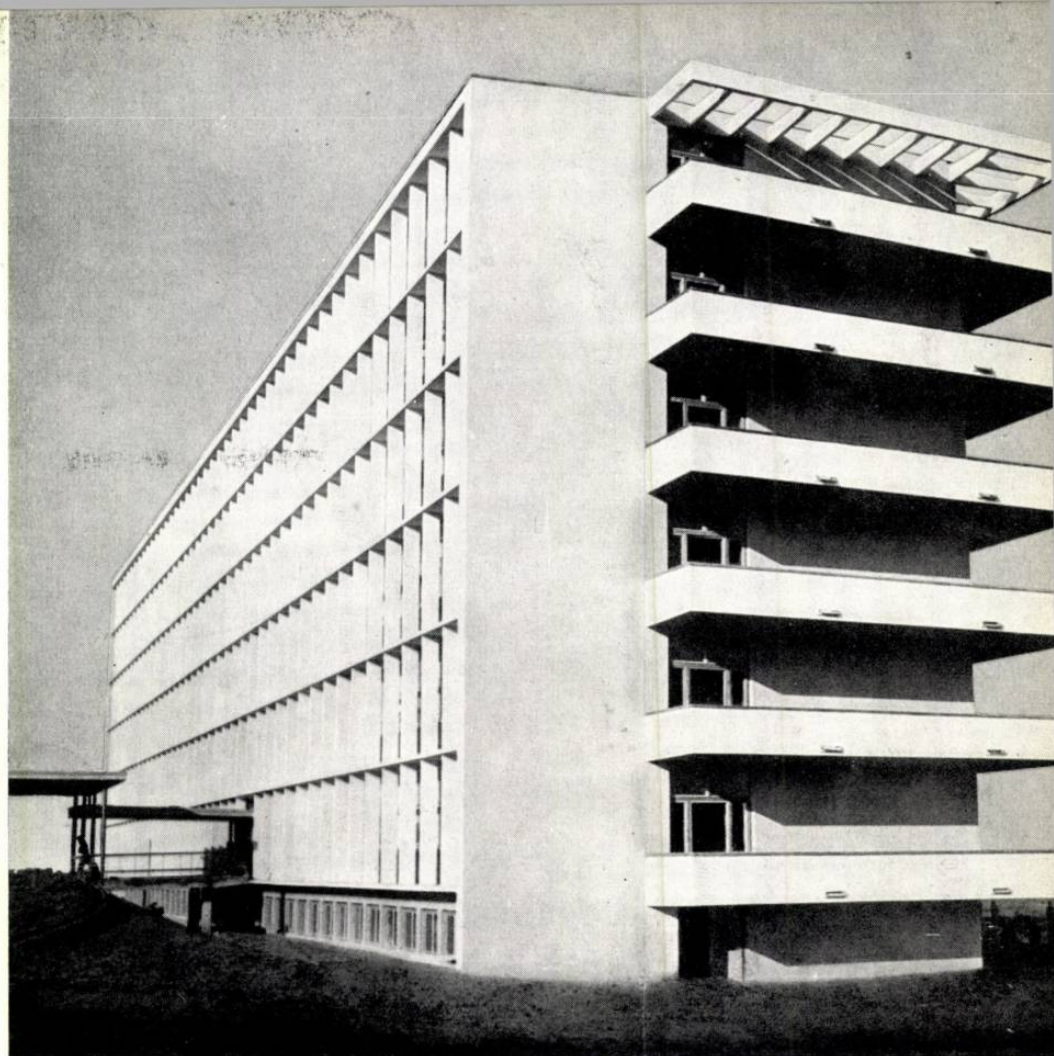
Pentru asigurarea curei heliomarine s-au prevăzut în fața saloanelor terase cu o capacitate de 75% din numărul paturilor. Pentru o mai bună izolare, blocul operator s-a prevăzut la ultimul etaj, cu o circulație separată pentru bolnavi, chirurghi și surorile de la sterilizare. Bolnavii sînt duși la sălile de operație prin culoarul central, camera de preparare și anestezie; medicii urmează circuitul spălător steril — vestiar steril — sălile de operație.

Sterilizarea centrală, comună pentru tot sanatoriul, are circuit continuu; pentru sălile de operație s-au prevăzut sterilizări separate.

Lîngă blocul chirurgical s-au mai prevăzut o sală de gips, o sală pentru transfuzii, o încăpere de reanimare cu două paturi, o cameră pentru Roentgen mobil, cameră de odihnă pentru medici și surori, depozite de instrumente și material sterilizat.

La acest nivel, spitalizarea este formată din camere cu 4 paturi, rezervate pentru cei proaspăt operați.

La subsol sînt prevăzute o subcentrală termică, o serie de depozite (haine bolnavi, efecte spital),

3

1 — Fațada spre mare

2 — Plan etaj II

1. Salon — 2. Cancelarie școlară — 3. Rezervă — 4. Sterilizare — 5. Spălător — 6. Baie — 7. Ploști — 8. Grup sanitar — 9. Soră — 10. Oficiu — 11. Sală de mese — 12. Medic — 13. Tratament — 14. Ploști — 15. Baie — 16. Grup sanitar — 17. Rufe curate — 18. Cameră curățenie

3 — Fațada posterioară — Vedere

4 — Plan etaj V

1. Rezervă — 2. Hol — 3. Roentgen mobil — 4. Cameră obscură — 5. Transfuzie — 6. Reanimare — 7. Sala de gips — 8. Medic — 9. Vestiar — 10. Dușuri — 11. Soră — 12. Depozit — 13. Preparare — 14. Sală de operații

15. Sterilizare — 16. Vestiar steril — 17. Spălător steril — 18. Material steril — 19. Oficiu — 20. Pansamente — 21. Baie — 22. Grup sanitar — 23. Rufe curate — 24. Cameră curățenie

5 — Plan parter

1. Salon — 2. Holul scării — 3. Farmacie — 4. Soluții — 5. Depozit — 6. Sterilizare — 7. Radiodiagnostic — 8. Medic — 9. Birou — 10. Laborator — 11. Bibliotecă — 12. Grup sanitar — 13. Vestiar — 14. Dușuri — 15. Stomatologie — 16. O.R.L. — 17. Ergoterapie — 18. Fizioterapie — 19. Oficiu — 20. Hol de intrare — 21. Soră — 22. Baie, spălător — 23. Ploști — 24. Rufe curate — 25. Cameră curățenie — 26. Cameră obscură

depozit de medicamente, precum și blocul alimentar, format din: oficiul de primire a alimentelor, grup frigorific, depozite de alimente, camere pentru prepararea cărnii și a legumelor, bucătăria și oficiul central, de unde, cu ajutorul unui montecharge, mîncarea ajunge la oficiile secțiilor de spitalizare.

Pentru sectorul administrativ-gospodăresc s-a avut în vedere deservirea întregului complex, amenajînd și dezvoltînd spațiile existente, ca spălătorie mecanică, ateliere, magazii, administrație.

*

Structura de rezistență a construcției este din beton armat monolit.

Fundațiile sînt alcătuite din tălpi continue longitudinale de beton. Ca elemente portante verticale s-au utilizat parțial stâlpi de beton armat și pereți de beton care se suprapun pe toate nivelurile. Cu ajutorul acestor pereți se asigură contravîntuirea construcției în sens transversal și longitudinal. Planșeele de beton au fost astfel proiectate încît să se obțină plafoane plane, corespunzătoare destinației încăperilor, fără a utiliza rabițul, menținînd în același timp o greutate redusă la metrul pătrat. Astfel, peste saloane s-a folosit un planșeu cu nervuri scunde întoarse, cu plăcuțe la partea superioară.

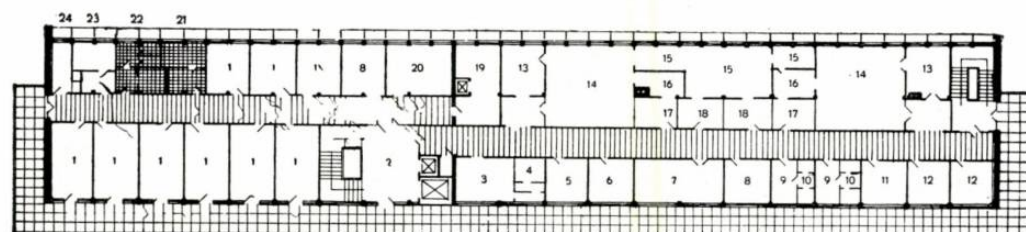
Centrala termică va fi unică pentru întregul complex. Conductele pentru distribuirea agentului termic la diversele unități de aburi sînt grupate în canale de distanță, vizitabile.

Sanatoriul a fost prevăzut cu instalații moderne de încălzire, iluminat de siguranță și de veghe, o centrală telefonică și una de radioficare. Organizarea teritoriului cu plantații, peluze de flori, alei și vase decorative creează complexului sanatorial climatul specific necesar completării efectelor terapeutice.

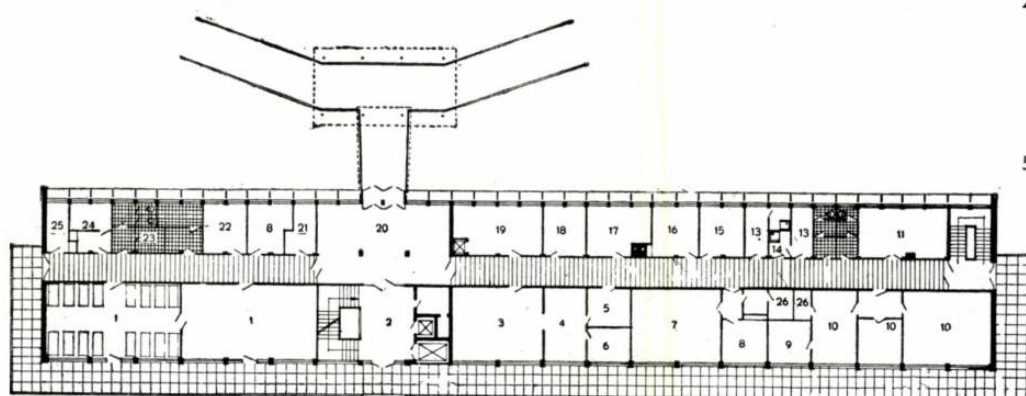
Proiectarea a trebuit să asigure, atît condițiile favorabile îmbunătățirii tratamentului și o calitate arhitecturală și tehnologică, cît și o reducere a prețului de cost al construcției respective. Valoarea investiției totale se ridică la suma de 18 200 000 lei, ceea ce revine la 36 400 lei de pat.

Lucrarea s-a executat în cursul anului 1960.

Arh. VIRGINIA PETREA

4

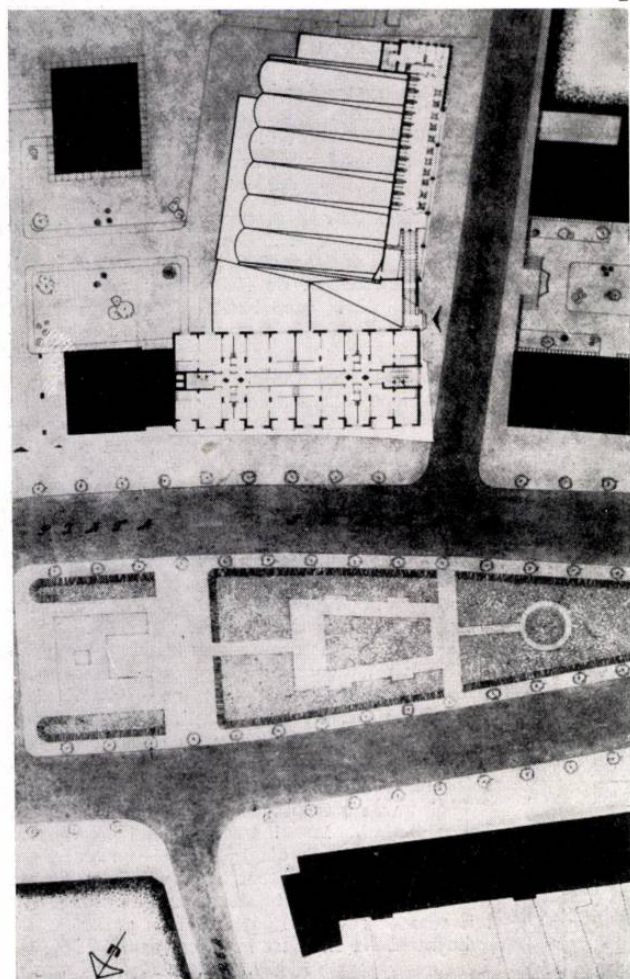
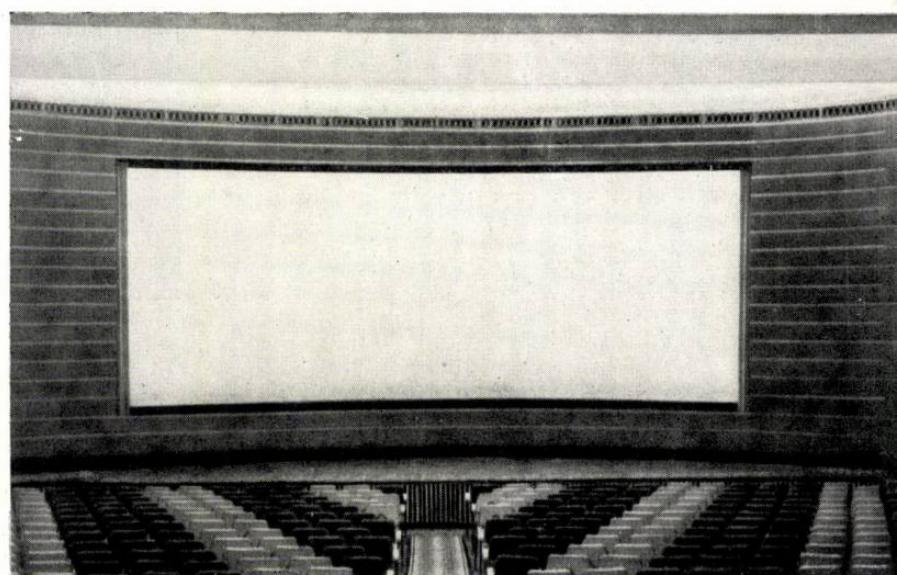

5

CINEMATOGRAF CU 800 DE LOCURI ȘI BLOC DE LOCUINȚE LA TG. MUREȘ

Autor, arh. M. Damian

Clădirea cinematografului are la frontul principal un bloc $p + 4$ cu 32 de apartamente și este amplasată în piața centrală a orașului (piața Stalin), formînd un colț de la care pornește un șir de blocuri noi. Aceste blocuri păstrează ritmul dat de clădirea cinematografului, atât în registre verticale, cît și orizontale, variînd prin elemente de detaliu și culoare.

Cinematograful are intrarea prin parterul blocului. Capacitatea sălii este de 800 de locuri, fiind dotată cu ecran lat transsonor, instalații de stereofonie, ventilație și încălzire cu aer cald. În cazul defectării instalației de încălzire cu aer, un minim de temperatură este asigurat prin radiatoare. Panta sălii are aceeași direcție cu panta naturală a terenului.

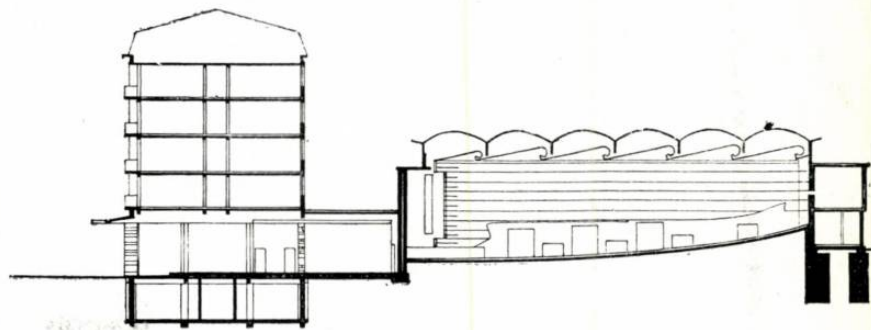
Deoarece tema prevedea folosirea ocazională a cinematografului și pentru conferințe cu caracter special, foaierul a fost supradimensionat față de prevederile normativului pentru proiectarea cinematografelor. În același scop, în fața ecranului a fost așezat un podium lărgit pentru prezidiu.

Pentru finisajul intrărilor principale, a antevestibulului și foaierului s-au folosit piatra și marmura la pardoseli și placaje.

Blocul de locuințe cuprinde 32 de apartamente, cîte 8 pe fiecare nivel. Soluția inițială fusese rezolvată cu o singură scară și cu coridor central; la fazele următoare s-a mărit mult suprafața locuibilă, toate apartamentele avînd două camere și cca. 30—31 metri pătrați suprafață locuibilă. În felul acesta numărul de locatari a trecut peste 100 și a fost necesară introducerea unei a două scări.

La parterul clădirii s-a amenajat un oficiu telefonic.

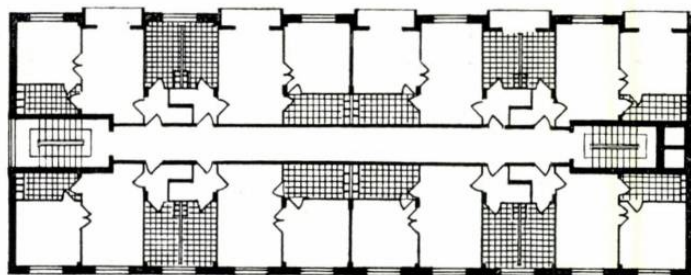
S-a urmărit încadrarea arhitecturii blocului în arhitectura cu un caracter destul de specific a pieței.

7

- 1 — Fațada blocului de locuințe
cu cinematograful la parter
- 2 — Plan de situație
- 3 — Vedere interioară a sălii
- 4 — Vederea blocului de locuințe
- 5 — Plan etaj curent

- 6 — Plan parter
- 7 — Secțiune
- 8 — Foaierul — Vedere
- 9 — Foaierul — Vedere
- 10 — Intrarea în sală — Vedere

5

0 2 4 6

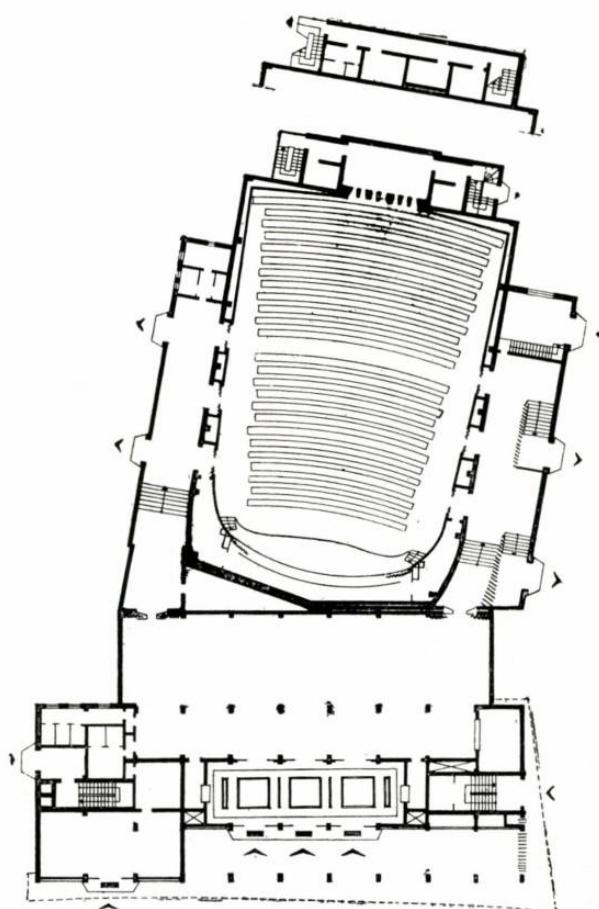

8

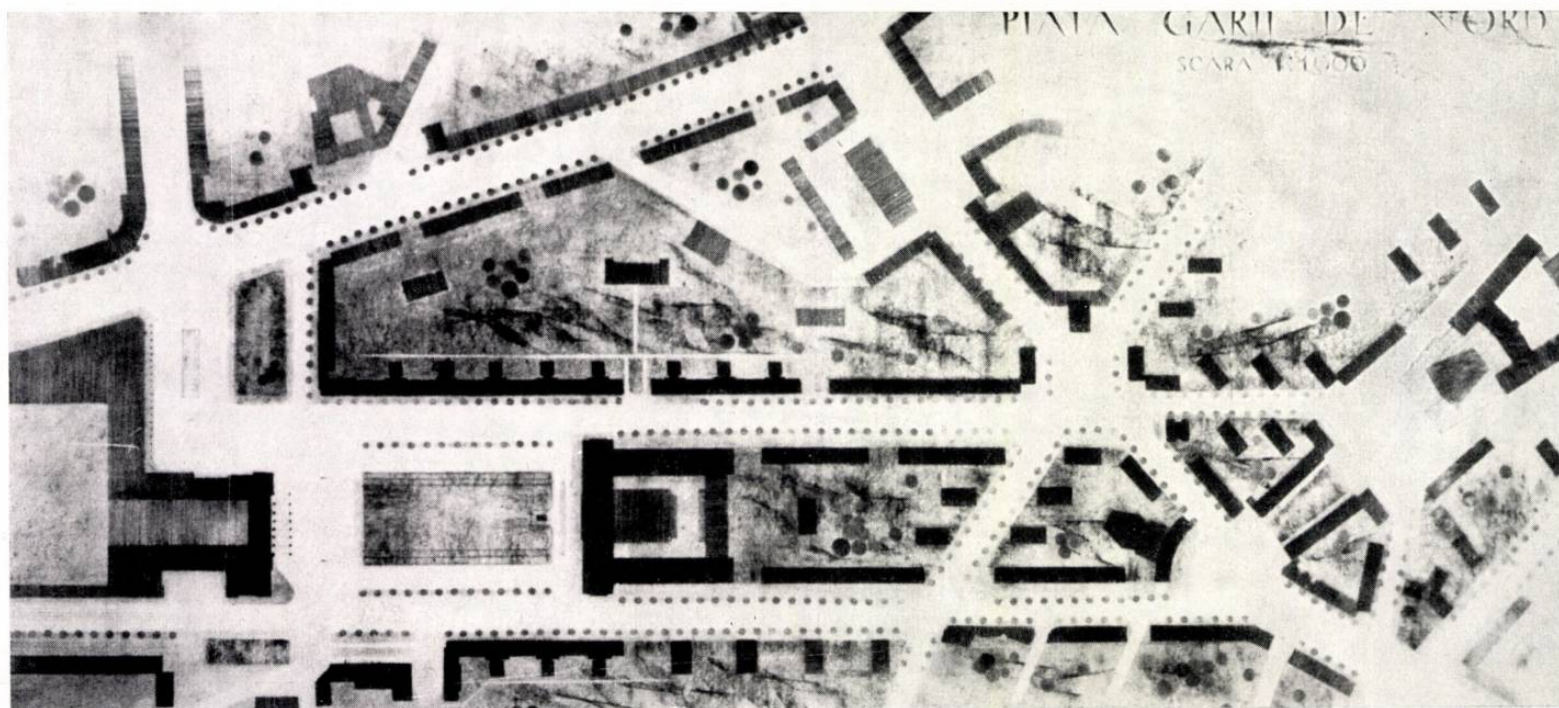

9

10

6

1

ANSAMBLUL DE LOCUINȚE DIN PIAȚA GĂRII DE NORD — BUCUREȘTI

Autori: arhitecții M. Bercovici și C. Gherghiceanu

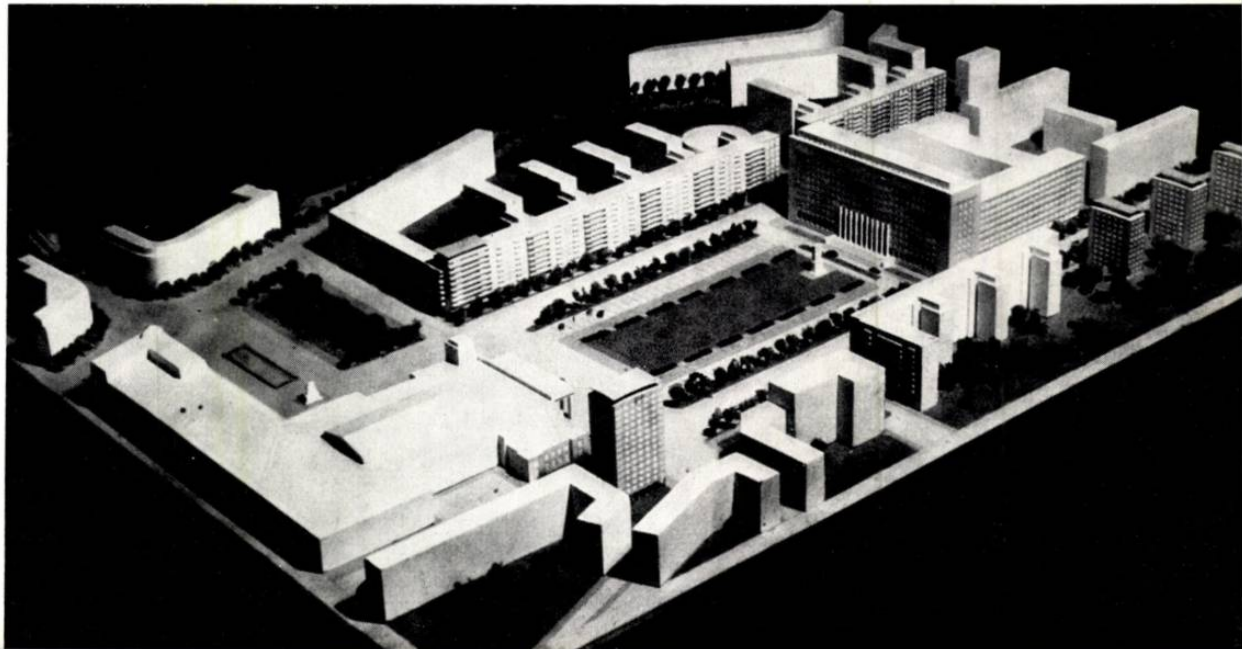
2

3

4

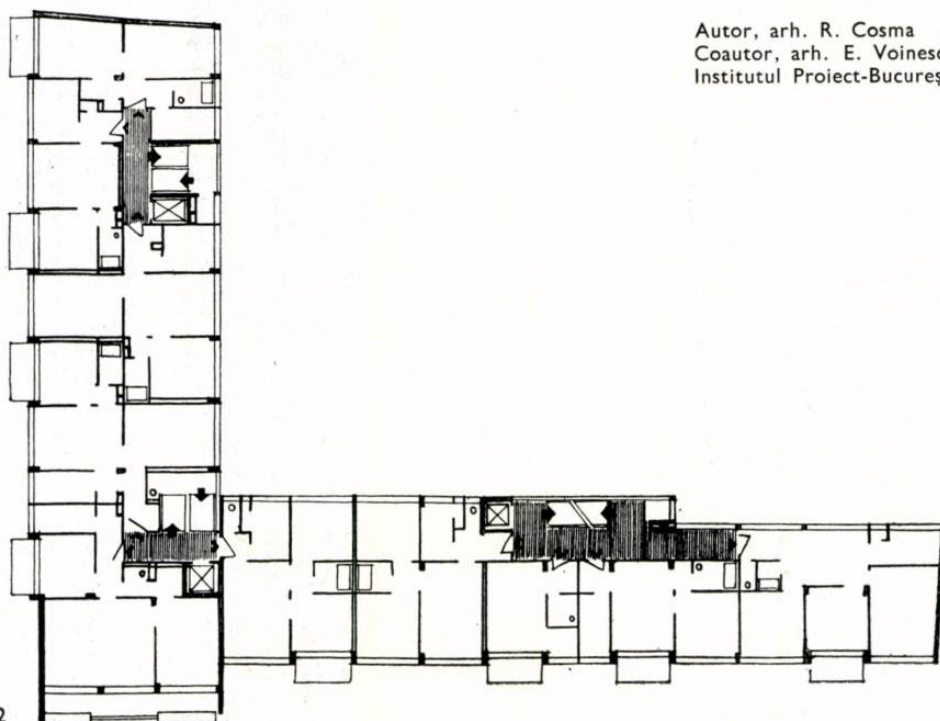
- 1 — Plan de sistematizare
- 2 — Vederea unui bloc
- 3 — Detaliu de fațadă
- 4 — Macheta ansamblului (variantă)

BLOC DE LOCUINȚE PE CALEA VICTORIEI Nr. 103 – 105

Autor, arh. R. Cosma
Coautor, arh. E. Voinescu
Institutul Proiect-București

1

2

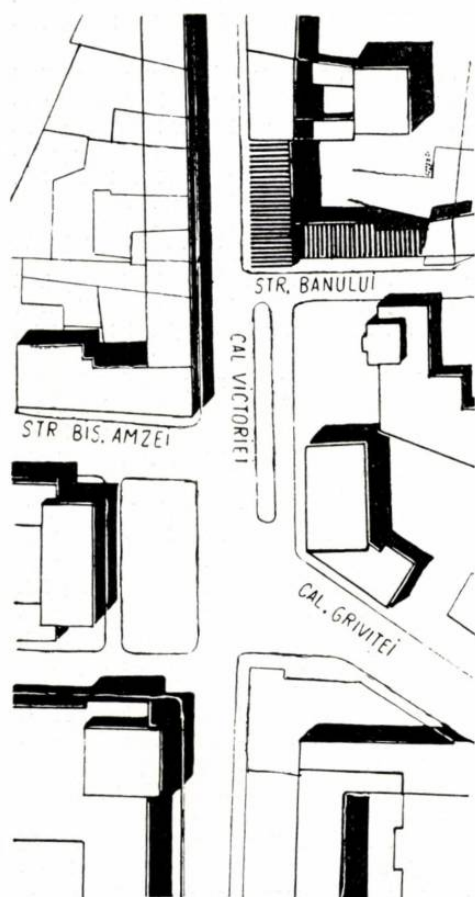
3

- 1 — Detaliu de fațadă
- 2 — Plan etaj curent
- 3 — Fațada de nord — Detaliu
- 4 — Vedere de ansamblu
- 5 — Plan de situație

4

5

În cadrul lucrărilor de reconstruire a arterei magistrale calea Victoriei, s-a executat blocul de locuințe din calea Victoriei 103—105 colț cu strada Banului, proiect executat în cadrul I.P.B. în anul 1959.

Blocul executat completează una dintre lacunele ce mai dăinuiau în această porțiune a capitalei, înlăturând totodată și strângerea alinierii acestei artere, prin lărgirea ei cu 6,50 m, obținându-se astfel o secțiune mărită a străzii la 18 m.

Caracteristic acestui amplasament este faptul că blocul e așezat la întretăierea a două străzi cu regimuri de construcție net diferite: regimul pe calea Victoriei de $h = 30$ m, cuprinzând parter cu magazine, 9 etaje cu locuințe, ultimele două etaje fiind retrase în gabarit, iar pe str. Banului, cu parter de locuințe și 7 etaje.

Totodată, acest colț devine front în piațeta formată prin supralărgirea căii Victoriei în porțiunea de debușare a căii Grivitei și a str. Biserica Amzei, piațetă ce servește și ca degajare a imobilului Comitetului de Stat al Planificării.

Ca jaloane existente în această piațetă sînt imobilele C.S.P., precum și noul bloc de locuințe « Macul Roșu », care a dat o înălțime de cornișă de $h = 24$ m.

Proiectarea s-a axat pe criteriul creării unui bloc care să îmbine armonios toate datele caracteristice locale, prin legarea regimului de construcție din calea Victoriei (cu multe niveluri și cu etaje în retragere de gabarit, cu magazine la parter), cu regimul de construcție din str. Banului (prevăzut cu parter + 7 etaje) urmărindu-se totodată mascarea calcanelor blocurilor

de pe calea Victoriei 99—101. Mascarea completă a acestor calcane nu a fost însă posibilă, deoarece aripa de pe str. Banului trebuia să se integreze în regimul de înălțime al piațetei de supralărgire a căii Victoriei, deci avînd o înălțime redusă.

Volumetric, blocul este constituit din două corpuri: cel din calea Victoriei — care integrează în volumul său și etajul în retragere obligată — și aripa din str. Banului, care formează un volum cu parter plus 7 etaje.

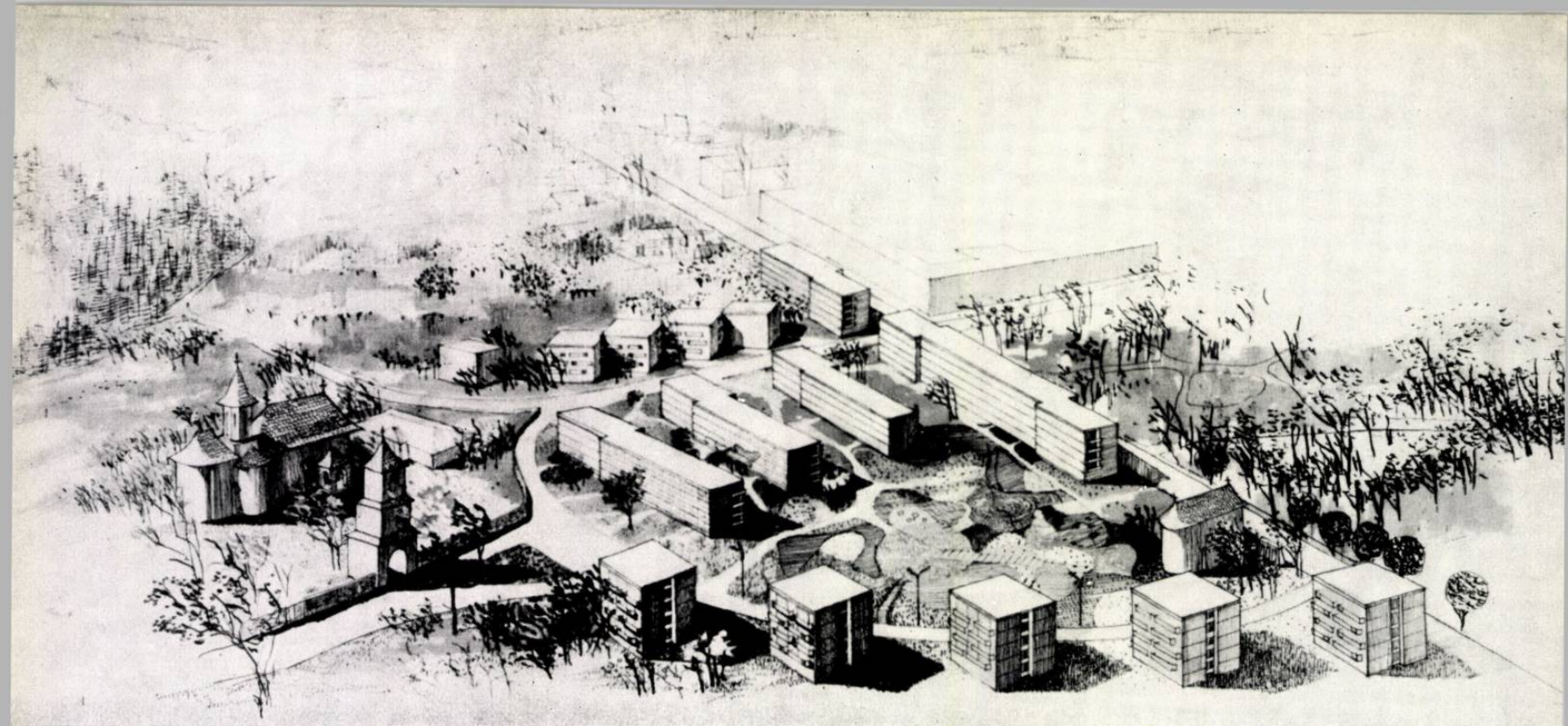
Fațadele sînt tratate neutral, printr-o simplăregistrare a nivelurilor, legate fiind în compoziție de elementul de colț ce subliniază sensul vertical al volumului și anunțînd totodată regimul înalt construit al acestei porțiuni vizibile în perspectivă din sensul străzii.

Corpul din str. Banului are o secțiune transversală redusă, din cauza necesității de a păstra prospect la un calcan existent, ceea ce a impus amplasarea scării de-a lungul fațadei.

La parter, în aripa din calea Victoriei, în afara acceselor la cele două scări — ascensoare pentru locuințe — s-a amenajat o farmacie model cu încăperi anexe: receptură, laborator, oficină etc.

La etajele 1—9 sînt dispuse: 8 apartamente cu o cameră și 33 de apartamente cu 2 camere (cu bucatărie, baie, cămară și vestibul), 39 de apartamente cu 3 camere și dependințe, precum și 8 apartamente cu 4 camere și dependințe. La etajul 10 sînt grupurile de spălătorii ale fiecărei scări în parte. La subsol: centrală termică, hidrofor și trafo.

Arh. R. COSMA

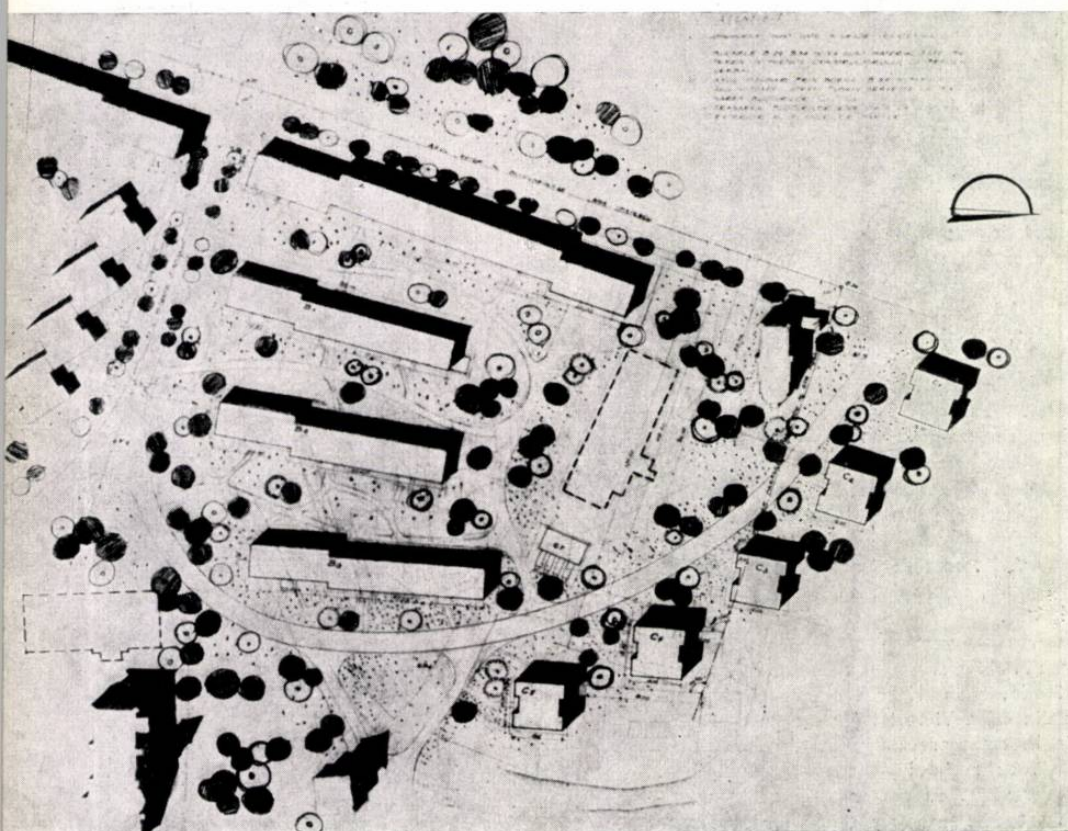

Perspectivă axonometrică a ansamblului

ANSAMBLU DE LOCUINȚE LA SUCEAVA

Autori: arhitecții N. Sculy (șef de proiect), Al. Iotzu, V. Aslan
Institutul I.S.C.A.S.

Plan de situație

În cadrul planului de dezvoltare industrială a Moldovei și ca urmare a amplasării în orașul Suceava a unui mare combinat de lemn-celuloză, a trebuit să fie rezolvată cu precădere și problema creării unui ansamblu de locuințe corespunzător.

În acest sens, proiectantul a avut ca sarcină să asigure pentru execuție în anul 1960, documentația tehnică aferentă unui prim lot de cca. 500 de apartamente dintr-un total de 1200 de apartamente necesare cazării muncitorilor industriali.

După cercetarea mai multor variante de amplasament, s-a căzut de acord pentru soluția care preconiza amplasarea cvartalului în zona centrală a orașului, în porțiunea de teritoriu cuprinsă între parc și incinta mănăstirii, monument istoric, ctitorie a lui Bogdan cel Orb și a lui Ștefăniță Vodă.

Temeiurile care au precumpănit în alegerea acestei așezări erau legate de natura liniștită a reliefului, de expunerea spre est-sud-est a întregului versant și de mărginirea cvartalului de noua magistrală.

Închegarea urbanistică a ansamblului a pornit inițial de la premisa creării unei compoziții cât mai puțin rigide și a unui regim de construcții care să nu intervină brutal în silueta orașului, spectacol unic ce întâmpină privirea călătorului în drum spre părțile de miază-noapte ale Moldovei.

Pe de altă parte, proiectantul și-a impus ca sarcină punerea în valoare a celor două monumente istorice — mănăstirea sf. Gheorghe și biserica Reînvierii. În acest sens, au fost controlate pe tot parcursul proiectării perspectivele prezentate diverselor unghiuri de privire, de cele două monumente.

În sfârșit, un al treilea factor determinant în compoziție a fost acela de a oferi viitorilor locuitori ai ansamblului maximum de lumină, aer și